غزل
یاسی
۴۰ بیت

غزل
توعی
۴۰ بیت

غزل
امیدی
۴۰ بیت

غزل
علوی
۴۰ بیت

غزل
خیالی
۴۰ بیت

غزل
هلالی
۴۰ بیت

غزل
فضولی
۴۰ بیت

قصیده
۵۰

شهرانگیز
مسیحی

معمیات
۸۰

روزیکه مرگ آید و جانم رها کند کین خاکدیره بندزبندم جدا کند
رحمت بران کسیکه بروزی زما وزیا
این خط اس بخوانزو بر من دعا کند
کتبه مظهر البخاری
۱۰۷۰ سنه

۱۷۸

باب بیستم

بلبل نوچمه در اول صبا ساز نوا
پیر زرافشان چکان او در نیش در اوج
احدی کیسه ایا بوالعجبی باد جبا
قرزر خلری کلکونه ناب سبز
شعله ایش غرمی سنه نقش حنا
مجلس میں لب یار و لاسوز دیدار
الدی کریسه می بادنی جام حباب
الدی تاعن اب حیاتی اجرا
لوله خانه ایله چشمه دلدن باقی

دیلسز
اطراف چنار ری تیم اب طولدیری
کلزار کیروب سرکجا صالدی بولدیری
بغلرسه اگر شنه جانی طولدیرن
نارنیشه جان طلسم نابنوده دلدیری
بزدیدی دیا کلدی اولان جی بی نابه
شبنم کوریکی غنچه همان اغزی موليدری
ارا کلدی مرغ ایدی کرسه مجنون
میدان مجلسن نه باشلی لیدری
مانجی اوی پیمن اندی دیشلسه
کل کیسی الساغر الوب ایچمز اول اندی

باقیات

باب بیستم

مذروان سوز اشوق طالع ساعد
فولن بوبنه جلمز اول سیم ساعد
چمن نکست اندر اب عنک
بنه پسکره راجع بنه پسکره عاید
بزم کوبی صفحه جاروب
اوزلسون کیلسون همان بین راه
فراغت کونل سودن نه میدن
زهی ایی باطل زهی فکر فاسد
سوزدن نغمه نافیا دغنک
پسکا هل اولنجه عالمن ساعد

دیلسز
طلبزده بولللر پسکی پایلده
سکلین نفی ایجه صالده وبالده
مغرور اولمه یاره حسن صورته
براقمایه رضایی پسکی سایه الزوالده
فریب دنیا غرور اهل تمیز نه الدر
کلزار اغنه الن بنمز نه الدر
سوزون فنی شعر بلنده مه الدر
نازک سیالی انس ایچه جالدر
مار بلای عشقه هوس فایده یافا
بنه انجمل انیسین احتمالدر

باب سی

لشکر فتنه پیکار چیل خط و خال تبر
تیغ لاغر دل و کل اول غم و بال
فتنه لرقید و بای دست بند رخال
کوکل الماغه رخ الیه کی ال

ابلق الفتر بق ابله نظر بن خاکه
سه سوار م بز اندیک بی پایال
غرفلک صید ایله و بما پروازی
نا سبار نظر همتیی صیال

اهل دل جاید و پیا بله زیبا لغه
ماقیا عارف اولان کیسه بر بال
اولدی ربای ایکله نیب
کنده چیخ بنل بک حباب

غم دوران دولی چکیه بوری
ماقیا اول همیب مست و خراب
کان مهر و محبتک ندر
کیم اقتاب عالم تاب

اولیسه لفی او کلعذار نقاب
اولدر اسفنه پسنبل سیراب
دوداهم خلک سوایی ایله
ابداولور یغدر رجیانه کلاب

اوپسونه بوسه زلفه خلچر می طوز سوس ازار
اغجه نفسه نوپرو سبابه صوفیل
طاغلره کلنک اندی دم بانسه وبار
انکال وفار سی قبول اندی فلک

اینه درایکه بکم ایسه پولاد
یکمین ایدر اوصاف خاک خاده بانی
اول صور تی دیر ضمانفه بهزاد
سنده غصه سل زاغلدی کوکل

اولیدی صلنک فوی کل
ماقی بهجک غیله جان دری
دارای بادشاه عالم داد
بولمغ ایسته دی عشق ایچین مراد

باب
بار سبز بن دلکیسه فرهاد
دشمه فضل و دانش اوقن
مرصاسم ایله ی بابا

کنده پیسخ و سعله ایم
تیغ الماس و مغفر پولاد
سنده غصه سل زاغلدی کوکل
اولیدی صلنک فوی کل

ماقی بهجک غیله جان دری
دارای بادشاه عالم داد

مایه

سینه سین بیرنیان اندیشه
کوبکن کپ کپ کنند اینگر

با بمک بازو سینی سب کوردم
بهر ارباب عشقه سر دشم

جام کلرنک ایله جاب بزم
ان خاتونس ایچنده کس ساغر

بازدی سودای بلبل آه اولدی
فیدا اولندی روپ حکم قدر

کیجه پس فی دلبل آه اولدی
فیدا اولندی روپ حکم قدر

در بند عمل بکردی خطا اوغزله
بزم کبه الیی بیشه دکلدور

الوده در همیشه دم خسم سینه دن
بلبن او غسل بکه جاروبه فالدور

اول بلبل بیچاره نس بکه فاتحه
امر بنسون دیانی مدد ایکی جالدور

بانی سوزنی وصف لبک محمد بابه
سبر بن کلامی ایکون بویله سلدور

باغ و بهار و کلشن عالم فزا بلدور
بزم صفا عیشه کل و اغو بلدور

دلسه

حیتاک بسمللا به صحت اولور
بسلامک الن سلامت

جام در دکلدل حضور ایله
راح و صلکله روح راحت

فانسک جلوسی ربع اتمه
بارسه همله بلنده همت اولور

می لعل اوه زبان انسه
بلکه بسه بابه سعادت

دو پسه تن بک اشارتای
جانه صدموجب بشارت

عیان اندی بیرخان ازمی
جهان خلقی ایچنه سرافراز

پیر نیسه وکر ایسه کورن بابی
بابه اوه دنیا للده دساز اولور

مدم کیکلک جانه همراز اولور

دلسه

فعال خاسا خیر دنیا
دلا اسلک حسیم منه نازاولور

انکه بیوه پسی سیوه دنیا
بابه اوه دنیا للده دساز اولور

چونا دلبر طرز غزل یابت
کوزل سوسه کوره آزاولور

باغ

عدلو فضل و نوبهار پرتو نامدار
تخت فرمانروا و زیور محفل خسر گاه کار

جام جم و زور عافیت عالم گیر مژده لیری
نیست ساغر کیمیا مرهم ناجدار

پرتو فیض کوثر و سلسبیل و نسیم بهشت
یعنی فیض باده ات خاک بسر خاکسار

خاک بکف بیا ایدل عاشقانه زار و غمان امید
قبله عالم آستانک قوی نکهه دار روزگار

پیش کاوه بانی کاشانه دار دهم علم
نغمه داودی بلبلک نالهٔ پر زکار در

باده

عم نباشی اکسم عجب میدر
ایشکی بحسن کاپه منسوبدر

جمله غم شاهی کن نم
بوینی خیل کپه منسوبدر

کوکب بختم پسیدر اولز
چونکه بخت کپه منسوبدر

نوبت بی بهم لطافتی
یتمز خاک کپه منسوبدر

م پرتو باده ات پسیدر
یعنی دود کپه منسوبدر

باغ

جانک عاشقه اکلیه پیدر
وصالک اشتیاقنه باده سوپیدر

اوجنون نالهٔ بلبل پیدر
مدعا سم انی پریشان پیدر

نوبهار فصل خسته خاطر اولسق
قنی شوق ایله بزم اهل ذوقه

عذار گل سنبله خال سیاه
سکا اوپسنن دیمکی بکه

سر کوبنی کی افغان باغه
جکار کاروان پسنن بوسه

باده

خاک جام کاپ پسنان امید
دیانک هیچ باغ عمر سدر

او لعل ناب اکون قوناب اتمه
می کلکونی توشن کوردم بودر

سمنبر کی نعلی رات پسکنه
سکا کیمک صفای جام جمدر

او خورشید سپهر سلطنتکم
اولکنده قامت اقبالکه حلقه

دوستلری باقی دایم بیارایت
دعای دولت پسلطان احمدر

ماسنی

درگاه هفده ردله عاشق نیازده
باطل نصوب انفس صوفی نمازده

عشاق دار سوخته حجاج رفض ایدر
امنک اوزاله یرمدن حجازده

عشقکله مزوخن وکردون سجاعه
خوب ایدوما سوخته سوزکدازده

اقاره لرنکپنه وماحال خاکسار
ذهبان پیمه نازه سوب نیکنازده

مابقی قرین وقنک اولق رواییدر
اوزان ایچیل بویله ایکین امنازده

ولسه

دلا میل ایسه وصل دلربایه
هوای سلطنت دوسم کرایه

همای اوج اسنه قدار اولمان
انکچون بویله مایلدر هوایه

عسل زارکی مادی جرکین لطیفه
دهانک ذکری ایسه برکین حکایه

اولور لعل مصفا دکلسه اما
نظر اولنسه آب دلکشایه

وامیدسز ایتمه غم دوران ایله بی
بکون محنت بولورمنت خدایه

ب

ماسنی

عاشق سیل پنج زرد بله یعقوبیون دنکیز
یا تکلف بولورسوزدم سبب نج دنکیز

بارد دیدم الندن جمال پنج یعقوبیون دنکیز
دوستم قیل بویله بولورسه بکمان بانکیز

عارضکله طرفه ایدر اوف سیم بدو
نج بولورسه بویله پیش اما عاشق مسکینکیز

ابی نهال باغ حسن اندن ذاری طاوس
لعل نابی یکبوسه ایدرسن لب شیرینکیز

جلوه کاهسن ایدیغی اولدان یافا
اینک ایدر اینه لرطبع صفا آینکیز

فلک جولان ایدر باغ جهان
دم طاوس نقش دور بالکیز

جهان سرلوی سیکنافه چین
حل رجیده پیچ البرغوالکیز

کل ای مانی جبین ملبس بالکیز
مزران جسد پاک اول لابزالکیز

ولسه

کیر کلسه نعلین تاج لاله
النمز برنک زرین پیاله

جمنده عبیه کلسه غنچه تر
برز کل بلسه ایدر باغ جنه

فلک جولان ایدر باغ جنه
دم طاوس نقش دور بالکیز

جهان سرلوی سیکنافه چین
حل رجیده پیچ البرغوالکیز

کل ای مانی جبین ملبس بالکیز
مزران جسد پاک اول لابزالکیز

باب پنج

ایردی بهار مژده وصل نگار یله
چشم امید سوی ایلچی وسن نسیم صبح
عالم معطر اولدی نسیم بهار یله

حال کسی معامله ایدا مز آرپسن اوزن
کل کسی اوزه اولدی کورکدن نسیم صبح
حالی خجالته دوشدی غبار یله

ایردی خجسته نامه لری دوردکار یله
یاپوسک اوزره اولدی کورکدن نسیم صبح
پیک ستلای عشقک ایدوب اعتبار یله

باب شش

دلبر

یاغمی حسن سنکله ای نازک اندام
بولنور کوکبه نصف قصور
دکر برزیون کور بنک اولدیغی هیچ

کنلی فرصتی کچی بولنیک فلک دور
هزاران ملک و مال و جاه چکن
جهان بر نفس فلک دهر دور

دوسترک افسر اقبالی سرن
اکچک بیهوده اولان جام غرور
جهان بکلمدن ای غافل حاصل

سلوک پیشه بوده بجهد امکان کوری
باب هفت

دلبر

کورمز اغلدی جانفدای جای
بنی بقاغه جانفدای جای

وصف

کوکل کسنک ای کیسه لبکدن
دلبر چیزه اوطوردی سنکر خای

وان بکزیر پیشان ایدوم
بورنک اوکی بهار اولیلی فنک بای

دیرر سوزی اهلنه دوزی دیلم
لب فرشه دیرلر موسمی نای

نسان انسون دل انی غنچه
اوکیه سب تکن اوغلان نای

ما سنی

تن ناپایدار پیرده ام عشق یار پاید
ابقده فلدم الده وکل اختیار پاید

محبوب دلبر نشستن فرودی دل
کلدی برکادن نوبهار پاید

خاطر کنان ناظر بجسم عشوه
کردا جالدی فلکلی دل اورکار پاید

جور وجفا لر اندوه وبیدادان اندی
یوخ دوراغبار نازلیه اول سبوه کار پاید

جور وجفالر اندوه وبیدادان اندی
دوراغبار نازلیه اول سبوه کار پاید

باقی جهان نیستم وفادن نیزوش
بارادن اکه عقلک اگرب کرپار پاید

بارادن اکه عقلک اگرب کرپار پاید

ویلسن

چشمه نور وعشق جانم
سنلای بلای بجسم

چشمه نور وعشق جانم
سنلای بلای بجسم

چشم بیمار ی کیچه پشه دلم
سرزلفی کبی پرپشم

لعل لبک شیرین سوزلر سوزدن
کاخندان وکاه گریانم

شمع وسن صبح اولنجه سوزدن
کاخندان وکاه گریانم

بوجسم جور وجفا لکانه بر
های کافر بلا سلمانم

های کافر بلا سلمانم

باقیا خون وحمله ایرمز
غم سوزدن پشه پرپانم

غم سوزدن پشه پرپانم

باسنی

اول اکبی الف سنک غالبه فام
اولسن ابرو لرک بالانه رام

فارسن اندالف وبانسه بیم
فلدکلی ای خلقی امرکه رام

ابلیسه دیکجن می کبی در
لب لعلک جانی والده دام

لب لعلک جانی والده دام

وصلنک عیده ایرسم اکر
باده لعلک ایله صوبی جیام

کیمه وصف المیسم سنا سینی ایر
باقیا اولدم اکردیکن غلام

ویلسن

چشمک خمار ده وفانیلر
کاپسه سرکون مانیلر

جورا غیار دیه بلالی ایدن
بوچشم یار اندکی جفانیلر

کلدیزم عیب واغلدیم
بوین ناسازوناپسانیلر

پی بار ایسه طاعلیل چین
جمن جسده بولبل کبی

سپی سنبار بر دلبر کبی
غم صنعن خطا نیلر

باسینی

خاک بر سر کل سپید ابر بگیر
لب لعلک سیم ناب بر بگیر

فروغ داغ عشقت سینهٔ بیم اورزه
شعاع مهر عالم تاب بر بگیر

الا ای شمع مسجد اقتضا یا ثابته
بوبک قبلهٔ تاریک محرابه

سر زلف سیه کار ک سیاب نار
عذار گل پیرهنی مهتابه

جهان افسانه دور الدیله دنیانی
غرور ادی خیال خوابه

دلسز

قوم سز کلمی بو نفس هودای
مدار ایلمک وای اشک وای

فلک بر آه دردمای مضطرر
طوتمس کنج ویرانی سرای

خلاص ایلمی جانی سول کسنه
کراکر حلقه دار دره اولاجای

کدایه قیمت روزار کدن
کلاکوب ملامتده دکن پای

عقل نافیه لطف الهی
سکا محتاج اکر بحصول اکرمای

نوعیات

نوع

کلمه سوالی کوکلمه بعلی ویره صفا
کیفیتی سز ایلک اکر حرف بوزه سوا

کتابه مرطب ویاسی فوج آتمای
اوکلدن اوزکره دفعه عشقه یوز دوا

کدامسنه طوتدی یاعری کیمسه اوزرینه
اندردی جلوه نخ کلمه سز جب

فردوسی ایله جوز حمیده سوزدو
بر کیچه سن اوسنهک یاصدین کدا

نسنه قیلمه لعلنه طوطی نوعیی
سن بیکه کوکلدن ایسه سن

هنا لم دالله کوکلدن ایسه سن
سنک پرده یکله اولدی یمن

دیان یارایله مصر رحیمه ۵
کوزده نوعیا پهان دیسه ۱

توبیع

گر وصل نیست خاطر بی طاقت گویا
گر وصل نیست خاطر بی طاقت گویا

بوکیمدن عاشق اولمق گرکدر بنی ای گل
صوچیلمی یولوندن پاک عزم اولمق اولدی

گر نیلوفر ثبات قدم سروروان
بوکلمه سن ای دوست حیله اولمق اولدی

حسن صفوتی چیقسه اول جهاندن
چیقری یانسون چرم پرتو مهر گفته

گر اول پیمانه دن بر دوره یاشق ایدرسه
گر اول پیمانه دن بر دوره یاشق ایدرسه

چوقدر اول سیکلمن نگاهون تیغیله
قورقسن طرفه اول سیکلمن نگاهون تیغیله

چوقدر اوکی نوعی پیرنخم ایدوکی جانا
چوقدر اوکی نوعی پیرنخم ایدوکی جانا

ول

اولدی خاکر قیاسله چشم پاینا
اولدی خاکر قیاسله چشم پاینا

بیمنه دین جام غمه زاریان بقا
بیمنه دین جام غمه زاریان بقا

دل لیسنی زال بوی تلف اولدی
دل لیسنی زال بوی تلف اولدی

دهی پیمانه سنه سردی اودم نسیم صبا
دهی پیمانه سنه سردی اودم نسیم صبا

بیلن انکله وارقه مبارک کیمی
بیلن انکله وارقه مبارک کیمی

کسلسون سن تلف یارون قطعا
کسلسون سن تلف یارون قطعا

کن پوشکلی ایشنم اودمیانی ترک
کن پوشکلی ایشنم اودمیانی ترک

عجبمی بولسم کورلرم پاکش دریا
عجبمی بولسم کورلرم پاکش دریا

بوردی بوم جهری دوکیمی زار زار
بوردی بوم جهری دوکیمی زار زار

کم اولدی رابه خسته نوعی پیشه
کم اولدی رابه خسته نوعی پیشه

توبیع

غلبه جام لعلکه قرشو ایلیه باب
غلبه جام لعلکه قرشو ایلیه باب

درلرده کوب قردی چیقاردی اکل جباب
درلرده کوب قردی چیقاردی اکل جباب

اوردی بورینه بوکا اوکه دون کیم
اوردی بورینه بوکا اوکه دون کیم

دل جام میدیوقه شرکی صاف اولور
دل جام میدیوقه شرکی صاف اولور

پرکاکی جامی نکت قلوریه اضطراب
پرکاکی جامی نکت قلوریه اضطراب

بنی خطا یورخطاچی دیلرسه
بنی خطا یورخطاچی دیلرسه

نوعی جباب یاد کورد یکی صاوورم
نوعی جباب یاد کورد یکی صاوورم

بیم می ایچه بنی پاکش قالدیرم اب
بیم می ایچه بنی پاکش قالدیرم اب

ول

اولسیدی دستک اولیه جام زاهد
اولسیدی دستک اولیه جام زاهد

دوسیدی وصلت کوکل غایب وجمی غایب
دوسیدی وصلت کوکل غایب وجمی غایب

کم اولمه رحکله طوتم چشم سیما
کم اولمه رحکله طوتم چشم سیما

وصف بنیم وخاک ره چشمکه پیما
وصف بنیم وخاک ره چشمکه پیما

نوعی پاکش ایدی سکا ایدی دل یکانه
نوعی پاکش ایدی سکا ایدی دل یکانه

یادمزم نوعی پاکش ایدی دل یکانه
یادمزم نوعی پاکش ایدی دل یکانه

خنجر سوده دن اولمشدی وکلمکه
خنجر سوده دن اولمشدی وکلمکه

قاعده دوب پسلمکی بیم بها ایلیه شاه
قاعده دوب پسلمکی بیم بها ایلیه شاه

نوعی لوطلوق ترایلیم جانب
نوعی لوطلوق ترایلیم جانب

نسیب

نازاید عرض جمال انسه ایزدان اول عیب

صانع بحران اورا عیبود حسان عیان

مثل کل ای بو سف جمال اول سیم بر نازاید جامه یک نا نازک قبا

فلفله بار نظر زعفن اسکیزو نیخی

پیچ باشد زن چشمون اکوب ناق اهل صلاح

پیچ عیبه سیاه بی کار دلعریب

بی نمک بی صلاحی عیب ایده بی نخلط

کردیلدن نوعیا ای اولدی مهی

سلمه اکیسه اکر بیه عیبلغا کوردی

ع

نسیب

ع

تاج اورزیر کرمحبت سیسی اول نابد

عجیب دریا دیبو تقریب حل

اولدیریسانی نی اول جزیره اول میان

محلس پچه اولدی جان اوزنا دنیل

وعظ و حلن خلم ایلیر اول سر دهن

بر کلام روح بخش اما کو فاضل نابد

کعبه مقصوده بر سال عزم ایلیون

بولدلیک با دیسی کا بوتن منزل راحل

عالیسک طالب اکسیر وغنا اولدیل

نوعیا نفصالی بوتن بر مرد کامل

کلوب مطلب کنال حسن اچی اول طرف

بو بیتدن عاشق صادق فدای امتحان

بیتی جوان اولدی دل طفلان بی خطا

ایدوب بیت بی حیا جانانی

ع جامه می دلروی بویس لعل جانانی

حسن کسی دیلمه کلوب اکسیر بر تنک جان ایلیر

نسیب

ع

تاج اورزیر کرمحبت سیسی اول نابد

عجیب دریا دیبو تقریب حل

اولدیریسانی نی اول جزیره اول میان

محلس پچه اولدی جان اوزنا دنیل

وعظ و حلن خلم ایلیر اول سر دهن

بر کلام روح بخش اما کو فاضل نابد

کعبه مقصوده بر سال عزم ایلیون

بولدلیک با دیسی کا بوتن منزل راحل

عالیسک طالب اکسیر وغنا اولدیل

نوعیا نفصالی بوتن بر مرد کامل

کلوب مطلب کنال حسن اچی اول طرف

بو بیتدن عاشق صادق فدای امتحان

بیتی جوان اولدی دل طفلان بی خطا

ایدوب بیت بی حیا جانانی

ع جامه می دلروی بویس لعل جانانی

حسن کسی دیلمه کلوب اکسیر بر تنک جان ایلیر

دیل

ع

زبان خطی کلیسه بار لطفی بیان ایلیر

مثا عن بر کسی اخضاع فرنسو ایکان

زبان اولدی خطی حسن اچی اول طرف

دان چیسن کون اچی اول طرف

کلوب مطلب کنال حسن اچی اول طرف

بو بیتدن عاشق صادق فدای امتحان

بیتی جوان اولدی دل طفلان بی خطا

ایدوب بیت بی حیا جانانی

ع جامه می دلروی بویس لعل جانانی

حسن کسی دیلمه کلوب اکسیر بر تنک جان ایلیر

نسیم

کون جلوه‌ی گاه لیلی نسیم دیوانه‌ی ناله‌ی زیاده در
درد و غم کم کم کم کم کم کم کم کم کم کم کم کم
بلبل ما اوباشی قلیدی تعریفه احتیاج
یار از پس طلعتی صورن زیاده در
احبا یکی جاهلیه پیله کلی وفا در
کردی سیاه دیار جان زیاده در
ارباب عشق زنان دیار جان زیاده در
دور ایلدی جاهلیه پیله کلی وفا در
اولدی صوبی عالی دل یاره بگزر
دل سیاه لرد دلا بگزر
دیدار قیلسن صورسم نوعیا دیر یوق
لب و لبسه تنی نایاب بگزر
بعشقه پیله کلی ایلیه بگزر
دل
زنگوله‌لی معلق بگزر
دیاله نخجیر سیاه بگزر
غم لعکله جان کردوار دیوق
وزاکوسیچوده سنیاه بگزر
صوبوب سیاه نوعیا دل یاره بگزر
بجوبر حسن لر خواه بگزر
اولدی صوبی عالی دل یاره بگزر
دل سیاه لرد دلا بگزر
دیدار قیلسن صورسم نوعیا دیر یوق
لب و لبسه تنی نایاب بگزر
بعشقه پیله کلی ایلیه بگزر
دل

نسیم

بعض علت عشق علاج دست بلده نزار
غبار کوی عدم پوس اولدی چشم
بلبل ناچار ایلیه باش ناجم نوفر
او مرد فنی نوبوب غزه اولزباش
بهار غنچه لبکون روا جمز
بعضلر پیله کلی ایلیه بگزر
ابدر ن وصف خلک مال صفت نالده جمز
روزگار بی خبر لک عذار غلمز
اکسک او لرسه نوله ایلیه دلده کدر
بوغن زردوتر بلده اولوب خاره نزار
نوعیا فنت دلدان ال ایریک اولز
بوالم کلی سودا سی بی غم سوزار
باد مجلده یوزاوینسون بخت نزار
بوکر اوینیسه اوینسون بلبلر
برای بغلر لو الیدی دیوانه دیو
شمع پروانه لری دود ایلیه دلده کدر
اکسک او لرسه نوله ایلیه دلده کدر
بوغن زردوتر بلده اولوب خاره نزار
نوعیا فنت دلدان ال ایریک اولز
بوالم کلی سودا سی بی غم سوزار

نوشیع

پیش ارباب دل تقریر این بزم پریشان دلبر
این حلقه بزم صفای عارفان
قول اهل عالم بی‌برخیز و بیا ران بیان
بهر خدا بس کن فقیه زیرکی عاشق ایمیلم
پیش جاهل کی کند ادراک این اسرار بیان
نوازد ربابی بی‌نصاب نوعی بی‌چگونه بی‌چگونه
بهر کردن کوته حاکم دیگر کون ایلین دلبر

دیلسه

دولتو جور ایلیکله دور اصول عاشقان
بی‌اگاهنه کی بی‌کسی فانون ایلین دلبر
بجا اول سن لطفدن ارزو بیم دیوبان
قرار و صبم آلیوب دردم افزون
اکسوب اظهار سنه‌ف کوستروب میل دیگر
ایدوب نزدرده اوغاردب کوزم خون
الوب غفلتی عشقیله محزون
مدارایی کوکلیمی بحریله مفتون ایلین دلبر

نوشیع

دل و جان حافظ نقد عشقیله اوب عنوان
کدالردن بن ایمت ایوب عنوان
نظر ایدوب نوزاد کلبن چیچکلر
فرصت احباب اول چشمه جیوان
اوصول کرکی اعیان فلین جرم ایدر
کوزلر ماینده بو پیمانه نوشیران
سنبل عنبر بوی نیلک کوزلریله صیدانی
حساب بی‌کنه بی‌باک اوپیدر صیدانی
بوزی کیمی صفه بکر سعادت کوزلیان
اولولالعصار اولنلر نوعی ایچون

دیلسه

عارضکل قوزن خال کل کی کل نه
خوشوب اکل لطاع بهرم فلیدی ایر
انکر انسان دل ناز بکلر سوز بیلر
کوزلر دوب نوله فلیم بکلیدی ایر
اونهال جمکن جلوه بایلیدی
طاغلره بزی فلیه بادایوب ایر دیلر
بنه نوی کوزلیک اول الیشه دوریلور
کون کبی کوزدن ارق کبی جیلی
بنه نوی کوزلیک اول الیشه دوریلور

نوشیع

بابل و کلیدی دیل ان دل ایم عجبا تار
رخمه از سیه دفا سنگ دل در دیم
آلدن یوزن سین اوپشن کیلیدی
نیلسون اهو صفت میلک سنگ ما یار
روی زرد سیمه چاک دل عاشق اولسن نگار
سوز لری بابا نوا و دعا یی دریا یار
بابا دعا یی ذکر صورتی
نوعی نظم قلادن لطف و ذکر صورتی

دیل

نمش چکدی بغن بار ایم خوف ان نمک
چلمه صورتی اوپشن دراع چکمه دور خرده
پیلور لر بر ان دراع چکمه دور خرده
سنگ ارجمند ان عالمگیر اکلدی
مناع درد کم جانلر دیر بوی بار چکمه
اکرچه نیلور عالمگیر اکلدی
لوکلن بو کلمه بوتل پیدا سنگ اکلدی
بابا انسنگ اکلدی ارجاع
بلک کلدن نوعی بو کلمه اکلدی
دلدن عمری اولدی او قدر سن

نوشیع

اکرچه یوسف حسن و بها کور لر لرون
نمرا یدر نمرلرون فن بیع بودر
بین دیکاری اول غنچه فن بیع بودر
میان دیکاری ان اولر کیا یدر
ریک آیدر یکین کورس ایدم
یعنی حال غزا یی جو دم یدر
او حال نشه اوکسه نوعیا فتنه
او خ جمال صورت او خط جلا یدر

دیل

اول بچه ایدی کورنمز
بلکل که دود اول فلک ما کورنمز
ایم یلی یعنی ایدر ایسه ایک کورنمز
کاهی کورنمز نیک نقصلی اون
طوتی یلر طلعت نیک سالک اکا کورنمز
برکورنی اف سالک اکا کورنمز
زنکلک کبی جاطه لیق ایجنه
دنکلک کبی سوطه لی کرکا کورنمز
کوهر غلیظ سوب لک عیقه
یوی کبی اولر ایچی ایچی کورنمز

نوبیع

اولسه برور اعلی اولدغه لایق اولدغم بزم
بیلورسه زیبا کیبی رو انلک نوعیا اول
غمدن لالدوسز فاه نوبایق

بی مجنون و سلدا الله دعا سب بلدی عاقللر
بیلوزدن سودکم خیشه عاشق
بیچ مونسون بکا اهل سلامت کسه ایق اولدغم

محبت یاد پسندن کسه ایق اولدغم
بیلکه جسلرکم علیدی و امق اولدغم

بیلکه جسلرکم علیدی و امق اولدغم
بن ایجاز دم ایمان دیر لرایدی
پسی دیبا کیبی ملایکی دیلور لیلی
بلراول عهد و امان دیر لرایدی

موکبی الجفه وادن کیبی یاد دیلور
کورلرنام و نشان دیر لرایدی
جد حسین کیلور قبر لی بلرایله
اکلرقسه رایمان دیر لرایدی

قانت نوعی یا ایلدی یا رالک
بولی نسب پیر و جوان دیر لرایدی

نوبیع

بم اولدی یاد ایچ حالی اکرکون ایله
ایچم تنبع پسیملدیکی هون اولنه

کولب اجلین اولوری چیمن عمر و بیچ
بی فنجه انکون خاطری اوزن

کمرمن پایه فلک کوکیه فلکه
سکا ایی بیچ ایرلک کوکبی مژون

سکا نوعی کبی و صاف کرکی سلطانم
من بیمار لرلب و قدری بیماریون

حالمکه حال ایله بیانی عاجلدن عجز
صورجنون یکنه لرنون بنه مجنون

ضایع اولدی کیلن صوفی طوتوب پیر
کوریلن بیلن کوریلن بیلن

فاله ایلک یکنه نوعی سنک صبا
زال نفسی یکه بیلک قدی سنکلدر

اهل کیلک ایلک قشن ایله کیلدر
دیلور دیلور فیسبه ایشی عمد کیلدر

دل

عجب اولدم اوپری بلیسون اولملدر
دیلور دیلور فیسبه ایشی عمد کیلدر

دل

مقدمه

صانع اندر خلق ایکی گونه حکمی ایلمشدر بری اهل نظر اولان عاشقلرک دیدار حضرتنه مظهر اولمسی ایچون بری دخی اهل اولمیان کیمسنه‌لرک عذاب ابدی ایله معذب اولمسی ایچون

اول یوم که اهل عالم صف صف اولوب حساب ایچون حاضر اولورلر

اول یوم که اهل عالم صف صف اولوب حساب ایچون حاضر اولورلر

اهل دل اولان عاشقلر مطالعه نور ذوالجلال ایله مشرف اولمسی

بعضی اهل دل اولان عاشقلرک دیدار حضرته مظهر اولمسی

اول یوم که اهل عالم صف صف اولوب حساب ایچون حاضر اولورلر

اول یوم که اهل عالم صف صف اولوب حساب ایچون حاضر اولورلر

وصف ایدوب یارنی کیم بیلمز اهل عالم

یارنی صورت نیسه‌سی ایله تعریف ایتمک جائز دکلدر

ایلیوب یاد ایدرسن نه‌دن ایچون

بو بیت اول کامل پیشوا حضرتلرینک

بو بیت اول کامل پیشوا حضرتلرینک

بو بیت اول کامل پیشوا حضرتلرینک

امیدیات

امیدی

جام صهبادن ایدلدن اعراض

دوندی بابک بکلی فتنه‌دن زنهار

بوزلی کور ملک قلدم نصیب

هدیه‌ی بلبل اولدم بکلی باغچه

ایلدم خاله‌یه کوکلک نقلم

ایلدم اول عشقدن بیمار اغاض

دلبرا سنه‌دن کری دونمه جانم

سنه‌دن کری بکلی بنه جانی متعرض

سرکوبنده امیدی جان ویرم

باغه کلسه یارم اولمه عندلیب باغی

بلبلی ایلدیم اولیلاسه کردش زمانه

خوشدر این البون اغیردی بیانه

اولمیه کیمسه‌لر عاشق اولدیغی دلبر صنعتکاره ایلدی دوندی کیمسه‌لر

بر کیمسه‌لر اولمیه کیمسه‌لر عاشق اولدیغی دلبر صنعتکاره ایلدی دوندی کیمسه‌لر

بر کیمسه‌لر اولمیه کیمسه‌لر عاشق اولدیغی دلبر صنعتکاره ایلدی دوندی کیمسه‌لر

امیدی

دوستو بیا بریم پامنه بهدشت
جلوش پیشه دوچیلی ۹ وارت

نگار من تهم وفادار ده ده
جاذجر خالو نیست

ابوسار کلید نقد حاکده
میلیک ایلدی اورنا دیبغت

بگم چطو بم نو لالی پیدا
ایسه ی چشمه خوشکه ورت

امیدی یاد دن نمیک اولوری
ولی محبوبن مشکل واغت

دل

ای پم چرخ فلک اکلدی کان کله
پیکان آهه واپ دلرستان

اشدی پر پر بینم غم لر

وباعث نوشته خط عزیزان

ازدو دلبرای ده بی نشانی
پیکان غم کرکی مهربان

پسنا پوس غم نوشته خطا
قاعم اکودی صام بنی ارغوان

چکانبی پیشه بر پاپاره
فدن خبر ایلین کپسمان

امیدی

دل فانک اورزه نگار چمن
کوچ نشینه اولیسه یار قرن

بوتمز پاپک کبی وفا دوران
نیک کسی قالی بخن ایتمن

کمر وب چین زلف پیچ پیچ دل
صنوبر خال سنه دلر کرک صبح

گل باغ جنته بلی کی آلدورده
عذار کوه ها اودور بشین

بقر پیشه روشن دشت دمان
امیدی یاد ایلمه حزین

دل

بندان بزنه جام نمزد کلا بیدر
مرا بسی دیار غریب یاد ایدر

صحن پیرای پیکله وچولی ایلم در
ایدیوب ای چوچ کورل جا یکا بیدر

بو یکا یاپیلیشکلی نیچه در بیلک
طوماریلی ما همه افغنی کی بیدر

باسل سودای کاکل مسکینی دارکن
سودای زلف بنه بلای پیدا بیدر

بر آمیدی ایکله سوبه یکا یوزن
یلدر دریوکلی شما خاکسار بیدر

ایسک

اولوپ کوکل کم ننگ خاکدن سن
یاغی کبی دل عاشق پیچان یرسن

دلوغم صنعتی زردهدرین فلک
معلوم اولوری صنعتی موموکارسن

کوزکیجیال ایلیی میانیوزدن
اوایسن ام بکمکی ننگ کرسن

طیورمزی پنجه دایکن جلقه دیانی
بیهوده تاووسیاپنه لعل ترسن

عرض ایتمک اینک سن یاپه ایتمک
دیمی باخ اصفیه دانی برسن

دل

دل کلمت دکودن علیش صنعتی دلیاپه
دیوانه درسکلم ایدر صاکی ایله

قوتکان اویلمی بزم جنت اوله
پیکانهان اله دوصلتن حیب ایله

پس غزنال تضمینه خلوایلیسون
هم محبت اولق پیشتین اول دلیاپه

اغلایکنه دایه غمی نمی اوله
کلمی سنه ترف اتمی کچمیک بلایله

بلورده ایسه سنه پایمال اولم
کوکلمی ننگ آل اله برو جیایله

ایسه

فلکلرن دولق عجز ننگ
یکدن خوف کوکلم هم ننگ

غم بالای قوکلم چمنه ۵۵۵
اولورسه نخل اجر ننگ

ال اوردقجه نوازکیسی بان
اولورسه نامزدن دلبر ننگ

بلاکدن دوستیجه عارتم
دیاکدن دلسه غم ننگ

ایسه ننگ چکه اینلر اول صنع
کوکل ایچه پس ایلر ننگ

دل

قولک کرنها ننگ عشقه صالدی
بغایه ویروب جمری پکه دلبر ایلدی

مولایی کبی کردی فلک فضه دی
وارپ نی نالهٔ قولایغنه چالدی

جوانه دیو عاشقه اول دلربا کوش
بلرک سینه بنیغنه قولایغنه صالدی

لعل بلک اویلی دیو جام می صیبا
پیاله کبی چنچ رخسارک الدی

ایرمک ایسه ک نعمه دیو ایتمدی
غواص صفت بحر معانیه طالدی

امیدی

کز آب چشم شاخ جان بارور شود
ای بید خشک رفته غفلت مشو امید

خط بطلان عمر بیکران بر لوح دهر کشید
دنیای هفت دلبر کم دار

آنکه سر پیری بیکر دلبر بوسه زد
از خنده دختر جالغ

ای کاش دختران زمان کم شوند
ای بید کی شود دهر و پیران جوان شود

امیدی

بهار کی رسد ای بید بی برگ و بار
چون تو بی دل شود

ولی

بهار کی رسد ای بید بی برگ و بار
چون تو بی دل شود

صوفی ار دل هفت لب پیمانه بود
جام جم سودی دهد ار خاک درش خانه بود

چار یار است پیمبر را بگیتی بهر دین
مرحبا بر کعبه و بتخانه و بتخانه بود

کعبه و دیر و خراب و خانقه و میکده
هر کجا بینی بنام ایزد یکتا بود

گر ز دل راه خدا جویی بسوی کعبه رو
ور ز سر سودای بت داری بسوی بتکده

صوفی اندر بتکده بت را بسجده میرود
شیخ اندر کعبه بر درگاه حق سجده کند

گر ز دل راه خدا جویی بسوی کعبه رو
ور ز سر سودای بت داری بسوی بتکده

صوفی اندر بتکده بت را بسجده میرود
شیخ اندر کعبه بر درگاه حق سجده کند

صوفی و شیخ هر دو بیک جا نیاز برند
هر دو بیک جا بسجده بر آن آستان شوند

صوفی و شیخ هر دو بیک جا نیاز برند
هر دو بیک جا بسجده بر آن آستان شوند

ولی

بهار کی حکایت ابریشم حلالی
بهار کی حکایت ابریشم حلالی

صوفی و شیخ هر دو بیک جا نیاز برند
هر دو بیک جا بسجده بر آن آستان شوند

اسعدی

ایلمه ایلمه الوب جلوه آینه‌یه نگاه
اسعدی چیقدی جگرین عاشق اولورسن ناگاه

قالدروب یار پیشیم کاکل مسکینی علم
چکدی هندوی خطک دوم ایلمه جلیس

ابرو سورر گرچه گوزک ناله و آهم بیکن آه
ابرویک کولش مژگان دوری مالک

لب چشمک لوزن اوقیادی یم ایده دو
ابرویک اولیه بکز دور دوکنزین

اولنماز سنک اسعدی غم دوراندن امین
بودر ایسه کوی عدم ییکی جان اکبر پناه

لب لعلک سنک دُر آبدار گویا
در دندان حباب بدر گویا

ادر لعلک دل پر شور گویا
دود آهم حباب بدر گویا

دل اوزره دوم نقوش زلفک خطکله
ابر نقاب بدر گویا

عکس آب عذار ابکیدر کلدیکوم
ایکی اشک شبنم کلابدر گویا

آسمانده ایسه ای اسعدی کوی نگار
برقاسم آسمانده بدر گویا

اسعدی

داغ علقمکله لولور سینم زار
شعله دکنر ولی اول اسرار

کوکلیی ایرو ایله اوصاف در لعلک
اوینک صوین اندی کاه صدف

جیلدن حالی بن دلی حال ملک
فتنه دن اولادی جهانک اطراف

کوزیک امواج بحر ایلیم
حدود دریای عمان چیقدی گف

عینه صرف ایله اسعدی وار
ثمر عمر قلادل دوران تلف

دل سینمینی یاقیلکه‌لی جگر ایرق
ابنال اولورده اجلیس غوغا به

کوزلک سرنیک جان انکه پچیلانه
سیب قیار جام باده صهبا به

رایت دلیل ... ایرق
باده ای قاپی ... ایدلم

سیم اوزره داغ خون الوده
عمر یا اندر ... لاله حمرا به

هجریک ارده زار ... اسعدی
کوزه صورت نقش اول عاشق دیوانه

امیر دی

جام جلی عیشی ایوب یادم ایلک
قصه بکادن کوری ایوی جبلک

قولی ظهیر چون خاطر شکی پلر
ایاغی ایوردم اوکرپک دی بلک

بزم اچنه نولیاران دوللی کوکرم
بحرکلوکشی رقصه دوشدی بلک

ایلکنده کچون پیمانه دی دل
باران صفادوندی تی پیدی کلک

دایم دنی دکدی صرایچنک امیر دی
ساقی دوشوب پای بکنه اولدی بلک

دل

الوایه کچون بعل لب جانانک
قانی اکلورم جام می حسرانک

سیما فانکلی ای لی جانانک
پسر دون ایچی پرلی بوم طولیانک

داغ هجر ایله کون کیچه ظهور
حد و پایانی یوق دوزنجی اصلانک

پسر صنمک پیرهنی کل افشانی دیو
دوشدی ایاغنه زلفی اوقدی طولیانک

ای امیر دی بزم زلفنه کوکل بغلدی لی
حد و پایانی یوق دوزنجی اصلانک

امیر دی

کوکل عشقکله طولدی بزم ایچی
قرار و صبر و حلم کیتدی جانی

کلور دیوانه کیمی بیلس ایچی
بویله جلی دوشدی بویله جام

بزم اصحابی مجلس مطرب
بوده کلکلو کلس دایکن اغنه نیای

مانویه یورک نامه خاکی
کمان ابروکرک قوش قوچ یای

پسر کوینی نامی ای امیر دی
ایشه دی دون کچه افاکه کلدی

دل

قان اغلدی فراق لبکله سرلبلر
کوپنی دوندی اوشاق جبلر

یاد لبکله حیران و کلدی چیلدی دون
بزم صفا بوجه عالم سرلبلر

کرد ابنه کرک عشقه صبا دی ورکا
یانلک دلس بویله مزاجنه خط لبلر

برمطرب یکانه مجلس دون کچه
چالدردی جلد و اری چنکه ربابلر

نارون پیسی کوب امیر ما
پسر کنه دیدی بزم بادوبکی بلر

ای لب تو خال او لولوی غلطان غبار
کوزه زرینه چو بر لب ابر نیسان غبار

بوی بولالی غنچه لب تو دارد همی
میر چمن را کند بوی تو حیران غبار

خانه کرم بنا دی اب اورده اولدی باد جا
ایلک حسنم آلنه کلیدی دی ایلکین فنا

دین بصری کتب ایله نولا ایله ایلک
بیر چلدی دی دالطلعن کلوب یاد جا

دل ایلک بن بلا دوردی ان
جان ایله پیش جفا دشمنم

بولوب اغیاری ایله کیدی یاره
دست بازوی بان دوشمنم

دیدیکلری منفعتجه اغیاری
قوه الفعل کل ایدیکی دوشمنم

دیدیکلرم اولوب ابله بیهوده
دیدیکلرم اولوب ابله بیهوده

ایلک

بکزم اب که بیله ای صبح کمال
چیقه کوریسه کرا بولدی بهال

نخجاک پیچیده رنجیل بیر غلله
ای سیمی ذقن ایلدیکن بن خاکیل پای مال

زنده دراسام بر نه بوریای کلوب
وار بوی بجادکی ای صاحب ایدیه مال

ایلدیکلرم دیدی اکر طوطی سیرن مقال
بوله وصف ایدی ایدی کل بیر بار

بیر بلدردی اکرچه بن ابدیه بار بجاک
بازه مرا لاحظه بجاک بیر بار

فطع بازغلوب کلوب کلوب کلوب
بخجاک ایله بشکلدی کوبچک ایدیه

دل بوی انی غسم انفه بغدیو
دوسدی ایله بغه سمجاک بیچه بردا

بوقون ایچی ایله بی بیر بجاک
بزم ایندیه ایله ای پیچ ایدیه

ایلک

نالیه دریله اغاز ایدیجاک پیشانه
نالیه کنایه ایلک طوتر کاشانه

دل بوداز دی یوله بن ایدیجاک
اللدی نالف دلاویزی فلم شانه

فطع بازغلوب کلوب کلوب کلوب
بخجاک ایله بشکلدی کوبچک ایدیه

دل بوی انی غسم انفه بغدیو
دوسدی ایله بغه سمجاک بیچه بردا

بوقون ایچی ایله بی بیر بجاک
بزم ایندیه ایله ای پیچ ایدیه

گلگشت صبحدم سر کوی یار و رفت
جان تشنه زلال دهان نگار رفت

قد نگار باغ طراحت نهاد و رفت
جوی جفا و شیوه اکبر ز کف ربود

باغ بخت ما بحرمت لاله داد و رفت
بر گلبن امید دمیدی و گل نبود

دل خانه ای بدید سرشک و بباد رفت
بر لاله خسته دیده بیدل گذار کرد

گلشن صفت کمی افتد اول بدید رفت
بگذر ز سیمبری بوی گل آبدار کرد

ساقی

مهر گیاه و دیده من خاک راه شد
دریای اشک موج زد و بی پناه شد

دردا که کس بر قصه ما گوش نکرد
هر چند عرض حال بدلخواه شد

کردی بغمزه زود قتال پولدی خاص
چشمت موافق اولیدی پور دور کار

سوگلی خاک اولدوم اگر باد دوکی
هم پلیدی رقص ایدوم گر دوم غبار

چرخ ایدن ایمدی تف نفخ
گل عذار و لوک چرخ ایدوم اجلدوار

ساقی

رفتار سروی گلشن و شیوه کبک خجل
یعنی یولنه اولمگه دوب سبزه پایمال

ایغ دوکا چوخ کیمسل امور کوکل
یاکنه باخصوص دوکمگ پیرهن

عالم عشقه زیاده دوب اعلا دیغ دوم
یاکز یولنه سوره سیم دوره

یولکز ایدوکزه قربانی یاد ایلدون بلک
دیغ انگ اکون بنی یاد ایلسه

ربایی ایلیوکدم ایمدی جانمی بن
تاج و تخت اپسکنه ایلسه پیشکش بن

ساقی

شاید بگلشن الفتی تازه پیدا کنن
بشکست دلی نالش خمار کنن

خواهد کیاض رخ پیشینه
دوقتور سهروردی خطا پیدا کنن

بوندن ایرخطه سرکزی اکچه ایمدی
یوری ای شیخ دمن بکا دام اکنن

سوال فقره صوردی کوکل پیرهنی بلکی
چوقی سوزدی سنی تنگ شکر یاد کنن

یاده جام تخته ایمدی بکره
کوجهان پیشه نیلکون اکشار کنن

علویات

علویہ

کنایہ ہم بدہم الیہ ہم لولہ استفت جا سلسبان

ہم دو لیلہ طاہر خطاب نان عطا

ی خلیلہ اولد ملک بلوچ جلوہ گر

سما دیوان سکندہ یکا بنا ریکا

چ نور زلہ کلدی یم املہ کلدی

بسر اولدی کندی یکا بدم جب

جہان جاودانہ صنع عم عزیم سن

حذا دن سز م کم اولیم بردم جدا

کرکل اولدر کرکل دیو یہ بی بکل ابلہ علی

جھاکرہ اضیدہ لازم دکل کہ دلیسہ دن

دلبسہ

افدوب چی سکی او یکا

دودی بہ اپسلا یوچ فلک

سالک اعلنش اولال بلہ

ابو تورب بہ اپسلا منہ کلدر

بنی اللہ دلی خنبک مرکز

دلکلی ای فندی کان دلکل

بجعدن خلاصہ فلک بدن

دوسہ م خیلی دنکار کرکز

زن دم ایسہ ری ہابل کز

کوردیسہ بہ لنک بی ایکلر

دلبسہ

دلبسہ کرکن صنعتہ جالی صنعتن

ایلہ جانکہ نیاسہ صنعتن

دیزین جسکہ خانانی سکا

القتا نسہ جانم انی

پسر دیدارہ ابردیہ کلہ کل

اوزلہ کلسن جبانی صنعتن

مفلحہ پسم لطیفن افندن

یا بیاول سوچ یہ ستانی

علویا طرفسون جبانی سلہ

بقہ امکلہ اپسمانی صنعتن

علوی

بلبل دستان کیلد سیر جابک ای گل رعنا
لطافت کلشن نجل کلدر فوزو نک

بلبل دستان کیلد سیر جابک ای گل رعنا
نهال سرو بالا اوزره دولش طوطیر کبا

ولشه

جنت صفای وصلت جانان دیکیدر
دوزخ بلاسی محنت هجران دیکیدر

اوراده مجلس خوشحالی وکل عذار
بزده یکلوده نظرلات کوکده انجم

کوزه یکل سیر ده کوزه نوبدیر منیر
احوال مه مه مری حیران

عاقبت خاکدر دیو جسم ایچون افکاری
دنیای دونه یه کیم غره اولیدر

ای کوکل غم مه یک عاقل اولان دینیاده
بر ایکی کون بو کیده دهر سمان

مرغ دل ناخنه وسل اوه وفغان ایلین
اخوان صفوب علوده ایه سلمایکن

اول بویی سرو سیم اوزارایسه استغنا ده
این جهانی بو یسفه اخوان

سنا یه وصل خاکده دوسه لعجب علوی
علوی کیده دن نظر لک ایله دریغ

دوسه ی سیم و زر نامانه دل افتاده
بو چیز فکده لایق احسان دیکلمه

علوی

ق بولکر اوزره صفا یه نمی جراده
طفل دل ایلدی سیر خانه یه

اوراده مجلس خوشحالی وکل عذار
نه سود سیر نوله ایلسه کلشنه

ولشه

کوزه یکل سیر ده کوزه نوبدیر منیر
بکزر اول مه دم مجنون کبی اوزره کزمناسب

عاقبت خاکدر دیو جسم ایچون افکاری
دیده م اشک ایکون چیکلک اوزره کا

ای کوکل غم مه یک عاقل اولان دینیاده
مجلسکده بسکه دل هالی نیاز ایلیه

مرغ دل ناخنه وسل اوه وفغان ایلین
سمع جمعیته کیلم ایلیه پروانه یوس

اول بویی سرو سیم اوزارایسه استغنا ده
غریب سلطانه کوکل انس سوزان دیلر

سنا یه وصل خاکده دوسه لعجب علوی
عاقل اولان ایلین هجر که معنا اولدی

دوسه ی سیم و زر نامانه دل افتاده
نه سوافلدی دل علوی جانانه سوس

علوی

ضمناً در یک الور پیام تو نزد ارمان برنده

دل بیچاره لبیک تکرار می‌زند جان برنده

چشم غمزه‌ات دین مرد و من پیام بری

خاک پاک کنوز کحل صفاهان

لب چو گل که دلش عاشق دلبر تازه

سلعله آه بزیر سم سبستان

دلبر یک دو سه نوز چو رد حجاز انگلیک

دلبر حضرت او فی انفه میسران

دلبر غمزه‌ات او لور عاشقه احسان

دلبر یک دو سه نوز چو رد حجاز انگلیک

دلبر حضرت او فی انفه میسران

دلبر یک دو سه نوز چو رد حجاز انگلیک

دلبر حضرت او فی انفه میسران

دلبر غمزه‌ات او لور عاشقه احسان

دل

ای دل چکانبی دل نادانه سویلیه

مجنون عشق ایلیه پروانه سویلیه

دلبرکه سوز کچه درد ایلیه پروانه سویلیه

همرازلوسه کی یارانه سویلیه

قل اسلنا کلاملی یکسر معانیه

کلیه سویلیه برسوزی پیکانه

چاه ذقنک ایچره فلور یک صفن کوکل

یوسف مثال واقعک اخوانه

یوکلن اکه فصه افزا دیب علوا

نظم ایلیه کدیلک افسانه سویلیه

علوا

جویله ایلیه نام اولدی بی‌بی

سویله کل اولسون وجودم اخوانم

علوا ایلیه کلوه یوجه قرآن

ابدن تسلیم جانم فلسون

ثقه عمری یولنده فدا ایلدم

چون وزارم بوق معین بیکانم

بابمن عضل ودلن جمله فنن جانم

ایسترم ذهن کی عمرباره فنون عمری

ناکه ذوق چکه یران نامنه فلرون

دل

ای دل ایلدی جانانه نازدر

وارایسه غمزه‌ارک فضله نیازدر

ابکزه جفا جانانه نازدر

دلی ناکاک اولی کاکلی کاکلی کاکلی

دلبر اکی ایکی کان ایکون بیم

جمله کل بنی اولدیره بیکار دیم

خوش دیلکن نجیب جمله ایلیه نازدیم

احیا ایلدی جانان کوزه فتور دیم

علوا ایلیه نام اولدی بی‌بی

احیا ایلدی جانان کوزه فتور دیم

علوا ایلیه کلوه یوجه قرآن

ابدن تسلیم جانم فلسون

علوا

ابدن تسلیم جانم خانمانم فلسون

چون وزارم بوق معین بیکانم

ثقه عمری یولنده فدا ایلدم

بابمن عضل ودلن جمله فنن جانم

ایسترم ذهن کی عمرباره فنون عمری

ناکه ذوق چکه یران نامنه فلرون

جویله ایلیه نام اولدی بی‌بی

سویله کل اولسون وجودم اخوانم

علوا ایلیه کلوه یوجه قرآن

ابدن تسلیم جانم فلسون

دل

ای دل ایلدی جانانه نازدر

وارایسه غمزه‌ارک فضله نیازدر

ابکزه جفا جانانه نازدر

دلی ناکاک اولی کاکلی کاکلی کاکلی

دلبر اکی ایکی کان ایکون بیم

جمله کل بنی اولدیره بیکار دیم

خوش دیلکن نجیب جمله ایلیه نازدیم

احیا ایلدی جانان کوزه فتور دیم

علوا ایلیه نام اولدی بی‌بی

احیا ایلدی جانان کوزه فتور دیم

علوا ایلیه کلوه یوجه قرآن

ابدن تسلیم جانم فلسون

علوی

دعا کلک محال اولدی کتابت کارد پیچیدن
اولوم انجنار اندم انیکین بمدی ال کچدن

بنی الدرسکه عهد انیکین بمدی ال کچدن
اولمزدی بودکلوبل فالی سیاه دن

نوله سکلوی ایدیم روزکار ناموافقدن
ایردی خیر له دل مغنی سرو بلندن

غریب دلی اولدم چان سرافلدم جدا دوستم
بکمدن سودکدن یادیله عمدن افتدن

دیدی کسز ایدای علوی حلاص اولدی کندن
بوزدوسی بی وفا انسان دیلکلو بلکه کلکن

عاشق اولنک علوی فلنده صفا اولمز
اول ایکی طالکله بول فکر دوتا اولمز

بادغیم بجرانی جانا چکه مز مکر؟؟؟
اول یوسف ثانی به عالمده بها اولمز

جان نقده نه ارزاندر برکره یوزن کورمک
دلکرده بسلمز بو بکلر وفا اولمز

عسا فه کنوز للردن بیچ یوسف عطا اولمز

دلسز

غریب دلی کیم کیچ ملاذ و ملجم
بکچون اغلای چشم اولمز مسلم

دیدم کلکلرینه چکلم یمندن بوسه ارزم
بوزکدن نیچ حسرت بارب پیشه رم

حیف قلب مومن اولسه حضرت دلدار یکون
بم کوکلم کاشانه عرش اولدی نور اعظم

دل علوی کبی دنیا یکون بم چکرم اولمز
بم عالمن انفس باعث فون و غم

علوی

بادلبر لعلکله بکون فان اولدیادی
دلبر سوء صفت خاکله یکسان

عسا فی بی پنه دوشدی اوغیب
اشا دلبر سبب بی زندان

دون کیچه کوکل ایسه دی دوتی وصالنه
کچان دوسنده یه سلطان

بولبلسن انجه اویارک اولیزدم
بنزه اویوب اغیان پیچان

علوی کیچه آندی کوب لیلی نکلک
بوزکده نیچ حسرت بارب پیشه رم

دیدم کلکلرینه چکلم یمندن بوسه ارزم
بوزکده نیچ حسرت بارب پیشه رم

حیف قلب مومن اولسه حضرت دلدار یکون
بم کوکلم کاشانه عرش اولدی نور اعظم

دل علوی کبی دنیا یکون بم چکرم اولمز
بم عالمن انفس باعث فون و غم

دلسز

غریب دلی کیم کیچ ملاذ و ملجم
بکچون اغلای چشم اولمز مسلم

علوی

بزلف کوی جانانه کلون کلسون کرکنسین
صلا ارباب عرفانه کلون

عدم ملکینه محمل بغلدم بن سکندم ای عاشق
جمال یاره سیر ایلیون سیمنجانه کلون کلسون

سکیسز سیجان وارسون بیمنجانه کلون کلسون
وارای دل سیر یارانه کلون کلسون

جفانی اکره واغلا کوی جانانان وارکن باکه
بلاذل یه سبب انه کلون کلسون

بزم عشقی نمازنده کلون کلسون
سکیه یکلغی یارایچون علوی

ولسد

بار سیسبر ایلی بزم دم بکه قوزسون کلسون
اول طیب دل وجان جنسه نیه جلسون

بان دیدم بای اولدردی فراق لعلک
دیدی کیفیت می اوده ایجکسون

کوی یاران البتور چیقمی سیلاب سرشک
کلسنا نیلیه کم خار و خسی صو

افسر ایدن کیمغال کوی جانانی کوکل
بدی نلفک بغاینجی قلدی

ابنکی ماسه الفتی آفرین
خط و خال و رخ جانانی کورو علوی دیه

بن غبار ایله کیمسه سن دیو دل ایله یاران
باجه بوکونه بلاکم کلسون بوکسون

اولین سنه دیکره همزمین اولسون
بکزر اول نوجوانیه کم ناوسنه دوکسون

چیقس ایدوب سیکدوجهن حسین
ایستان سیکدوجهن علو یاوز نلفه

علوی

چیقسم ای سلطان عالم سنسین اولسون سلکا
فدن کنلک کون کبی همان ای قدیم معین اولسون

لطف قیل بانکیه مرحمه معین اولسون
ولسد

افسر ایدن کیمغال کوی جانانی کوکل
ابنکی ماسه الفتی آفرین

بن غبار ایله کیمسه سن دیو دل ایله یاران
اولین سنه دیکره همزمین اولسون

چیقس ایدوب سیکدوجهن حسین
ایستان سیکدوجهن علو یاوز نلفه

بلکه اول کیمسه جنسه اما بم اکر ایم اولسه
اغلمزم خنده غم غصه دایم اولسه

خانه بزم دل وسین ایدرز کل ایسه
ساقیا دفع غم اتشکه بیکی جام

جلوکل ایده ایم بوبهنه آلوب نلفک
طول عمر ایله اکر وصف ایتام اولسه

ظل الملک کلیک کلنده ی عدم خلقه جان
مسکن خانه پیسه غم ایده اخشام

بوزچوزمزدی عمر نلف دلا دیرکن
دفعلوی الم الصلک ایده الام اولسه

ایوب الولیا غلک منصب اعلا یافته
دل علوی انتظار دیدن غیار

مبر اولدی کندی وصالی مهر تابان ملک
بو پس کیمی ایتم قرباد و زار

عجب کیم بنم بونه تشنه لبین چشم
اوبیر اولمقدن بن زار و نزار

فراغتم اوله عمی نعمه پرداز
اکون عقل و نکم لی قرار

دل

ایا شهی بونجه ایتم نم و بالا اولدی
کیتمکه

اجلی کل کیمی دل غنچه بالا

صاچین جمع اولوب اول مهر وفا کیم غیبان
دیلم وصف نثاری نهاد اولدی

کوزمدن قطره قطره دوکلن اشک کیم بارم
دریلی پیرهن ایچره کلدی دریا اولدی

بو ناسم بویله کن پیمان محبت
وصلی ناکه دیلم بابا کیمیا

غلک افسونی غولنک سودا کلو عصیان ایتم
بیتوردی کیم بنی سکسن قیلدی

علوی

غلک چالی خراب اولدی بخت
درکس اولمان حالنه دوران ایتم

بنم طوتی بیمن الن کیدی
درمانده دوکلک درد و غم دوران ایتم

انجم کبی پریشان اکلدم کیدوبا بی
بو غم کونی دیین کریان ایتم

سیلاب پر شکله جهان غرقه دیدی
کرداب بم چشمه عمان ایتم

دل

اوقلر کم کوشش زخم خونفشان کریلر
قیلیلر چشمه یون پیر و جوان کریلر

کوزلرک صبر و قرار و عقلی تاراج ایدن
سئول و ایلر کبی کم کاشانه کریلر

جان اوزمدن نقد قلبی الدی درد غمزه ل
اولدی بیچ پیر واقف نا کاه

یک ایلر غم و درد ضمک وجود افکنی
یاد ایلین چیقیلر دارالامانه کریلر

سینه ده داغ علوی کوزنا کوکلک
سیر و قد لغنچه لبلر کلستانه کریلر

علوی

پیر مغان چشم جفا جو نفشان اغلر بکا
دیده بیک پیاله بیر بیر فطرت بیمار دل

اول کوزی بیمار اوجنون کلمان
خاک ادبوب چاک کریبان ایمان

طاغلره کوپن کوزی کوبلی ادبوب وایله
طاغلره دوکنوب اب دوان

وایله جام شراب ارغوان اغلر بکا
کسیه دن اغزی چیمی ضمه ای علوی جواب

دل

لاله دل طولدره زن جی جهانی وایم
سیل آسا چونفشیله اجلدی کوزم

بوبحر بلدیر یلیزوادی عشقله دیما
بیر پیاله بیک کمی برایله یوزم

کوزیاشن دوکدکجه یوزم بغدی اه
وه کیبا بیمدی یا بیله بیم بلدیزم

نوله بیل انسه اوزم صوبه علوی اوزم
خسته لر ایلیر انس علاج

علوی

دل عاشقانه صوفی محرم اولمز
کمال ایلینه نادان همدم

بولنمز ایکیلک مرکبین
ایکون جمله انسان اولم

بلابنیلن لعلک حسرتندن
کوزم قان اغلمه سنه اولیجه

شراب عشقله مست اولیجه
بزم دیوانه کوکلم خسته سم

کوزل سوکیلدن ای علوی اوصوف
ویلکن دخترز راپیسم

دل

میدان چیقن ایکیل اوزک فرمان کبی
بابنی کسه ایچکه قیلچه پهلوان کبی

مرکزا کبی دل یکان تنکی
بیکون صوردیلوجان ویرمز اولنان کبی

اوق کبی مترل ال صفن اکلمه ناکهان
فلنمز ای کوکل سکه دوردیمان

کبه دیکدن اهل دل الیه فغان جیمز
جانا مثلدر راست اوردکاریان

دیکلن علوبک دل مجروحی ترک
اسپنا دردکا درمانه جهان کبی

فانک غیلة قد نی سول کم کجان ابدر

اه او فلیه نلب عبد دلی نسان ابدر

کو بکلی جان دیرن کون ای مفتح بلبل کار

کلدر ارخندی کندویه یارن بکان ابدر

پنالیه ایردی کلسنه کلسنه دکلدم

یارا ولدی خانه کل بولبل فغان ابدر

اوپوب لبن بیب نی نوجنی اولوردی

بیمبر دیارایه ده بونی یره خان ابدر

جبرم دیمسون دیرلی کندی بلدجان

علوی جان ارطمع چوق بان ابدر

دلسه

مرحبا کم بابنه اول کوزلری آهو کلو

می ایلسل مجنونه یوسف اولدیهو

نیغ بسه یارمی کوریم جان پدر جان دل

سرزلین اپنه دلی جان بردیمی

سرو قدک چمه شدن بلدی جان بردیمی

بنم کل ای بلبل کلمه کلمه

بن سلدی خطر سیاه کوزلی خواجه بسندو

اول الفدن بابسه بارلین بارو کلو

علوی بابه دیمه چکرمه اضیم

عمر بلده دیمه بیمه کوبا خواجه بسندو

خط خالی ایله بزه بسلی ای یوزی ماهم

بیکانکله یه اولی پیم بیک

هجرنک اول جانه دردن قیلیس آدمی

بازار فنا دیسفر اولاز هی قیلیس

اول نیاه جهان دارایه اندی بزه درد

تمنا دین اولیه بلکه کوکلی

بکزردی نکارک فدا لکسن لی بیک

علوی

پنجه زلم ابن ایم ایچن دن بخانیه

سن افنا کلسون بزه دن بخانیه

نازعشقه بیمه ای دل نزدر ایله

بال پر بغا علمه پروانه دن پروانیه

کن سعادت نور پیم جانی دیکا

حاصله پر دکون کیکا شانه دن کانیه

خاطر عاطفدن خالی اکل طعن حسود

بوم بکنیه دوزنه بزه دن دیرانیه

علوی قوب بی بنده الله نفسکی نولا

اوردولوزیکم اردیوانه دن دیوانیه

علوی

وصف اسب سبک لب کوکل مه جهان آرا کمرش دیبا دون ال چکش عنبر بیز

بزاهی منزل مقصود ایرد پیما زند

کوزه لب سبک لب لعل نگاری علوی

او یک اسب سبک لب طوطی سون باغ صبا

کوزه لب سبک لب لعل نگاری علوی

صا بلوب بان و دماغ اندکی خیلی اعلام

ایلیم بابنه فلدی وعلی فرا

بهلال ابرو غمزه اولدی قمر با

کوزه لب سبک لب لعل نگاری علوی

صا بلوب بان و دماغ اندکی خیلی اعلام

ایلیم بابنه فلدی وعلی فرا

بهلال ابرو غمزه اولدی قمر با

بوبادله بازلرنه

دلبر

کوب دوشمه شراب اوسه شه سنا یه دوشمن

بارا ولمه سوا اهلنه بابا نه دوشمن

سنا نه سرکوی دلدار دکرسین

بکون صحق اول جا نه بخشا نه

انلمه اکلمه دیه بکان

دوشمز بورا اول جا نه بخشا نه

اول زکرانا یه عاشق کیبورسین

غداصل صفت فلدم بجا نه

پروانه سین ای کوکل اول شمع جاله

علوی کبی عشق اتشنه بابا نه دوشمن

کوزه لب سبک لب لعل نگاری علوی

صا بلوب بان و دماغ اندکی خیلی اعلام

ایلیم بابنه فلدی وعلی فرا

بهلال ابرو غمزه اولدی قمر با

علوی

اول پایه یی چون بکا کراوان اردن

اواره لری جمله بنا نه دوشمن

کوب دوشمه شراب اوسه شه سنا یه دوشمن

بارا ولمه سوا اهلنه بابا نه دوشمن

دلبر

کرکلر یک حالی خسرا اولدی بیکله

صوصنمز زلیخا یه دوشمن

فاتم دکلوب سرمی فاتش اولدی

بنکلی حکیم اله بورسم بان اردن

غدر ایلدی علوی فلکه کور بخت

جان نوزه نیسه نوله غدان اردن

کون کبی پشم سن ایادیم مهمان اردن

سنه کل شهد دارا بسه شکر

جان نوزه نیسه نوله غدان اردن

غدر ایلدی علوی فلکه کور بخت

جان نوزه نیسه نوله غدان اردن

دلبر

دردی بلکه ای دلبر عیادیم

خنجر غمزه کله کل بوسه کیبارم

مست دلا بضم اولدی پیمانه یم

وصف جامی لعلکله کلامم کوکل

علوا اوج صدافتی همایه دوازم

همجنا حم اولدم جعفر طیاره یم

علوی

خط کلک کرده وفا ایلدی اول یار یکا
ای کوکل حضرتینه ی خط دلدار یکا

عالک ذوقی فصحت ایله ای جوهر
وصلت یار یکا در یم و دینار یکا

واعظا عشقله عریان اولنه طعن انه
کوره لر سنه کرک جبه و دستار یکا

بریکا بن کیبن بیلیکا سین ای بلبل
کوی دلدار یکا کوکل سنه گلزار یکا

علوی سایح سعادتی نوله کوکلی
جوره ایله یار کیبی چوخ ستمکار یکا

ولی

صونمه ای خواجه جهان جویدن سیم و زر
دمین یار یکا طور سن کرک از صوبن یکا

بان و یم کرچون جسم می بقا اندی
قهر و فا نمر کوره چکل دیدی کرک عشق یکا

دل صمار یکا بکزه یکچون دندان ه
کاکلک اولدی یکون دن ایله چکا

سینه دن کوزلیکا بی دوا ولدی بنه
بکزه اول سینه ده کچن اوقوزه یکا

مبتلا اولدی سنی قوپوب دل علوی غره
سن و سوده سنی تنغ ایله کچن یکا

علوی

اول آی کی اولیلی بزم میه مشما طایب
جلسه ده دیدی ارغابه نه عجب چاپ

ایمی فلک عطارد زیبا بنجک
سن کرکنا اول ای صوی کرکیدار

پرده در جان کوزینه قهرین نظاره
عالم باطنه بقسک کوزینه مرحبا

اول ماه سیمه کوزیمی نهر جاری
بولدر عشق البنک ماه سیمی غالب

خلق ایچنده بکا نوازش بولسه
علوبا جنده نظم اولدی سوزوم طالب

ولی

فلک بزه ایلدی ستم جانه جان
جان اتوب ایله غم هلاک یکا

سکن ایدیکه کوی دلداری
همه سی کلسن جانه جان

جانکه فانیه در جانه جان
لامکان اول کوکل کلکه جان

علوبا اعتنا منصفه
الشفات علوی جانه جان

علوس

اول دلبرا نو خطا بنی چون نرفته حاکدی
غم چکیده کول کلم چیغی کنه ی از فالدی
کنه جکه کول طالب اولون کنج وصالنه
جیسه نیاز اولمز عمر ابسه از لدی
غرق اولجق اکلدی یاش کول کلاه
عوام صفت نعره ایله افته طالدی
میدان مجلس پیرن اسلیلی طوب
جان لنکرسنی دل اکرندن چکوب الدی
جکان نضا علوی یاره دوشه یاش
نخ لنکر ایله ظاهر معزن علوی
بغله ان اقن جویان یازدم
ول

چمن سن سنبلی نفه نکاره یازدم
نسیم صبحی دل پیغران
ایو هو ایله بر سی کان کل کردم
سمند چسنده اول کاعدان
سنا سلدی نی غمزه یازدم
بهار کلسن دمری نیان
بلالی کوردم ایدن کچله وقت ایدوب
کریمه سیر ایدوی یان یازدم
نخ لنکر ایله ظاهر معزن علوی
بغله ان اقن جویان یازدم

خیالیات

جنابسه

سوزم سراب اشه مجنون نماده
نظم بنده اولدم فرسه زانه بی جهان
فرزن اولور اوبن سوره سوره پیاده
بیدردی جهانک فهم ایتمه جهان
بانسل اولنکه اهم جهان باده
زیاده کنج پسجه سکن کلمه جوانان
نقده بیدر ایله فلس نم ارزم اراده
بانبی جلوه بدر عشقک خیالی کم
اولدی جاکه انسنت و فرح کباده

ول

بیدردی جهانک فهم ایتمه جهان نماده
بیدردی ای کل محبوب نافلین
فرزن فضه ایجه ایله بیدردی ای پیر اک
سن دار اول فدر کی ایله پسین یاد
دم اولدی بیدردی چهان غم ارزم اراق
عاشق صادقی ایله پسین یاد
بنی اولدردی چهان غم ارزم اراق
ایله بخ فدر کی ایله پسین یاد
فضل مرحبای کوزل دار سر خیالی سوین
حکمه مشغلی ایله پسین یاد

جناب

ای خیالی اول سرو کی دهانی کوچکی
بر دو نرگس نقطه در بر و نظیر کو مه دارد

دهنی کلکز ارن اول سرو کی دهانی کوچکی
غنچه نوشکفته در بر بنفشه میان خارده

اسمان لاجورد سمنده در بر بنفشه میان خارده
مهر حسن انچنان کوبا بر جمال نهاده

مهر حسن انچنان کوبا بر جمال نهاده
بن اول جبانیم کرد انچنان کوبا بر جمال نهاده

بن اول جبانیم کرد انچنان کوبا بر جمال نهاده
سخن مجمله ملکت صفا نه در زمانه

دل

فانک ها بانی مه نا بانه در بزمانه
کون خلدرو کی سلسبیل نبشانه

ای خسرو مه انکی بود کی ایدن ابلنه
کون خلدرو کی سلسبیل نبشانه

خطکی سیه بزاره پیچ فتن لطیفی
سکدن چوکی ملک قرانه

ایب کی نوشنی سکی صفا نه
کرتان سیمن سکدن ایدن عکس لعلکی

خلعت انچین چیمه جوانه
بن اول جبانیم کرد ایب کی لدالفن

کرایب کی لدالفن خلعت صفا نه در زمانه

خجاب

دلبرا ایچیه بن سکه عاشق دکلین
عشاق انچین دولنه لایق

مجنونه بزم غنده ایچردم طلولین
سنه اولدی کچه کی بن ذخی لایق

برباریل فاجه بوب دل نازده
اول بهاره بوب آندن

داغ عشق بوکیل ایکن بو عدم
قان اغلدقجه عین سلغاق

سوزیله کرچه غمی نفدم جبالی بن
حسرتی بی نازده قابق دکلین

دل

صالدی بی غن خانه غنکه ارن بنادنی
خانه دن لندم بلاکسه بنکه ترکنی

برنهال نازدن سودم باغبان دکلین
کلسنکه نازدن کلدم سروی بنمدنی

عالم رد احسن مجنون دعا البرکا
جمله باد البکه بکده کی انسانه

خانکه مزرده بی فاول کلبرلس نفان
جمله باد البکه بکده کی انسانه

ای جبالی عشقه انکار انشه باه نوله
بن سنون بکسلدی بنی بکه بغدادنی

جناب

دیدم غزالی لعل لبی چشم روزه دار
ای یوسف جمال دم الوداع کی
جانم فدای غنج و دلبری دیدم
لوح و قلم خال و خط گلدان الوپش
اولم جبالی خاکر یزدان پیکره
اقبال بود من سعادت بود دم

دل

بر کردن صفحه جانانه کار حسنک
دل پیر زلف دیدم حسن اسم حسنک
لیلی نوا و نغمه جبالی شنیدن دیر سک
محمدی دلبر بخت لیلی نوالر

دل

بالم زبان غنچه بلا کوپ سک دیدم
دلدار چکدی خط و خوب اولدی فتنی
رنا غنچه پیدا کم بغلدی دیسک
مجنون لالی باک شمع آسیا تی
پتی داغنه صوقولن جلد شاه کی
جانا جبانک غزل آبدار دیدم

دل

بر اولدق غبار غمله تنکی
صوقولنز عشوه ایله کیمی سنی
بولدن قاچوب کیدوی طالع
بیوی بادیلم نقش نام دیتکی

جناب

ای یوسف جمال دم الوداع کی
پر اشک عطائی چشم پر دم در

جانم فدای غنج و دلبران دیدم
پیکانکی قاشنه بوینی جگر دوز در

اول فتنه زلف کردن کی دور قره در

اقبال بود من سعادت بود دم در

دل

کوزلرم کوک نمیدم دیلکی

بیلمدن عشق ایلک اچون
بیوی بادیلم نقش نام دیتکی

جناب سلطان

کوکل ملکسه کلدی خاکپای سنه ای غلام
اگر قبول ایدرسه عفو بیورسه ای غلام

بیک دلخسته زار دار الشفا سین بیلم
دوا میدر کیم اولور بی دلنجو الدار

بیاولدی بی بجکلر در کوباری و ملکلر
طیم بر بکا ایدی بی امدار سلدار

کورمن مودکلر سیم اوزره بی خط عنبر
بزرنون نقش بولوح دلدن قلدار

جانی ولر بالر له طولدن غالبا کوکلم
عمان اول پیره دولدم کیم اولمشدر خنجار

جانب سلطان

جهانک سهم توندر نکاهم
جانی لبنام عمر تفاهم

هوای عشقه ادیر سپاهم
جناب اسالوب بالم الوه

بشمل یوفج بیمه کلاهم
بزم دورمل سلطان جوانم

الن قلدن الور یادنام
میانک نکریدر اکلامهم اغش

نوع نسا هیکل پیکر پیمان
دو الفقار علی کلسه سیما

غمزه لرتیغ ابن بیسمار
ای جناب بیک پیچ تاجیدر

بانف عیسه سیغ ملحدر
لعل نابک بوزنم کوهر بار

بوی زلفک بجزه مرابیدر
پدرنا مجون ایلین پی دور

بیسمار
من عشق جنابکی ابن ایجسم
پس فنا نوبه نه نصو حدر

دل
دردلر بیسه غدایی دیکدر
خون دل یاده جیوسه حدر

بجز ایشه پیشه دانو جیلد
بم اسیاد ملک ناملکون

ایجاده اولان قوجه سدر
پدر دیار بابک نامی نوجدر

دل
دردلر بیسه غدایی دیکدر
خون دل یاده جیوسه حدر

جناب بیک

منع خالکه چیقه دیکدر
اب حیوان ایکیسه دیکدر

نوع نسا هیکل پیکر پیمان
دو الفقار علی کلسه سیما

غمزه لرتیغ ابن بیسمار
ای جناب بیک پیچ تاجیدر

بانف عیسه سیغ ملحدر
لعل نابک بوزنم کوهر بار

بوی زلفک بجزه مرابیدر
پدرنا مجون ایلین پی دور

بیسمار
من عشق جنابکی ابن ایجسم
پس فنا نوبه نه نصو حدر

جناب سلے

دلا مجنون کمی عریان عشق اول ہم مندیکی
ملا سید اتنک کر جاک سجید سنگ آفندی
بو ہی سر بالا یہ انیمہ میوی کوکلک
فناکلر انیک ال جاکلدن کل دیکن
کوکل سنہا زلی سیمع خانہ بمخاج در وغدن
دو کلسن ایلہ
چکلسن ازم محنت در دی چمدن
بو بچقلر دہ بر واز ایلین راع وغدن
لبلس سنغار یدن کوب بلکہ بدن
ولکل
سلے

جناب سلے

ابنہ سکون فوز دلداری شہا دینہ
نازلہ یوسف کر کویا یخ
ایکلر فنا دہ چیسہ ایدن غبار
روز کار بلہ کبر بر وردغن
چچدی بار لبن فکری دل اغبار دن
الدی اول لعلی دیجک آتک دلر
دا بنہ سنگ الدی کیسا رجک آتک دلر
قوید خیچون بغدنک نقشی جوا
کر دیلر ایا غلہ کو باکہ دریا دینہ
ای خیچ کو نیا سی جانی عشق اچدہ او
ای جانی عالم نظمہ سیمان یکون
خاتم عشقک نکین بازلی نامز

دلے

روز ازل دن نور ایلہ دلدار ایمز
مہر عالم تابدن بافرہ اغی جامز
ن غبار الوده دل اوان کوی بلا
کر دبادر اہ عشقدہ یوقدر ارامز
برزہ عالمن اوچر مرغ کو بیدل زاہا
حلس عالمن اولماسہ تعلق دامز
وصلہ بار اولمز بوکل قولی با نور
بلامت ابلیوز بو بلہ اولور اسلامز
ای جانی عالم نظمہ سیمان یکون
خاتم عشقک نکین بازلی نامز

جناب

دعوی عشق الملک مجنون بن سلیم ایله
یا لیلی دعوی ایدر پروانه نار اندر عفاله

نام حسنن یوزن کوردیم نار لال اولدی
کرچه کیم دیوانه ایدی عقلم ایله

پیسه یاره کوره بلادر انی بن ایدی غم
نار نار و اغلادن لالاوجه ایله

ای جمالی جامع جم لیلی و اسکندر ملک
بن ایدم پس اول اسکندر عالم ملک

قیچی جسد کی کلاسن اشتر و ایله
حالی نظمنک بر نکته سنن بهره مند اولم

حیف نکته سن بیلور بر نیک بد دیمی عزی
فاداری نزه بکم دلبرده یاوادی

بی وفادر الی جهل کمان صاحبیکم
النف حیز و دم سک بهم سنه بهمار یوه

بکا م فله قاف قاف سد مدن ایله کلام
اوکنمک بلمز م دیمن بحلک خاریم کاشی

بهم سک و جونیار بلده و در انک سر اندازی
جناب

کن بوزی کلک جهان کلمز بی نکته
خلق کلمز کیمسه کل کیمی خنده اندر

جون جناب اولان اراده ای جنم جاندر
زنکلک اوردی بی اغوا ایلیس لی دن

روز محشر کیمسه بی تنها کوردن دیم
سنده ایم اولسون بکا م کیمی همان

سودکم دامنه بو بهانه بکا
ای خیالی کیمدن وجود خاصیت

سن کیمسن جنت جهان و صل جاندر
جناب

جهان ارا جهان اکنده در ایلی بلمز
سویا هی کی دریاده در ایلی بلمز

فرایاب ایلدوزخ خلدن ای واعظ
کربولمز ایلی وقت اولدی غم ایلی

لعنتی کون فان ایچین و ایچنی بیم اغلمز
کونشدن ذره کوره مز فلکلن ایلی

جنس فراز بیر سنه ایلی طوب بولمز
انزلر بیر مقصودی بندر بالی بلمز

خیالی نقش ایله چکلر چشم عیانی
انکله فخر ایدر لر الیس دریالی بلمز

جانب

عشق ایجنس جان ستاند بهم اندوزد پدید مزد

بویه یقین البدی اول نفس پرم

قبس بر بوانه ای تند لیس لیکن بزم

عالم جنس و صد اصلیه نخرم

کیمیای عشقه بر طالب لرزنا لکاه

بوزلطوبر اغ اللون ایدر اکلیه

ای جانی بزم فضا در کاسه ساغری

اول سکر نیک عالم اولسه بزم نفس بزم

می پیمانه فان سورا اول بن بیلیه

سلطنت طلبان کلیم الشن سوبلر چیلر

ای جانی بی بکلف دنی نوش ایلین

سنت ایله هر الندن آب جوان

جانب

ثمر اندلد فخر العین درکاه سلطان استیم

دودای پاپ پسین طاق ایوان

اپسنکلن بوزم فلک ایدم خاکی اپسنه

برقدم بصبک پیدر چشم نماک

وادی چسرن بنبل لالار دکویا

بغدغم مرداغ کم پسنجمن کی چاک

ماه نو درسه چلم پوار اکه شفق

برلوای اه دکم صبح افلاک

بل کسی بوکلین مرم بیک اسنه دم دلی

قوزن نوز نوز نوز نم اول دامن پاک

جام لعلن ایچدین اولسه جانی کرهلاک

دیکه پسه اول خاکسار کردیسنلر ناک

کیخ دانه نفس اژدرهاسن اندی پسان

وادی اول دیوانه وحشیلر لف

چون طلسم آدمی اسناد حکمت

کوردی مجنون کم آدمی بوق مرزوا

بیرسی بادینه زار محبت بغدادی

آز جمده نیم نیول دم کرصورت بغدادی

ولسه

کوردی مجنون کم آدمی بوق مرزوا

بیرسی بادینه زار محبت بغدادی

بادلعلکله جانی بوسه ایدوجن جکر

سول کسیخ فیخ کون خادنیاده سمرز

کور طبیب بوکا جانه نسرب بغدادی

کمال از زاده

مرض عشقی کو رستخا بر نه
الی کو در دلی دوا بر نه

بکاسودای نکلک از کار
فان چل کیدر فنا بر نه

بغیر این پوزه کو بوسکه نه
سوکسکیم باری مرحب

چقدر این کور دلی تو بیس
فاکل بوکی تو بیس بر نه

مفت مسکن حضور جهالی کیسی
نقد عمرین و بر کرا بر نه

جناب

عاشق اولدر که سودای کور نلک
پیله دستنا منی دعا بر نه

خانه یکو کلمز جهالی کیدوب
دردی غم نقل کیدا بر نه

عشقه قول اولکلمز هاکیمز
دوست کونلین برکدا

پیلوران دردینی دوا بر نه
چکمن جورینه وفا بر نه

ابوطلع غفلت اولنوب
مکرر بوراید یازلدی
مزوره

ایچمزدی جهالی اولدوکچه
بیکی اپسه فان بها بر نه

جناب

بولکده پیر و پیروب بولکه پیروب کلدی
میدان عشقی اکنده پخته دلاور نلک

کم که بو پیرزن دمه مثل اولدی
دوانی زلف ایلدی بلین پیرعوض

زنار زلفی ایلدی بلین پیرعوض
کوردکی اول صنم پیچه کافر نلک

پیکان یاسیمنه کلدی بو کلبوب
دل لیدی جانم الدی جکر دلی

دلدن جهالی صورت ادرکی قاریوب
دیوانه مسراب اولدی غلدر نلک

ول

از رحمتی تم سول دیکه صورت بغلدی
بر صنم بابینه نا رحمت بغلدی

کوردی مجنون بر آهی آدمی بوزی آزدی
وادی اول دیوانه وحشیلر الفت

محمل ناموسنی اولورنی بر کفن
سول کچه بیچ کون فنا دنیا دیوت

کیچه زانه نفس اژدهاسن انلیوب
چون طلسم آدمی اپسه دکلدر

بادلعلکده جهالی اولسن ایدوکن چکر
کوردکیم بیچاره جانه نه سرایت

جناب

ای خاک پیک ما بجوب انقده سم انداز جوب
بزم بیک اهل دل راه دل چنین محبوب الغلوب

دولتمند مست عقیل ملامت دانین

تن بلاین دیرمون اروح پاک ایکون
بار بقی غیر نظر علیه تو تا دیب ایکون

چشم عالم پنه کرکلام قلدی جوب

قورتم جکانه کردون دون اولدی طوب
اب استغفار ایله پاک غفار الذنوب

جامه چسم جنابی کوردی می الوده دار

ولسه

عار خاکسار میدن عرق بزاد اسه ای بوزن جمیل
حاصلوم چشمی طغیان ایلمسه در پیل

اشقابی بیک نسنه ایچون ایتمه کوزیاش
تن سعادت تو پیشن اول خاکدن بیک ذلیل

بزم چشم کوبیک فوب عاسلرک
طانمز چشم اصیدی جنک عشقده بیک

بزمدن بزه اصیدی جنک عشقده بیک
دولتلی نیکه بیرده اول طالعه مزاران خان قیل

بیک اعدادن جنابی حکیم محمد صابر اول
ایلدی حق انسان زوی کلدی خلیل

جناب

بیک جنابی دیلدن کوچیرم ایده جهان اوزن
دوشمزسه کوزیک جامی جام کلکونه

نیچ غفلتیک ایله بزی بخ انک
غیله چیرمی دوشمزدی بیک لیمونه

دعا بزمه کلام اب ایلدلرن

بولکل دوشمز اصیدی کیمی اولدیم
جنابی دیلدن کیمی اولدیم

سکسن ایکوم مزار بولدی کلکونه

ولسه

ای حسن کم بزه بیرده کوزیم کاری نظر
دوشمزه کوزیم اسیر چون دیوان

اعاشق مزین کم اسیر چون دیوان
دوشمزسه بیک نازه عاشق اسیر

کوی فقری دولتلی مزجنابی دیدی
بویله نو لشق عاشق ایسه تنها

جناب

روز ازل ده خاک وجودم انجمن
جان طفلی تن شکفن بلبلان چمن

سر کن ملک اندی ذره بی جانگه کوکل
مهر لیه بود ذره سی دل

اباغنه افزودی بلبلم سی دل
جان چیه ساری خاک ذره بولمن

برادر کوعلم لم وارابدی عشق مایله
ادم منور خواب عدمدن اویغدن

پرواز فلکی سایه جانگ جبانی
قندیل مهر طاق سپهر اوزره یغدن

خبابی

ملامت بلکنه مالک اولوب ناکم جکدم
سلامت دفتری ازغانه اول قلم

کورونوب عکسی وی بابی سکدن اولدم
ایچنجه فانی ایکنجی دولوم

ایکنجی انمزله همسفال اولدم بکدنه
بودنیا بولدم سنمله کرچه جام جم

محیط عشقده بن اول سنمک اژدهاکام
بدی دریالی کران البدم کرکدم

جبالی کوسه اکوهر بلوعی بول بولدم
کونوروب انی حضرت دیارینه قدم

دل

جمالک کعبه جان جانه جنک نیازه دلدر
صفا اهل صفا ایدی دل انکون پاکه دلدر

کورن مران دیلک مح ابروفندلیک
کونللر اچه جاطوتی دل اکا خالدر

مشرف انس مرجالی اول بابی الیم
کوصدر خلقه بخود بنده رضا دلدر

غرور انمه طوتیه دمری نور مهر خبارل
زبان دولن جنبل بال فنا جلدر

پالی بی غفلته عقال عشقی بنده ایدی
اکا دیوانه بکلب خالی معقول اندی عاقلدر

بابی

بی کورو بکالن خنجر برایله صونه
سر نفری کورچکه بیتی احسانه

دانجه ارپکی چشمی بیاردل اکاجان
نقل ریزینه حسن ایکی پسانه

دل بوتونی عاشق سکه تکلیف ایلر
سن کتاج سر عالمه یکانه

یکون ای پاره بوکه صفن ایمدن
ازدها بوکه سن بنی یلکه

الالوب بوبنی کلدی بابی چکه
بیکدار کرجان بنی سن پسانه

دل

جمالک کعبه جان جانه جنک نیازه دلدر
صفا اهل صفا ایدی دل انکون پاکه دلدر

کورن مران دیلک مح ابروفندلیک
کونللر اچه جاطوتی دل اکا خالدر

مشرف انس مرجالی اول بابی الیم
کوصدر خلقه بخود بنده رضا دلدر

غرور انمه طوتیه دمری نور مهر خبارل
زبان دولن جنبل بال فنا جلدر

پالی بی غفلته عقال عشقی بنده ایدی
اکا دیوانه بکلب خالی معقول اندی عاقلدر

باب

ای لبلک منظری کاب حیات ... کلک را دلبر
روضه خلدی لبلک مطلع انوار ... دیده منظور ناظران سی لبلک
وصل یار از لبلک جان میسوزی لبلک ... ایده مز نازله لمکه کله پسه لبلک
بوینه قوش سوه لبلک بنه غالری لبلک ... چیغ اولور دیه جهانک پسه لبلک
اولدی روح جهانکا پسه لبلک ... سنی ایلان ایلی لبلک ایلی لبلک
جوره نزکله ایلی لبلک جانه کله ... پسه لبلک

دیل

غلغه بابک لبلک ... انچه جانه
رازده بابک اکلیه بلک ... مالده
غم چکیه بار بجنب دلبرون ... ایلی کوزلرب اضالده
سن بنه بر خصم ایلی کوزلرب ... عین بالده
ای خواجه جیهان لبلک نوری ... سوزلرم عجبی سوزلره عین بالده
زاهد کوزاندیکم قوبوب اوغان ... حسنه عارضی فوبوب نظره خالده
بوزلفه عارضکه عکسی بابک ... کویا بنفشه ایچین ایلی بالده
جاسی ایچره خالکه بابک ... کویا بنفشه ایچین ایلی بالده

باب

جانکه بکزه لده جلبابم ... پسه لبلک
بوینه جالمه پسه دن ایکی دانه
ذره بوغلبه ایلی مالزای خواجه دنیا ... دل برانه
ای دل بو پسه لطفان عالیدر ... سن بنه

دیل

فلک مثلن کوندوزم بره ... نیا بانه
رنک مهر بله دولدوریلسه ... سوزانه
رهجانان جان بره بکنی ... رنکه غزانه
بنم اول عشقه بولمز رکانه ... جانکه بکزه لده جلبابم ... ایلک
بوینه جالمه پسه دن ایکی دانه
ذره بوغلبه ایلی مالزای خواجه دنیا ... دل برانه
ای دل بو پسه لطفان عالیدر ... سن بنه

دیل

فلک مثلن کوندوزم بره ... نیا بانه
رنک مهر بله دولدوریلسه ... سوزانه
رهجانان جان بره بکنی ... رنکه غزانه
بنم اول عشقه بولمز رکانه ... جانکه بکزه لده جلبابم ... ایلک
بوینه جالمه پسه دن ایکی دانه
ذره بوغلبه ایلی مالزای خواجه دنیا ... دل برانه
ای دل بو پسه لطفان عالیدر ... سن بنه

باب ۱

عاشق او بسمل و بریم بر بیا بر پیشنا کین
بسمل او بسمل نانع عشقه چه ارزنا

ای همه بلبله کور دل بسمل سودای
بیدم عاشقلر بسکا بیکی استغنا

طالعوم مرکب دارویه اول ایلک بکین
صبح چیقه غلری مهر جهان آرا

بیل اگر ازاپسی اولمش بکوزلرا بیک
خلق عالم نقطه اسلغنه ویرا

پاره قدر جب بلی ایلک بکین
خلق عالم نقطه اسلغنه ویرا

دیل

ابی عار فلک معارض بدر نمام دم
ایلسن ضمیر نور دیکله صدر صبح

خرم صفا بی صفوف روبکله صدر صبح
ایلسن ضمیر لفظ خلکدن دیلم

انرلر کعبه نشه زوال وصالکه
محتاج خوان لعلکه کاس کرام

فلک ایلک ایلک بکه مرکون می صبوح
خلک عین ایلک بکه برسب طعام

اینه کیسی هوس اولبلی وجه پاکله
چیقه ایلی بدو بسل اولبدر نظام دم

باب ۲

بلبله بولبادی جیقسه می کرانکدن نکرا
فضل خسرانلر اولرانکسی نکرا

دنیاده جون احسان اولسه هم عبدی
بنا قوتی بضعیی بادغن نکرا

غلن لسن کنج دل اول جودن کوب
ایی بزدوست کلن بزم سودیکرا

دیر ایسه خطر نفسه ای دل ایمه
سوب لدنی بی بصل بیه بارک بیلمی کرا

ابن فلانه اصل ایمه بخت بایا
بلدوخرخی ابله الکیه ایکلکرا

دیل

سندی بنه ایمه واعظا دل سیدا
عشق بولبایرلن سیله پیدا اصلا

اوزاره بکلیسن جهان ایچنده متزل ماوا
حاجی جغله وعمان ایمه

اوم اولمق لین جنت ایسکلکه نیما
خاکسار اولمق بیه عصیان ولدا

الفرار نکله عصیان بیه لسان ولدا
خاکی بکدن اوم فیضی بیه ایلدیکی

درکه غیر دارویه دست منا

باب

بار الٰہی جنس سکار دیں نام سوبلبز

ہیں سینہ تار ابدرنا جہانم

کہ کلمہ مرا نی نہ نور و نمل کمرن خاکدان

ہیچون طوطی سبز بن نابنم

صد مزاران مرد را جا ابدرکن عیسی دہانم

باکداد اسم اول آکس بنگ عیسی دہانم

ابنکہ دن بین سن سوربلد او آکس بنگ عیسی دہانم

ہیچ کو نمرد رکہ سنا بکام اسم

نار ابدر اول عیچ نباغ جنا سم سوبلبز

ای بہ الی بن نبار اندکہ جبلکر بی

ای بہ الی عجانفس در اول با نفا سم

چفری کو کلمہ نور نہ او نفا سم کلمہ

دوسدی کرد اب ابرا نفہ بد کسنی دل

اکھلہ م انکہ عم کرد ابم کلمہ

کجب اول سر دردان کلمہ و کنن بگا

ابنجب بین سن سوربلد او آکس بنگ عیسی دہانم

فلبی ابیب سی نرد و سدی کم ابون

کنہ نی عفلم کبی اول رح رد ابم کلمہ

بہ نجسر او ابنجی سن سوربلد او آکس بنگ عیسی دہانم

باب ۱۱

چو اجم مال و نفر ز لب جانی لبیم

بہ بلد رکہ اولاد بیکسبہ جان

اولد اعیار کی کوند رز جلوان

پادنا بک نفر ز بکور جسان

طلن کر ابلد بکلک مدحن او فور ز ابلور

طوطیک بکنہ لری بلبک انفان

نع نکام فکر ما مل فسہ لبکز

سوبز بر سنر ای لطف کرم انی

ھز بکلمہ او فرد جسبہ د ابلی بلبک

سوال فز طلو کلور سنہ د ابلی بلبک

ھز بکلمہ او فرد جسبہ د ابلیون

کیسہ بجاس ابزام ما جای ابلیون صدای

بل اسلام ابزبلد بکلیون صدای

فعری ای عجانفس کی اول ھیچ نور بلد

ابلد ابیان بصوع عم جہان نامی

ای بہ الی سنو بک بکین ادای

بنہ کم نبای بیاسنادی بای بلد

باب

ای خواجه یک چشمی خورشید نمی‌آید
باغ جهان یک روی بی‌جلوه شد

چون چشم دشمنان شاه صفت عقد زلفی
ای یک خداوند پسندم کم دیدم

چون آگوزنه پسر مه ایدرکی عبدرم
اول خورد بین جنده آلتونیا بودم

نسبت به ابی بنه کی نقل کنده
دیوانه او پسر نسب دیا بودم

باب

برزاده و کوی نعمان در دوک نشد
هم نسب هم مشرب اخوان جهان نشد

بر دون بره چالدی بری بوتون کودی
کوبا که نک کرونه بار کرانشد

جان و پسر مرا بیک بوکه کلکه بکین
بوحوصه دیوروجوی چشمکه بادیوز

نسب نامه شاه ترکیو شب نگاه قاده
بودس که پسر الیک اولدن نهاد

یوسف اولاوزعم بلاغتن چه ابی
لایقمی پسرمین اخوان زنا نشد

باب

بادوران از فروردین برگ ریاردن
انتهی چه اسپیل کلی بونهاردن

کلبانگ مرغی ضمه صدای و پسر اول
کوجه‌ی بوشب قوانل کل مرغزاردن

برگوان دکل کلمیل صبا ایله
کمنده‌دی نامه لر ورق زرنگارد ن

صوت و نیلد اوقوب اوان کبی
کوکل ایله‌م بوشی لب چیاردن

پسر بونه باغ وان بین عارد
ویران پسه ای خسرو و پسکنیاردن

باب

چینی بهاری سوردی پسه برزاردن
باد خزان قویلدی یمین و یساردن

ویردی نسیم آلی رنگارنگ صحن باغ
جای پرند چه و استبرق یاردن

قانی اودم کی کان عقیق ابدی کودن
علک کبی خ سپیل و کل نونهاردن

قانی اودم کی کان اولس نفحه نسنک قوی
ضرب طبا کیم اولم و زنگاردن

پستان و باغه کیکی کی کوکسکا
صافن چه ابی بوفلک جیله کاردن

عارضی کبود

باب

ابدک خانی ۵ عشقش خیمه خاکز
اولدی بن اولدک برزم اولوب اجلدن پاکز

عکس جنگله شکوه درج اولمش دیدن
نظم انوار درمان چشم و پاکز

بوسپان عمر مزرع بادایه روزگار
نفس اوره بنیه سو کیلیه خیش وفا نمکز

ناکه اولمز صوبی صوبی جلوکاه جنگ
جام می ایچ ناجز رناک زسو کز

ای پدر ابنی خان جام دلکش ای بعل آر
بیک خوشدلش بنیه دوندی بولدی غنکز

بلکه کلک بما کیمی فتی بولسک اوجن
الله جید اولجی کلک خسته انمکز

در دیجله هلاک اولدیجی ای چینه
دیر کوران اولدی کل ای عیسی دوران کل

باب

ای پدر بنازی کیمی فولکلری چون خام کل
کرچن پک اولوزه کولن عزیز خرم کل

بلکه پسنوز جنوب کنده دلی مرغ پم
اچلین کل کبی کیلیه پنهان پنهان کل

مراوغه دغی بزه دارچی سهمناک
راغلرده می طوطی شکسته ایم

بلکه کلک بما کیمی فتی بولسک اوجن
الله جید اولجی کلک خسته انمکز

در دیجله هلاک اولدیجی ای چینه
دیر کوران اولدی کل ای عیسی دوران کل

باب

پ انی ابراهیمه برزی کاکا ۵۵
اولسون همیشه برم صفالرده یادکار

پسر امیر اصفهان و عراق اولوب سوار
عشاق اوینه برده انبوب ایله قرار

سولکم عکله بی سعید اولدی جانب
بوزافغانیله اولدی ایدن دیدن زار

عشقک انیسم اولسه مزارمن اولدم
کم اول جنازه اولسه دی باکیار یار

خاکم ایله برم طاغ بولسه دی بیکیار
دلک سیاه بولسه کرد و دیکیار

باب

ایلک بیکله نیم کوکلده دل
اولابن خلوت کده پان پان

ایلک بیکله نیم کوکلده دل
اولابن خلوت کده پان پان

هاسلس کیسلک کیسلر ایلک سنان
تعلق انسلس اول بنا غداره

دوسلیمدر دنیکو بیکلر کیم
میان بیکلر حسکدن کنان

اکلین ایچر ایلاسون اول سمع
مضمون بنسه دوبیز زکاره

طرفنده کیشکیم عشقله دل
هسد ایلیه ابن ادم اوکاره

باب

اول دفتر خانہ ہم چو پرگے
چشمہ وجامی ایم اگر تو بیم
اسکال اچوری دل ضمیمہ کہ دیدہ
دیدہ جہاں صورت نوع بشر

پرمنسٹ نل جلادہ کلور جامہ تیار
مقسوم دلان سہام قضا وقدر
نکم انکلید کل اکشن در کول
سوال رشوہ پیچ اوران نیشم نو

کوشش ایلوہ نظمی نشاہم چہ ایک
نوع پلید خاکدان اکی نج کہ کہ بکی

باب

ای کلور پیوب کوزہ غایب دلان نو
کل نیم کوبندم اقمہ نیب دیکو

اول پی پرورہ تشین اولد فنک ی
کلو فلق ایغہ کہ بیا پستور

نماک غرارکن اکلیمن کول
پسیمہ نو کلور اوزخانہ پور

ای پسلیمان نان قوبلیم پوکہ
قاچی طرعہ قاب فلک مور

ای پہ لی پاپ نکلہ اکر اکشن
نظم نور نجلی اوپسن طوپ

باب

کل انکیز اولوب کلشن روان اولام
نمونہ کل عنابی کلستان
کل انکیز اولوب چشمون اوزدبکی
نماک پیورہ اولین چشمہ چکان

ہکی کوکل اولوب چشمون اوزدبکی
چسلی انکاولیس ام یعنی تجم وجان

قوزوبای کورہ بیچہ قوعزی پیچکل
عود اوزک کورنہ بزلیہ کمان

پہ ای بند کریا اول پشکلہ پاپم
جہانہ مہر ودفا کمی واکستان

دل

قوبلی صورہ صفا عارض غالب یکہ
طوز سیب دودغی کی ایزن بولیلی دولا یکہ

چوبلرہ دکلی یوسف ثانی کروہ
رنگ چاہ وذنک نوشی والدی یکہ

برف اورہ رخلک اول کوک ایروان
ہکی باش ہکی شمع کبی چولیکہ

صورہ غم نیمش اصلی پشمانک
بلدم وقت ایروب یران اولمز یکہ

اوتلکا صنع اقمہ ایمان کم
صافہ سرپلی رندان اولی الباب یکہ

باب

بن بنده که سرمها الم وجود و مشک
لطفک عنایتک کرم لی نهایتک

قول اندی خلقی سبود و ناز و عتاب
لطف خطاب وحسن و ایلک طراز تک

عمان ذکره وکین ابدون ایلک پاک
دلده کمال و معرفت والده ضعتک

اجبا درنکبسه و نازو تغافلک
اعیان درنو نظر و لطف و تفقدک

خسرو ایسه کسرو دل سکیتخ اولدرو لیک
جلب ای ه الی غم جهکات زیاندن

ویل

ای فتنه بلی باجه نگله پیسم زنازدک
نازک نهال سرو دراولیان ناز جانه

ای جان طلبی تیغ غمک پیسم اندی چاپ
همدمکه عهد لیان ناتوان دک

کل سوزن ایله کلبنه نازکان دک
کل کرمایغه عارض لبسه برابر دیو

عنان اخیل ایله ای پیسه از
پیرو جوان کلدی سکیون باغبانه

ای یوسف زمانه بابس کل سنانه

دیدار یان بن پیسه ایله حدکدن اتری
ای پیسه دیه ایلی ایله حدکدن اتری

وصل

ای کافر القلوب بندن دل جادوی
کیمه بی کافر القلوب بندن دل جادوی

وار دیو اوغرنه بلایه بیسه لیانی
وار دیو اوغرنه بلایه بیسه لیانی

باب

لیلی النهار کاپسه مجنون عاری
لیلی النهار کاپسه مجنون عاری

صورتن صنه ی بغض ایله دی خاطری
صورتن صنه ی بغض ایله دی خاطری

طوغرو لیغله الیه الف فاتنه بسل
طوغرو لیغله الیه الف فاتنه بسل

انکله باطنی ایله براد پسه نظامی
انکله باطنی ایله براد پسه نظامی

بن یانیمه فکده کسنه سیری ایده
بن یانیمه فکده کسنه سیری ایده

بکزه مه بنده کبله سنها انس سایری
بکزه مه بنده کبله سنها انس سایری

عرض ایده یان فسه کی دیدار یا عدن
عرض ایده یان فسه کی دیدار یا عدن

ای پیسه دیه ایلی ایله حدکدن اتری
ای پیسه دیه ایلی ایله حدکدن اتری

دیدار یان بن پیسه ایلی ایله حدکدن اتری
دیدار یان بن پیسه ایلی ایله حدکدن اتری

وصل

فاتل اولدم وجهی دار دلبر جفا کز اسه
فاتل اولدم وجهی دار دلبر جفا کز اسه

بلدیم کیمه کوره ایده بو عالم خاسه
بلدیم کیمه کوره ایده بو عالم خاسه

کوکلمی دیه ردی ای ایلی بت ترسا بیسم
کوکلمی دیه ردی ای ایلی بت ترسا بیسم

دین و ایمانمه کیدر عهد و یمان ایلیه
دین و ایمانمه کیدر عهد و یمان ایلیه

باب

کتاب چشم کمان بغوب بر ابرو نظر
کرد چنب پیرو بان دیدی دیده نظر

بدله فلک اگر اولد عدم مرد و بیم
فدا انکه بدله جسم و جان و دل ایم

فلک کمانی فیجن غمزه کن اوقلری پیم
قضا یه اوغرییم کیلیسه سینه پیم

پرچم بی کبی بدن اولسه اجوبه دامن
بتین پهلوی کبی اولسه کمرده اجم

کلدی رضاسن اوچون ایلیه جانی قربان
ایلیه جانی قربان

دل

بلاله دونسن ایامه فلک نخافله
بهاری کیم چیچکی دسته مالدر

محارب الفلدار ان نزه کلک
عالمک دل جانه بلای نازدر

غنی اولکه خن زرد ابن مختبله
فقیر اولور می یوکم کیمیا یه احتیاجدر

عجبی رفض سماعه کتورسه حال ابن
حریف بلعزه ایی پیسماعه قابلدر

باب

بچه اوغلان دیلبر حسن و بهاسن بولمنلر
ای پاپی بولمه بر سلیم منور

یار بله بیان حسن اچوب بر بر کورسه
کوز مکدر نشون ایجاسا بولنلر

نقد جان ایدرم بوس یکی اغزوی ایسه
جلبی مدر بولمه یاکیسی ایسه

جلبی اسلم بوجم ایدی
جلبی اسلم بوجم ایدی

دولانه چکم کوز بکزه بولمه یاکیسی ایسه
بیری یکدر دیکری ایدی

دل

اول جام لعلدن بیسلی ایلیدی عفیف
بافوت خلک ایچ بیسون من چیف

بن پیسه و باغی فانکه بکزدم
کل سایه سرو ازاد و بن چیف

عرفان پیسه فانچشمه کوثر ایله عزیف
دریای حسنه بی فی ایله عزیف

ساقی اکاکه پیسه دن اکسک دکل کناه
هر کسدر فیجی اکسک کناه کار اولد بعزیف

بی طواف کعبه وصل نکار در
بابب فتح ایله نوفتح عزیف

فصوب

در جمله اعلم اول طلب
پیشه چاکدن الکلک اندیشه بر عرب
صاف فرد م ماوگلک گوهر دلپذیر
ای کل عیب پوشیده کلک ارادیر
صوت دیبر دب اول خلی بسلر دم آرزو آرایشه
ریدون کیر فضولی الیم ر بک
سپه ی حق در دم الیم عار سر ایشه
جاده ایاره خلک جه بسلی کلوری غایتی
اسعاب بس فن کیه بنده اولیون ارایشه
ولی

ای والی بس کسی بنده بولوب بس الیم
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
بکور ابل جفا بیسنده دفادن عری
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
اسری وادی بخشن وهم ملک وجود
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
ای والی بس کسی بنده بولوب بس الیم
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
هر اغنه بری بوی سر فیادن
هر اغنه بری بوی سر فیادن
ای والی بس کسی بنده بولوب بس الیم
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
اسری وادی بخشن وهم ملک وجود
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
بکور ابل جفا بیسنده دفادن عری
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
ولی

هر اغنه بری بوی سر فیادن
هر اغنه بری بوی سر فیادن
ای والی بس کسی بنده بولوب بس الیم
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
اسری وادی بخشن وهم ملک وجود
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
بکور ابل جفا بیسنده دفادن عری
بولوب بسیم بین بیک بوی سر فیادن
فصوب

فضولی

بیچیلار در سر کوی ملامت بکلرور
ملک سلطان عشقه فاتح ولایت

پکی حالدر میخانه بوراسلام وحج
ارتفاع قدر ایکون بار سعادت

صورت دیوار ایدر حیرت عشقک بری
غمزه‌لیم باغ ایدر بن کبی بخت

کاربان ... چکوب
که مجنون کامی ... نوبت

بن نزم باده و مجنون مست جام عشق اوله
ای فضولی کم ... نوبت

ول

نی پلیم دام غم بر ... یبنی جوت
طونه‌ر بودر کی ... چیاه

چکر نوری ... چکون جالی
... اول ... پرواه

اتمم نظر ... ای ... صبیح
... عارف ... پرواه

کرپکلر ... دیرم صبیح
اول ... چکم اقناه

ای فضولی ... صنی
اوله عاقل ... ایلیک مرداه

فضولی

مبتلای درد عشقم بولمیشم عالم بویوم
اهل عالم راست کلیم حسب حالم

... دیوانه بولیم ... مجنون
... اهل کمال ... کالم

انسونی اول کرشه‌دن فلکده عالم
بولدم ... نشر ... ادالم

کرنکار ادا ... جمع اوله صبا دیر
جیه ... عشق ... حسنی ادالم

ای فضولی قصه‌دار اولسون دیوان ... عشق
قصه‌خوان اولوب ... جالم

ول

دوکه جان ... کبی دردن علامت وار
... عشق اوله ... نهایت

دوکری کوزیم ... نظر ... دلی
... اسیر ... نهایت

... دولت ... چیزای جقی
... حسرت ... جالت

... چکیم ... جوی
... نهایت

کدای عالم سلطان ... کدایر
... عشق ... فضولی اوزکه حالت وار

فصول

ای فضولی بس که بگذارد ادب پای از درت
بر در دولت سگ او به ز صد دربان درست

حظ بود مضمون بلند و طرف زیبا نکته‌ای
گر بود در لفظ ایهام و در او ایهام هست

ای فضولی در ریاض و دیر لعنت‌گاه و دل
بلبل حالی همه بگذار و گل اوراق چین

ای فضولی در ریاض و دیر لعنت‌گاه و دل
بلبل حالی همه بگذار و گل اوراق چین

ای فضولی بس که بگذارد ادب پای از درت
بر در دولت سگ او به ز صد دربان درست

حظ بود مضمون بلند و طرف زیبا نکته‌ای
گر بود در لفظ ایهام و در او ایهام هست

فصول

ای فضولی بس که بگذارد ادب پای از درت
بر در دولت سگ او به ز صد دربان درست

حظ بود مضمون بلند و طرف زیبا نکته‌ای
گر بود در لفظ ایهام و در او ایهام هست

ای فضولی در ریاض و دیر لعنت‌گاه و دل
بلبل حالی همه بگذار و گل اوراق چین

ای فضولی در ریاض و دیر لعنت‌گاه و دل
بلبل حالی همه بگذار و گل اوراق چین

ای فضولی بس که بگذارد ادب پای از درت
بر در دولت سگ او به ز صد دربان درست

حظ بود مضمون بلند و طرف زیبا نکته‌ای
گر بود در لفظ ایهام و در او ایهام هست

فصولے

ولے

فصولے

ولے

نقوب

ای دیده چشم الصالحین بطبع دم حباب
ای دیده دم ز فلک سرنگون کنم بکار بانصاف

با بلبل لبلک دمعن نام عرض کرد
ای جوان و برسم چهل کلک بلند دان

بی قفس دم کی غنی و کل کن چیک
سمع اکبین هم بکار دم بکار واجب بکان

کوبیچ غلغلی یا یکلم عالمناف
بوزنیم جمع اولوب لوسنزسه ربیک بجوان

بلاقفسه عشق ایلیان دام تعلقدن بجات
فضولی بیهوده دیوانه نه دیر بکلمن

نقوب

عسکه اوزدیم فضولی دیکلدن بطبع دم حباب
ای دیده دم ز فلک سرنگون کنم بکار بانصاف

بوزنیم جمع اولوب لوسنزسه ربیک بجوان
سمع اکبین هم بکار دم بکار واجب بکان

بلاقفسه عشق ایلیان دام تعلقدن بجات
فضولی بیهوده دیوانه نه دیر بکلمن

نقوب

ای بلبل کم پیرده وایلک اکوندر
قال اغلدیکم غنچه پیشه خندانلک

ای کسنه بلکاکل پیلین الندن
انفقه لکم نفقه بریانلک

چاره یوقدر پیل منک الندن
قوینی جکدم لعل درفشانلک

جان ایچون کوکل اولمز بیکانه
جان ایکسه بنی بیلدیم آرانک

واعظ برده دوی دیر حی علی الفضول
اول وصف پیک کلمه اوانک

نقوب

ای بلبل کم پیرده وایلک اکوندر
قال اغلدیکم غنچه پیشه خندانلک

ای کسنه بلکاکل پیلین الندن
انفقه لکم نفقه بریانلک

چاره یوقدر پیل منک الندن
قوینی جکدم لعل درفشانلک

جان ایچون کوکل اولمز بیکانه
جان ایکسه بنی بیلدیم آرانک

واعظ برده دوی دیر حی علی الفضول
اول وصف پیک کلمه اوانک

دلسز

پیلوکی نقره کلوار م مدانی عشق حالدر
بخرد عالمی سیر ایتمز نقدان عالم بالدر

فضولی عالم نقره دنیا دیمیم دیمم
دیار عشقده نقد قناعت ملک دیالدر

غزلیات

صبا دن گل پیرهن چاک دناب اویم
صبا پیرهن چاک گلشن پرستان غراب

جنان عاشق جوانان ایدر دیدهٔ چشم پرنم
نه گویه جلش اصوب پیکر اشباب

یاری ایچون تنگ صحافتن نولور حاصل
چاپلس اوکیم کیسه بخیه ایچون ایکیوز جام زر ایله

فلور خونابه حسرتیله پوسیده چاکاتس مزم
اغلمکدن اوزت دیوار دوستان نشاید

غزلیات

بلکون ایرتسی نه دردلی یوقسی غافل
سنا کوشنده یاریلمز کوهسار ایدیم

بنون غزلیات

ای دل حسرتله قتل اتمش اعدیا بلسون
چشم اکیمز اغلسه اشکیمز قانه دونه

بی عالم ثبت سودم عاشقانه

ای دل

بلا قیلمه کم غم اودونون زبانه در
طعن اوقی نه کم کظی چون شانه در

بلا فتح رسانه عنی رفع غالب
دور فتح قالف دور رسانه در

نوازش تم واقعه یوقدر نهایتی
نقشه سرانجامی کرده کمتر ازدر

ای دل حسرتله قتل اتمش اعدیا بلسون
چشم اکیمز اغلسه اشکیمز قانه دونه

بی عالم ثبت سودم عاشقانه

غزلیات

باغوانا بیر عرض گل خضرا ایله
بیر نگاه عرضی بیل کوزینه خاره

عجبه لاف لطافت اغز اچدرم
ای دم سیبوه رفتار کرشمه

سروه آزاده کلک سیمبر اشکیمز
لحظه لحظه ای سرو قصه رفتار

باغ نازه پرایه نخلیه چشمک ایتمز
پسته دهم لیوه یکسی پچار

پس فضولی طمعک غرری نه دن
قنه اولسک طلب دولت دیدار

غزلیات

قدی اول سرو سهی نازه خرامه دوام
شمع رخساری ایله اولدی سوزه جام

یغلیوب دونیه خاردی چون گریان
من بیخته ایکنه دوشدی مشقه باد دام

صانیدیم کم صاچیلور دانه دانه زرعریخ
چه قدر اکیپ ایدردی لیوه ایزه خام

کاکلی نه یاپوب قدی بویلی پیکین
تیغ تیون طعنه ایتمی بری عریان

اوژ جام غزلیات

استون صرف نزاوله قدیم اولام

فصل سیم

در بیان آنکه عشق را در مذهب ما چه اعتبار است

عشق در اول نشان راه کمال است
کی بشخص اولش از دولت وصل است

ای که اهل عشق را بیهوده میدانی ملول
بیدلی بر اهل دل کی لایق تعظیم و قال

عاشقی معشوق میباید ولی معشوقی خالق جدا
بیدلی کی حق دلیل فضل آید

جانبک چو بری اول بعل کیم بان خدا
عاشق حاصل اول کیسه زبان

در دو جلسی باهم اول حال پرسی زبانی
نامه کی رحمن و کلمن قلم اکرمی

کوزه مرمن دو کلمن قلم اکرمی
سلسله کردن ما چین اول زلف سمرقندان

جانب سیمین اولان قبله جانان عزیز
سر چکملن اولان غمزه جانی عزیز

ای فضولی نوله کر عاشق اولان غمزه جانی عزیز
جانی جانانه اندم دلی دلدار

فرد

ای که اهل عشقه سویلیسن دوشمان اندا
بیدلی کیم کیم کیم کیم کیم

بیدلی کیم کیم کیم کیم کیم
کی بشخص اولش از دولت وصل است

عاشقی معشوق میباید ولی معشوقی خالق جدا
بیدلی کی حق دلیل فضل آید

جانبک چو بری اول بعل کیم بان خدا
عاشق حاصل اول کیسه زبان

در دو جلسی باهم اول حال پرسی زبانی
نامه کی رحمن و کلمن قلم اکرمی

کوزه مرمن دو کلمن قلم اکرمی
سلسله کردن ما چین اول زلف سمرقندان

جانب سیمین اولان قبله جانان عزیز
سر چکملن اولان غمزه جانی عزیز

ای فضولی نوله کر عاشق اولان غمزه جانی عزیز
جانی جانانه اندم دلی دلدار

فرد

فصل چهارم

در بیان آنکه عشق را در مذهب ما چه اعتبار است

عشق در اول نشان راه کمال است
کی بشخص اولش از دولت وصل است

ای که اهل عشقه سویلیسن دوشمان اندا
بیدلی کیم کیم کیم کیم کیم

بیدلی کیم کیم کیم کیم کیم
کی بشخص اولش از دولت وصل است

عاشقی معشوق میباید ولی معشوقی خالق جدا
بیدلی کی حق دلیل فضل آید

جانبک چو بری اول بعل کیم بان خدا
عاشق حاصل اول کیسه زبان

در دو جلسی باهم اول حال پرسی زبانی
نامه کی رحمن و کلمن قلم اکرمی

کوزه مرمن دو کلمن قلم اکرمی
سلسله کردن ما چین اول زلف سمرقندان

جانب سیمین اولان قبله جانان عزیز
سر چکملن اولان غمزه جانی عزیز

ای فضولی نوله کر عاشق اولان غمزه جانی عزیز
جانی جانانه اندم دلی دلدار

فرد

قصائد

فصل در مدح سلطان

صدف دل گر او لگاه صدیان خاص
ثنا را لنگ او لوری سوزد بوالعام

اگر جائل او لگاه ابر بوا نع
ظهور هم او لیدی گیش کیمی خاص

چلور دی نظر سیوب پ نظم
نظامی او لیدی بنسه نعام

ادیدی غضری طوروب بارگاه
م ادیم سوزه ایمسز اج عنام

بن اول بیا بیارنیا یون جنابم
خهر سکا م ایکن تر طائر

جهای فلک خاج مرکب جسه
کوا لک خلافه مراد اوزره تر

بهم پچو یعقوب کم آسکه قرنه
بهم مرتلا پچو ایوب صابر

وفا نلم کر علامه عهم ایسه س
نه حاصل جو یون اشفاف اکابر

دوست لی پچو اعلک سیون کرم
دردو پن بیمه دیون بیمی تو ی خاص ایون

ایدیم ایسه کر نیک لوتف ایله ال
کور اکر نه نیک بیلسه سیم پیلان

بنده دوا عالی پچو تیم دون
بخشه کر لطف ملای عیلی کوس دون

نقره حاصل طوتون ملک عجب خوف
ایدیم ایسه کر نیک لوتف ایله ال

دوست

ازاد ولسه مبتلای عشقه فوز مند در آیلن
ال سمدی بیلای عشقه فوز مند در آیلن

مهم مم الوب ملک یکه بوره پیلک ملای بیرر
بلیکیی چیسه م اولدی دیکلدن ملک دیکلدن

ملک شب رطلب بیسم اکه لنسه و یا بیرر
دم اوردم شمع بیسه دیم بیسه لعل نر

مرد رد سوزن انه فصولی اوبای دارد
مر ایله کر اوردم دیم بیسه روا دیرر

نظمه

نخبة الثقات اول ارباب نظمه
کر قلماوی کاوردوزر کر اولدی شاعر

شاعر اولور ارزان فیض بر دیاره
کلکه کاربان کاربان اورزه ناثر

بو عمله اکر اولورسه الله اعلم
یکانه بیم کیمی یوق اعلم

شار انک شاد ... سخن
بونوس ایدوب طبع دریا یه مفاخر

اکا کم اوور ... عالی یار ایدب
اکا کم اوور ذات گردون ناثر

علی مرتبه ثانی جلالی بیک اوکمه
زبان لالی صفتن ایم عرض قاصر

درر دونلی بحیسی کا ابابی
ابابی نوری تاج سر ابو العفاو

سوزی گوهری داره تاج علم
خطه گوهر افشان کاسکلیجواهر

یمن بولیدی بو لیدی یاکنه گوهر
زبان گوردی بولیدی حسن فاخر

شهنشاه بلک سخن اوکه
ده مو دزین کلاه ایکی ظاهر

یادگار دوران اولوب دولت قولاودر
اولور هر طرف فتح و نصرت عساکر

کرم ابن فطرت کرامت جبلی
معارف طبعی معالیه قادر

بکل وقف مجهول معلومه بیدار
اکابر غایب اکابره حاضر

قوبوب درکهن دو دولمه گردون ... ناو
صفن التون اوک ... اولدی

وفادر کهبا ایدر ... رجحان
تولدو پشته سور بول ... اوو

ابالطف طبعیله مشهور آفاق
وبا حسن تطبیله عالمی نادر

سن اول نکته پرداز ... صحن ... الضمائر
بی باک غزانسه عبارانیمز

مفر ... اعضی کاو
سن اوک ... دوران اولور حاجایه

کرمیدن اولور ... صادر
اکرم اندیس العفو ع العفو

دلی بلی کنا هم ... حاضر

نه بس فرو فلک چاکر کدر مقابل
که کدر کرا و لدح ذات سر فلک

عود و کرفلک خصم و اختر معانب
فلا کنله کی سعادنه تاکر

تمام شد قصیده

نظم

اگر بمکن اولسه بی نفع خواطر
اولورمی دلدن دریاک خام

بجدن اصلا اثر بوق غیب بهه
نظر فاخر اولری غیب اکابر

بهم کیخ غله بلاده جهاده
صفاده بیره جیلر و بیاده

بغمس ایچی نیم پای در کل
سیر سعادنی جمله معام

بکلو دلدن نثار اولکوهسر
صدف کبی مرد مردیان پنه خاطر

درغاده و شردی اما غم زمانه
وقف بان لرلر براولدی جواهر

احکام ایله بلغم مقدار
جهل ای خواجه در بغا دانی

جهان خلقی سمدی جان مالر ناظر
بغلر جمال نظر لرق کمال

کی بیه اولی ناکلن نکو
شما یه کنی کارم استغفرالله

کرکیه شارات دلدن جوم
الدیوق ضرلوق در نظمی اصلا

الدن مدوداد صراف مرکب
بتیم مالکت تخصیصه قادر

دلابوشکابت بخه فلکدن
بولورغم انکلک بوی اغلمالک

افت جوی انکلک بوی اغلمالک
ایجسه عطایا سکا قلبی اجو

درکامران سیر سعادت
جهاندار مقبل سمنشاه قاهر

جهان عدالت سیر مروت
وجود شرف و مجمع و مجاهد

کزین کرنیسان مراد خان عادل
به پیشه فرازان کردون بادا

سپهبار دور عدالت اسجده
جهان خلفی جمله کالملک کره

عبا بر بالا دعاده شاده
صفاده پیره ده سازد بجاور

امیر کبیر ذیلک بونک نقیب
ملک اب سنگلده خدمتی حاضر

امیر دور زمان اولکابه اصاغر
بو پرس پاک طبیعت بو پرس پاک ابا

ایدر پاک اهل کفر دون جهت نی
که جمله کاه اولدی مسرف عالم

بو ملک نظامک امیر کلاسی
بهم خصلت کامل بلاغتلی نامی

بیکلی ذیلک ونیله سزاران
فصاحتلی کامل بلاغتلی نامی

بو شوه عدیم النظیره نظائر
بو شوه عدیم النظیره نظائر

نظم اولیات فلکلی نوابت
ولی الثقات بیلیات بکلی

ظهور ایدیکی ملک اسره نظام
سکا بکسه ولدن بو ایات بکلی

نوازنلی اوزره اکراب طام
نوازنلی اوزره اکراب طام

کتب کیمی طامر ورایاب طبع
اولدی کوهر پاک البته نادر

اولدی کوهر پاک البته نادر
دیمیه دعا به سرع انسه سری

دیمیه دعا به سرع انسه سری
که دیکلن اولدی نان لال دام

که دیکلن اولدی نان لال دام
ایلسون یا بهه لطف ربانی

ایلسون یا بهه لطف ربانی
اولدی منور پیشانی نابانی

اولدی منور پیشانی نابانی
ایکی سنه ده پیشانی ایدر

ایکی سنه ده پیشانی ایدر
طوتدی ذوق ایله پیر وارکانی

طوتدی ذوق ایله پیر وارکانی

دارایی دوران دوزدیی فلکلی
ولی الثقات بیلیات بکلی

معنیلک خدادظهر یکی رسول
اولدی منور پیشانی نابانی

اولدی نخت وتاج موشیه بو
اولدی منور پیشانی نابانی

دیره عسم سرمد سکا جی فادر
دیره عسم سرمد سکا جی فادر

دیدی چشم زاده ایکی نور بصر
کہ بصر نوری کامرانی

اوندیلر بو سوره و سن ادن
دینت قنداق النسل کی جانی

ییبی بر بنسیم برف
ییبی بنسك باه کیجانی

بو روح افزا وزاره وارلم ویدیلره
آنلرو بیلك لیکیجیك بانی

سنت ایله برف اولور بولر
کیجابع جمع اولدی نورانی

کوکور بکه فغفور
کلمہ چنبك کیبه دریابانی

مرج کسدوکی رنیق ابجری
کرچہ کلم اولدی لالہ کون فانی

تاجدار ابجسم اولنه بوکا
کلدی ایکی وطن ایسر دانی

بنکده اولوبلی میوه
میوه بوستان عثمانی

ابناریت اولوره الکلد
ای بنده و بوستان اولان فانی

کوریب شاه چمن حسنکی
چهره سن ایلرادیدی بانی

چهره شن ولوه
صلدی ازلبسم منن عثمانی

ابی دوری پسیاه بغداد
کن ای سیر بابیم سلیمانی

قدرت ابواتیك
سکا کلیف اولنیدی مثلره

کرسیکی بایه زبانی
سر منبك اماننی خسدا

کوردی ان سیر باره ارزانی

جاکرکدر خلیفه بغداد
بر قولك اولدی مصر سلطانی

دولت اتنیه پسیسن سوار اولدی
الالسلك چمن کردوکانی

طوب اولوب اوکلن کله جهیم
رفعت ایردی الدی بیدانی

رومدن ایسر فره نظر صلسك
دشمن دینی بادایدوب انی

تنکنای بلا ابن کوزنب
غضبك عسر صد فراسانی

نوازد پسندش قبول آورد دشمن دین
آسیب غم زور زر ما بابا بی
خسرو اخلیلسن خیالی نونک
کورمز اولدی جمال خاقانی
طی العلم بقرن دولت اکین
ا. لم ایردی ابد طلمات نی
بم اول پاک دهن پرداز
کرا ایدم من روح پسمانی
خطا اوزره سورم کورن بولدی
ظلمات ایچره اب حیوانی
کلین دولنک اولسی سز
صفلیه سایه سنده سن سانی

ایا بی

ای حیا ضایع لطافته کل خنده انم
طوتدی بی بیل کیمی بنا بوزنی انقام
ازلده بر حیفه بیچ چیدن جانم
ای لبی درد دل کلمله نقاسم
سرت وصلک ایله بم درمانم
دوشمسون بونکه بجر کله اولورسم قانم

بوزمه هر کله بن تاکه سوزنسون جانم
دست لطفکله بابلسون بودل برانم

طوتدی افاقی مدد سوزدل سوزانم
غرضک جور وجفا بسه بزه سلطانم

فسانه کی بنیه یک خانه ویرانه دلم
یکجی کون بوفا کنیه دو مهمانک

پسکه لابقمید رای خسرو عالیجانم
بکه ظلم ایلیه پس چرخه چفه افغانم

وارین در دکلو عالمده پریشان اولسین
دوستلرین طاغله دشمنلرین کیمسه اولمیان

کنج عشقکله ایلی کیمی ویران
پیه دوشمز بر کلو خاکله کیمسیان

شهر حسن ایچره صلس سروکبی سن خانم
صوکره پس بولبلرکی دیدهٔ خون افشانم

نسه بیلمز
بنه بیچاره دله مهمان اولدی
بنه دردکله یوسف خان

عقل و فکرایله پریشان
بیچاره پسه فداوان

خانه دل فنی ویران اولدی
غصک جوابه اوران

کوره بیلمز
بیچاره کرچه جانک
کرزرین نان نهانک

اویله پیر دوشمز جانک
نور فرسز روزه صانک

خانه دل ویران اولدی
غصک جوابه اوران

کوره بیلمز
کرسنی محنت چکرن
کرسنی غصه بلا غبرن

کرسنی کاسی قلاب طاشت چکرن
کرسنی کاسی بیک مسلف

خانه دل فنی ویران اولدی
غصک جوابه اوران

کوره بیلمز
بوبقی کوچکی کاوانک
اوسه اکسک بابوداوانک

کاوه دوه بوبیک کاوانک
اوسه اکسک بابوداوانک

خانه دل فنی ویران اولدی
غصک جوابه اوران

سپنه دکی سپوه دکار السه بیر
بنی کی سوه دکدار پسه بیر

دل عالیسی سپ بکار السه بیر
حاصلی حرفی السه از السه بیر

خانه دل فنی ویران اولدی
غصک جوابه اوران

کوره بیلمز

فصل فعالی

همای دل ابدالی صبح امید چیمی بهاره
نزاید تا نلد جان مهری کلدی مروارید

ما بین مائل ابن لی ما جرا می دل دارک
کبوتردی خلعت ابی سر تیک نهاره

کل ابدی بقوبل اجرا می عندلیب اسا
دکمه کلش عالمکل بر کل نان

فدای دکلیه کرم بر تیک کرکوجک
نازم ابلبوب اینک ابردی بهاره

نغان و نالم ابدرلی بر ابله ناکاه
موادن ابردی همان سیمبر اوارد

ز اسکفیله اولان نیکلن هردیان
سپهر اندی کلامن ابردی غزاره

بولوس کرکان معادن بر کبر سن
نه حاجت ای دریغا بیکلی ابیاره

بلند در بسه اسکندر سر افراره
خدا بوعده فکرت مبر دودانا

حکایت ابله بوری دارا و کنه دراره
بوداپسنان نودیو جسر بن دیو

فدای نابل کفار ره حکدر چون
عنانیک کلنی قلعت اول نوانا

اولالی پس کل کفار دلنه دخل ایجاره
ابردی نظم بیم کمال ایجاره

همای طبعی کوب پیدا بون ابردی
عجب بوداد ابدرلن بو سیمبر اره

بلکده حاصل اولنک منزلی اولور محمود
فولک اولنلر ابله سیور مقام ایاره

کف سخا کله موسوم کرادلر می بحر دل
بوسور فاقه ابله انلی اوعوس ایاره

فولانف دعوی ای دل انلر نا بنیره
دعا کرابله نزاران اولکلن زاره

بل بهار ابن چن منعدم هوا چوس
شکوفه دار مرادک خفا بر کوره بان

مست ابرین دانن لاجورد
اینک مرو بغدار مرد

سنبلهای بجران پایان ندارد
اینک مرو بغدار مرد

درد محبت درمان ندارد
مردل کیبنود در کفر زلفی

درد محبت پایان ندارد

امسک

لب لعلک مشرا بر کویا
در دندان چس بر کویا

بر ابرو لعبه دل بیو
دو دام هم چس بر

دل زدم بفریبش خطه
بر نیب سن بر

عکس لب جذاب کله کوم
ابکی لب دلکشا کلابر

امسک کوی نگار
بر ابرو هم چس بر

خال هندو رک فند بلبه نیم
سوفتن فصه کرب نوله دباب

دو نه کوی امسک مست دوباب
دیده اپسنان میکنی ۵۵

خسم ابروی بار ابل در
اپدا پس کرکوله دوباب

زلف ابچی سنبل تر باب
روی بکنی لاله پس ابر

سنبل زلف مان ابر پیچون
دو کلور صاچلور دام کلاب

امسک

ابدک بزبان بیه پس
ابی دل اما اچک بلور بچه

کوکله کبر دی غنچه باک
دصف دندانکیله بار انر

خالکا باک کنور دی دهن
دیده بکه کنج باد اور د

ناغ کوکلین ابی نهال دها
لازم اولدی جور نه یسم

طلع باکل اولالی کان کیم
نکله ای امید بی نصیب بوف

ای امید بی کلامک بر دیه سوز لرک
بیدر کوکلی بیهده ابرسه سوز لرک

خال وبک ناد چیکک امید بی نازدر
عنبر پسار اخطک نافه سیاه مشکین

دو داه بر سحر بر نفخ جبر دار
اخر بخمله فضا غنه بر جکار جبل

سا کر نسنه سیر دی بر جبوت دیدار
بابن دیر ملاحت سن بویین دیکه

لوحه ماه جبنک مطلع الانوار در
دانه خال سیاه باک پسنه الا بر در

دلبر

فصل بهاریه

ای بهشتا ماه کرم گستر دو آئی بر دو
پایه لطف خدا پرتو انوار ازل

خواجه روی بهین با پیکر دوران
خسرو جم عظمت دارنده اجلال

کف دست کریمان ابر بهار احسان
همچو دلکه نوبهان کلک پیل ارسل

خاکیان بگذار لولوی چهان پیما دین
کرد را مکله بلور آینه جان صیقل

اینه ی شکله مزاج کرمت کرمک
کرد را مکله بلور آینه جان صیقل

کرمک اطهار کرامت کرمک
اوله صنعکله مزین صفحات ایام

حارس مملکت دولت و اقبال اوله
مالک الملک خداوند جهان عزوجل

سلطانی افندمی سا. جهانی

بسم الله الرحمن الرحیم

یارب حسرت بله بیم الهه جاسنی
بر دا ملی کوکب بن بنا مهرا بنی

اول افنان عالم اولوسلوح جهانی
سا هن بنسلو بارمی سلاح رانمی

سلطانی افندمی سا. جهانی

وارسیم سرایه ابدن کسن نالهٔ فغان
بر جمال اولوکه سویلیم حالمی نهان

بر پرتو یک سرین ابدن جان نوان
عظیم سلسله دلبر نولور کوکل همان

سلطانی افندمی سا. جهانی

دائم بصفه مرحبا ابدی سنا اولا
کون بولور بنکله جمیعدن بکا اولا

عمر ابدی کیچی بوقدر سنی دعا
سلطانی افندمی سا. جهانی

بیر ایچمه کون کیبی زمن فنا ابله
خاوسی فولدیکی بنا ابله

عالمکوله دعایی صدای بنا ابله
زبان اولور بولمق کوزلرالا ابله

سلطانی افندمی سا. جهانی

شهر انگیز سیحی که مسلم سعراست

اسدی

بیا تا پیچ ایدیم کرچه جانیمی ال سیلوب
کون کیسی کی نظر سیلوب کی بدل

بود دولته بو عسله نه غاب محل
کیمی علی الخصوص نابوده کونل

سلطانی افندمی سا. جهانی

فقط

کل دیدیم کرشکفته در صحن چمن
پیراهن خود چاک زده تا دامن

ها کل کفتم ز پرده حسنت بدرید
با دیده رنیا نه بر تو است کردن

اجرا فانکی ای باده ناب
سیله بجا ابدوب میدانه

دل غنا کرکله ای فلسطین کل
بیلسین اشی سوزانه کیره

فنای ال کیمه فت فت ای کل
هلاک اولماسون ابری خانه

محمود سامی

بر بی طالب علم ادبی محمود
بولنی بصباح و حضور و جلی مقصود

کونل ازبر بیلسن فنکنابن
ابو نضل فلسن سوبه بابن

علی سامی

سوزلی زاده

بر بی اکنفی زاده بی علادر
مبالی حامه سین اکنه نیلیدر

انک بر اکنه پسه بی البلیو
کرادر بیله پیره علیسی بیم

نعلبند زاده احمد

بکون میدان جلس ایچره سیره
کرغسه اورنعلبند اوغلی احمد

جبالی نعلبند محمد اب اولیدر
دکانی نعلبند محمد اب اولیدر

یعقوب

بر بی داخی فراسلی اوغلی یعقوب
فنا غله طلو منار محبوب

سوزیم حسنک بحمه سنن
اوزون اولدوبی یوسف نفسدن

فرزند علی

برسی فرزند علی کم اول پیغمبر
اولیدی پیشکری پالوده دن تز

سوکم یک جان دیرو ب وصلین ایلیوار
بوزلفی الی اوجوزدوسردی

پسر

بیدی نسل ملک چین آکا مخلص
نوشین کنده بیسل حاصل بوبو مخلص

بیدی اولدوغنه بیسل عزازل
فلوردی اره سجب وعزازل

مراف زاده

برسی مراف زاده در کیمیا باس
کراولسن اوکلی قیمتی خاص

مراد ایسه پیسه بوزم اورزه
درد کوسه دیلبر پسه کوزم اورزه

مرتبه جی زاده

برپسین مرتبه جی زاده افف
اکه لا یعنیدن اوندن اوضعف

اوبالک بوزلی برکیمسه کیه بغدی
قزاردیجه رخسن اوده یغدی

عبدی بیگ

برعبدی کراول سرو بلندی
کورن دیدی بو بالک اله افندی

قول اولابن اولوب امریه منقاد
سوسه طبله کوبج انبه ازاد

والاجی زاده

برسی والاجی بیگ دان اوغلی جان
دیکر برپوسه سینه یوپیک جان

بغلین کوکلکلیک ضمنده والا
کیدوب خانه زاول سوخ دلدارا

مصطفی

برپسی طوزجی اوغلی مصطفی در
طوزانمک یلیمی پسه وفادر

حد افلس انکان ملاحت
کراچیلس چیسنی کان ملاحت

علی

علی برپسی فیرلوزاده
کوزی عینا قلم کرکون غزاده

دوزوب قاشینی خیم انسه اوزره
یغلیور طاق کسری قهر قهر

جعفر

بری جعفر در پسر پرنیان زاد
زنخدانی فرخنده در لعلی باد

سید علی

بری سید علیه در زری ساکرد
ابی او کدن این اول کرزی ساکرد
انس دو الفقار او لد نجو متواضع
سنی ایکی یکه سپه فلمه اعراض

قرا لطفی

بری قرا لطفی یا پسیکه
کورن مونلک ایاغی کیدر
رقیبن دو گلک ایله یوقه چو امکان
الکه کیمی اسون انی جانان

بلکه طالب اولدم جان و دلدن
دیدی سینه چاپسین بو قلدن

نقیبا جی مصطفی

بری نقیبا جیلرده مصطفی در
ابی باشه النس دلربادر
نو بلس کیم و جلمه ظالیدر اول
طبا جه بیکه فالیدر

پسیدزاده

بری پسیدزاده اولی جعفر
بجای شاهان اولدر غفران
بیکی انس اولسون بو زمن نفاسی
کرا کلسون اولسن جمن انسی

جلیل

بری جلیل خلیل اول انف جان
کوکللر ایدوب سر پیچه مهمان
بیکی انس بو زمن نفاسی
کرا کلسون اولسن جمن انسی

بریجوب

بری پسیکه عذر جوب بزدر
کرا کلسیله دیکی چو پلر
دلی بانجه حالن فالیدر

حسن دده

بری دلربادر ادی حسن دده
ری جنت لبی سپانی کوزی
چو چکلس غمزه سنکله ذوالفقارن
بیکی انس کوزنکله ذوالفقارن

حضرت شاه

بی‌ی حضرت اولکه بوغدای اکنا سنی
طوطاغی اولسن اسه‌ندکا سنی

اتاسنک جانی اچون طلوجه دریلور
سوکسم انکله طلوجه دریلور

مراد بیگ

بی‌ی مراد بیگ ابراهیم پاشه نوه‌سی
بی‌ی چون کوه غلسه‌ده ایلی ویرمه‌ز
زاچون ایلی سیرن ایلی وار

سلطان محمد

بی‌ی سلطان محمد عالم سلطنت
کیمیاغه چکلور لشکر آه

کراولسن یاد اولدی بی‌ی بی‌ی یار
نیکون یادیه غزه لرکه پیلوار

امام زاده محمد

بی‌ی سول امام اوغلی امام علی محمد
فاسی محمد اپه‌ده علی امامه
بوزی چون سجده کاه اولسن امامه
بوکوندن بروحی اویدیق امامه

لطف الله

بی‌ی لطف الله بغشه اوطاغ
بنی الله چکه‌ر دایم ایدوب یاغ

عجب باکرا اول ایدوکن کم اندی
باسلم نکه‌ی ابراسلم اولدی

یوسف

بی‌ی یوسف دیرر اول ماه جبین
کراولدیه‌ر حسن اچره پیکه سلطان

کورن کوبنی انک طوغه غم یورد
دیدی بی‌ی یوسفی اک حلقه اوفرد

عباجی زاده

محمد در بری ابن عباس چه
ابا عبی تو زی خلفک با بی با جی
کسل عاشق کجا صبح اول آید
کرد در وبس کپی ان عبایه

حافظ محمود

برا حافظ در اولس اربی محمود
خدا و رسس اگر الحان داود
بوزی مصحف کبی اولس مطهر
عجبمی با بسنه اندایکه الله

عطار چپن زاده

بری عطار را آچه چپندر
کرا قاسی ایک سک خندر
افندوب قلوبا بمی یغیدن
پرانسه در دکانی بقدن

سپهر زاده

کچه چیلدر دو پر بمی سپهر در
قبلوب انصاف اولم صاحب نظر در
اکر سوز انسون کسه سپودن
کچه چپنی خطا پر چون او صودن

دلسوز زاده

بمی دلسوز اولی سوخ و نازک
کوکلمز قالمن خانمن جابک
بو سوز اول کل بوزلی چوق
کچه کپی اغزی دلی یوق

محبوب زاده

بری بر پی دکل محبوب سانه
ضروری بل ایدر کوزیچه خانه
او قامت اوزره اول جذابن
قیامت کوندر جان اولدی اوین

فنا بالی

فنا بالی در سربرین اول نام دارد

بغایت سنگ دل در عاشقی خام دارد

ایبی علی شه دایم سخا دارد

برنگ کبک اما طاس فنا دارد

پیر بیگ علی شاه

بایبی پیر علی در اول جفا کار

فیلسوف و ابهر جهانبینی او نگار

کوروب بوکین بوغار و پیر اول نا

چو بعد ابودن بودانه کم دکلد

آکه میل ایتین ادم دکلد

بکلو بیگ

بری بکلو علی در بار مهوس

بوبنم زوم البلده آکه بکلس

بیر زار

بری سر اجلده میسه زار در

بوبنی صاکلم سپه اج پر جفا در

رقیب ال اوزر سه اول اج

چقرسون قولنو غش فنا اج

نام علی

عاشق زاری خیشه این لغم

دل اکبر سکا سینه در مردم

نام زغا

طالس دیه قلب ما ن اولور بکا

نازک اولور نقابنه ای دل اکابر

نام عمر

آن البر بیه کم ها هست چیم

دارد سر عاشق ندارد دل بیم

داود

کوکل ایکی اولدی اکبر ما بنی ایتمایه

نام امری

ایکی آلمق ایچون ما بنی ایتمایه

ایکی جانی چیقه بار سب

نام بابا

ایکی کل ده دوا بار سی

خام

خواجه عاشق زار و دلکار

بجان دل چیم و آلمق ان بار

نام حسین

حقه و لعل اکچه در لردر

اول چیلک قیلده دندانسنه

نام علی

عاشق زاری خیشه این لغم

دل اکبر سکا سینه در مردم

نام زغا

طالس دیه قلب ما ن اولور بکا

نازک اولور نقابنه ای دل اکابر

نام عمر

آن البر بیه کم ها هست چیم

دارد سر عاشق ندارد دل بیم

داود

کوکل ایکی اولدی اکبر ما بنی ایتمایه

نام امری

ایکی آلمق ایچون ما بنی ایتمایه

ایکی جانی چیقه بار سب

نام بابا

ایکی کل ده دوا بار سی

خام

خواجه عاشق زار و دلکار

بجان دل چیم و آلمق ان بار

نام حسین

حقه و لعل اکچه در لردر

اول چیلک قیلده دندانسنه

معیات

نام علی

عاشق زاری خیشه این لغم

دل اکبر سکا سینه در مردم

نام زغا

طالس دیه قلب ما ن اولور بکا

نازک اولور نقابنه ای دل اکابر

نام عمر

آن البر بیه کم ها هست چیم

دارد سر عاشق ندارد دل بیم

داود

کوکل ایکی اولدی اکبر ما بنی ایتمایه

نام امری

ایکی آلمق ایچون ما بنی ایتمایه

ایکی جانی چیقه بار سب

نام بابا

ایکی کل ده دوا بار سی

خام

خواجه عاشق زار و دلکار

بجان دل چیم و آلمق ان بار

نام حسین

حقه و لعل اکچه در لردر

اول چیلک قیلده دندانسنه

نام حبیب

ای دوست کو کلم ایا مشکل ذات
فانیکه کلک بلد بولدی حیات

نام کامل

وفا به بسلدی ایوب تضرع
کوکلی بیچه آکلاچون کیچه کوندز

نام محمد

سول جهان ایچره کورمدی احد
درد و بلا چکمه محنت جهد

نام علی

برسیاه و اوکلاریکن اول یاربی ها
درجهان جور بله کورمه نفسی کلمه

نام خلیل

فکر رخساری کوکلمزده مدام
دل دریاده عکس ماه تمام

نام یعقوب

چونکه ایام بهار ایست و چمن
باده وب نی ایچه کلن

نام یوسف

پیرهن بی ماهمی جان ایلیه
کرسه دریا به یاریله دیکر

نام عمر

دل شمع کبی اولماسون سوزان
کرکه دی پیشه حالمی عریان

نام اسمعیل

اکرچه چلدی مجنون اوکدی جام
آدم اینانمز اولدوغنی بلیم

نام ابراهیم

وصل یاری ایچه حاصل اولور
دیلرسکوکلی ماری مایل اولور

نام ادریس

روی تابنیک اولدی کل بکا
اولدی لعلک ای بوزی کل بکا

نام ایوب

سوردیلر دیکر خالی دنیا
سوردیلر دیکر نفس اولدی عصا

نام یحیی

کوزیکی فدکی مرحبا دیمز اولدی
نخل سرکلکه مرحبا دیمز اولدی

نام عیسی

بلبل اولدی
کل بکا اغلدی

نام موسی

بحر جوشه کلدی
بحر کوندزی کیجه

نام یونس

اولدی کوکلم بحر
بحر کبی کوکلم

نام داود

اولدی کوکلم بحر
بحر کبی کوکلم

نام سلیمان

دوسته چون ایرر اول مرغی هما
فانیدن فانی بولور دل مرغی

نام یوسف

سعی ایلیه
کوکلی بولسون

نام یعقوب

دل دریاده بولدی مرغی
کوکلی بولسون

نام علی

ای دوست کوکلم ایا مشکل ذات
فانیکه کلک بلد بولدی حیات

نام کامل

وفا به بسلدی ایوب تضرع
کوکلی بیچه آکلاچون کیچه کوندز

نام محمد

سول جهان ایچره کورمدی احد
درد و بلا چکمه محنت جهد

نام احمد

روی تابنیک اولدی کل بکا
اولدی لعلک ای بوزی کل بکا

نام ابراهیم

سوردیلر دیکر خالی دنیا
سوردیلر دیکر نفس اولدی عصا

نام عمر

فال حسنه نظر قلدم
آدم اینانمز اولدوغنی بلیم

نام بنیامین

اکرچه چلدی مجنون اوکدی جام
آدم اینانمز اولدوغنی بلیم

نام اسمعیل

وصل یاری ایچه حاصل اولور
دیلرسکوکلی ماری مایل اولور

نام ادریس

روی تابنیک اولدی کل بکا
اولدی لعلک ای بوزی کل بکا

نام ابراهیم

سوردیلر دیکر خالی دنیا
سوردیلر دیکر نفس اولدی عصا

نام یحیی

کوزیکی فدکی مرحبا دیمز اولدی
نخل سرکلکه مرحبا دیمز اولدی

نام عیسی

بلبل اولدی
کل بکا اغلدی

نام موسی

بحر جوشه کلدی
بحر کوندزی کیجه

نام یونس

اولدی کوکلم بحر
بحر کبی کوکلم

نام داود

اولدی کوکلم بحر
بحر کبی کوکلم

نام سلیمان

دوسته چون ایرر اول مرغی هما
فانیدن فانی بولور دل مرغی

نام یوسف

سعی ایلیه
کوکلی بولسون

نام یعقوب

دل دریاده بولدی مرغی
کوکلی بولسون

نام علی

برسیاه و اوکلاریکن اول یاربی ها
درجهان جور بله کورمه نفسی کلمه

نام خلیل

فکر رخساری کوکلمزده مدام
دل دریاده عکس ماه تمام

نام یعقوب

چونکه ایام بهار ایست و چمن
باده وب نی ایچه کلن

نام یوسف

پیرهن بی ماهمی جان ایلیه
کرسه دریا به یاریله دیکر

نام عمر

دل شمع کبی اولماسون سوزان
کرکه دی پیشه حالمی عریان

نام اسمعیل

اکرچه چلدی مجنون اوکدی جام
آدم اینانمز اولدوغنی بلیم

نام بنیامین

وصل یاری ایچه حاصل اولور
دیلرسکوکلی ماری مایل اولور

نام ادریس

روی تابنیک اولدی کل بکا
اولدی لعلک ای بوزی کل بکا

نام ابراهیم

سوردیلر دیکر خالی دنیا
سوردیلر دیکر نفس اولدی عصا

نام عمر

فال حسنه نظر قلدم
آدم اینانمز اولدوغنی بلیم

نام بنیامین

اکرچه چلدی مجنون اوکدی جام
آدم اینانمز اولدوغنی بلیم

نام اسمعیل

وصل یاری ایچه حاصل اولور
دیلرسکوکلی ماری مایل اولور

نام ادریس

روی تابنیک اولدی کل بکا
اولدی لعلک ای بوزی کل بکا

نام ابراهیم

سوردیلر دیکر خالی دنیا
سوردیلر دیکر نفس اولدی عصا

نام یحیی

کوزیکی فدکی مرحبا دیمز اولدی
نخل سرکلکه مرحبا دیمز اولدی

نام عیسی

بلبل اولدی
کل بکا اغلدی

نام موسی

بحر جوشه کلدی
بحر کوندزی کیجه

نام یونس

اولدی کوکلم بحر
بحر کبی کوکلم

نام داود

اولدی کوکلم بحر
بحر کبی کوکلم

نام سلیمان

دوسته چون ایرر اول مرغی هما
فانیدن فانی بولور دل مرغی

نام یوسف

سعی ایلیه
کوکلی بولسون

نام یعقوب

دل دریاده بولدی مرغی
کوکلی بولسون

ای

ایوب

سفر

یوسف

همدم

حسام

جمال

یوسف

حسام

جمال

یوسف

حسام

جمال

یوسف

حسام

جمال

یوسف

چغانی

جفا بیاسیب چه فریاد بلبله طرافان
چو خنده ابل سرشم صفا بولرعیان

بهاری

بولوردی مالی نفسلر ارسلان
کوریمی باری باغچوبرباس

مسلسل

انلف ایکون چیچکلی عیش وطرب
باده پیه دوسه ی کیمه ی اندان سبب

رغازاره

ایکی سمرو ایچره بیل کلزاره
راهبی فانلق آلوب ایلدی یاره

سلطان

نسترن لب صورتی کلسون اوزره کلر
عین لاله دوسه دوسه ی دل اغیار

حسین

اولیجق ناجک کراب اوه
اتش غلمه دل بارظالم

بکلا

بیرده دیکر نقره خام
مایه سیم من نقره خام

حسام

بیرده دیکر نقره خام
عجب خوب اولسه ی مبارکام

حسین

مهمی نصفه دکل بارنیم کا
بردیپر یکنه دان اولسه دلا

سلطان

برکل ایله پان لعلی صویه اندم
اینه ده رخسار دلبنه نظر اندم

کمال

نه زوی خوب ان مدر کلیسان
نفس بکنسه بلبلر افغان

نامعلوم

سوچی کسه وفا مایه مدت
جفر جفا بری مایه مدت

نامعلوم

کوکلیمه بکی کسه ایکی اولدی
دلاوه دوزیرسن درجله بکی

کابی

مران غلبه ویرسه بکی کوکلم
کوکلیمه بکی کسه ایکی اولدی

ذهنی

دهلک کم باغ خانه چکدی
منزل لطرافنه دیوار چکدی

ریحی

دراز اولدعمری اولسون جهان بکی
دلاوه دوزیرسن درجله بکی

وزیری

هجوم چیکر غدن میرود
اگر باری فلورپ جام جهان

بیرنجم

چند روزی کوردزمانه هوسیم
باده نابه وی خوشی بکیم

کابی

زلف دوتاسی دوبی بکی ایوج
ارنجه پیه تنای مایه مدارلر

نامعلوم

کشم تنای دوبی بکی ایوج
فلک ذکدن اول کلدی قلبه

نامعلوم

سوزوی خوب ان مدر کلیسان
نفس بکنسه بلبلر افغان

رجب

کو روی تو امیدی لبش نظر بسی

عجب درد دلکشی چشمش پیاپی

اردیبهشت

اسناد دن همان اولویات آ

کو سنبل زیاد کند ولی ما با

نعمتی

کو چشمان همی پیام اغیاب

کو می ارد کند مردم بیل آر

حزیران

دل اولی خاتمی بنا غیب بنا

دل کشی خاتمی اولیری دنیا

دور کله باغی المرسه نوله اه وازار

خار پچه کوردی تا عذن هلاک اولدی مزار

قدرت المعتبات

شاهنامه فارسی سلطانیه مصوره سی

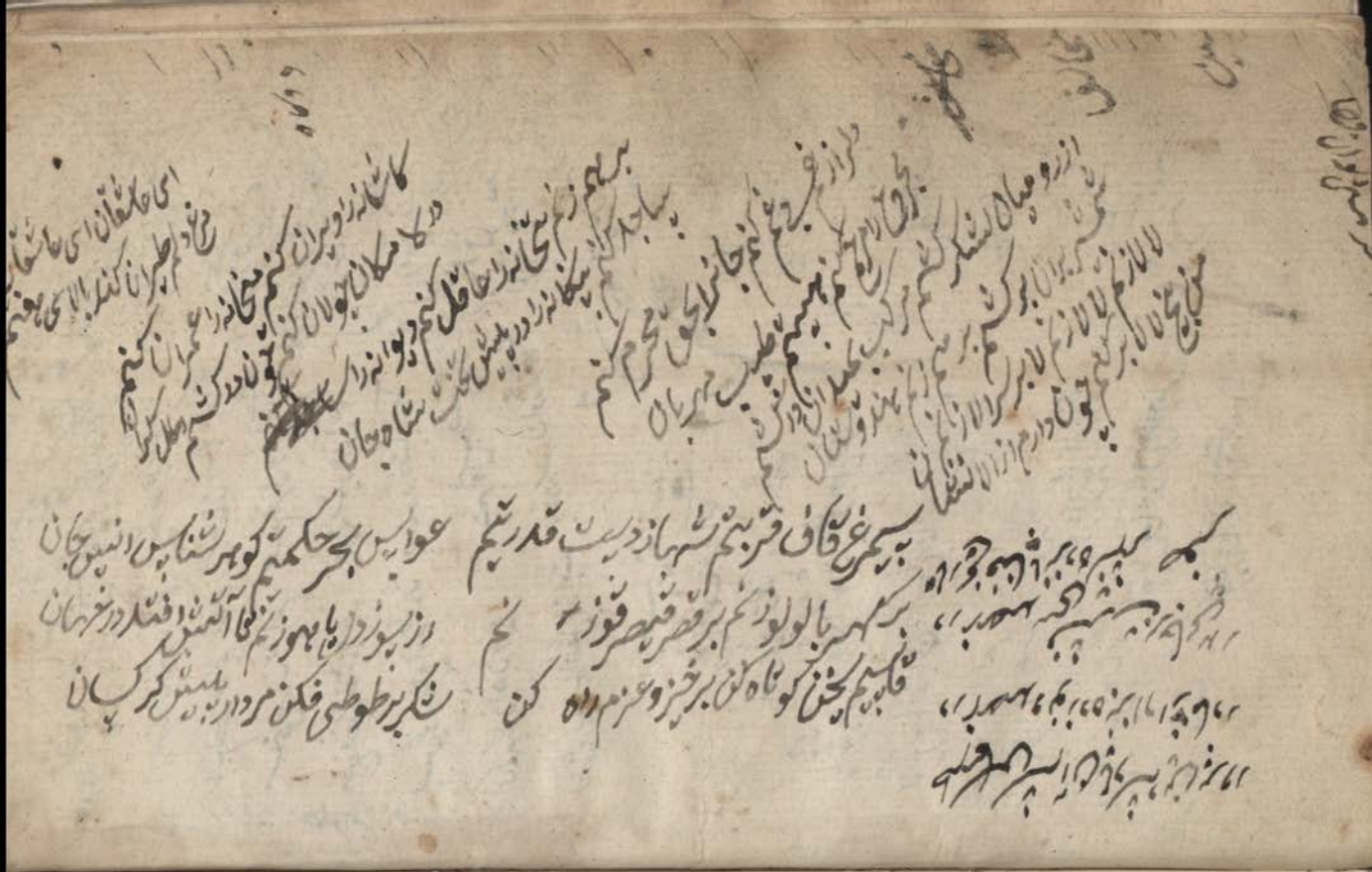
جام دیریم بعلکه دودانه دسونلر

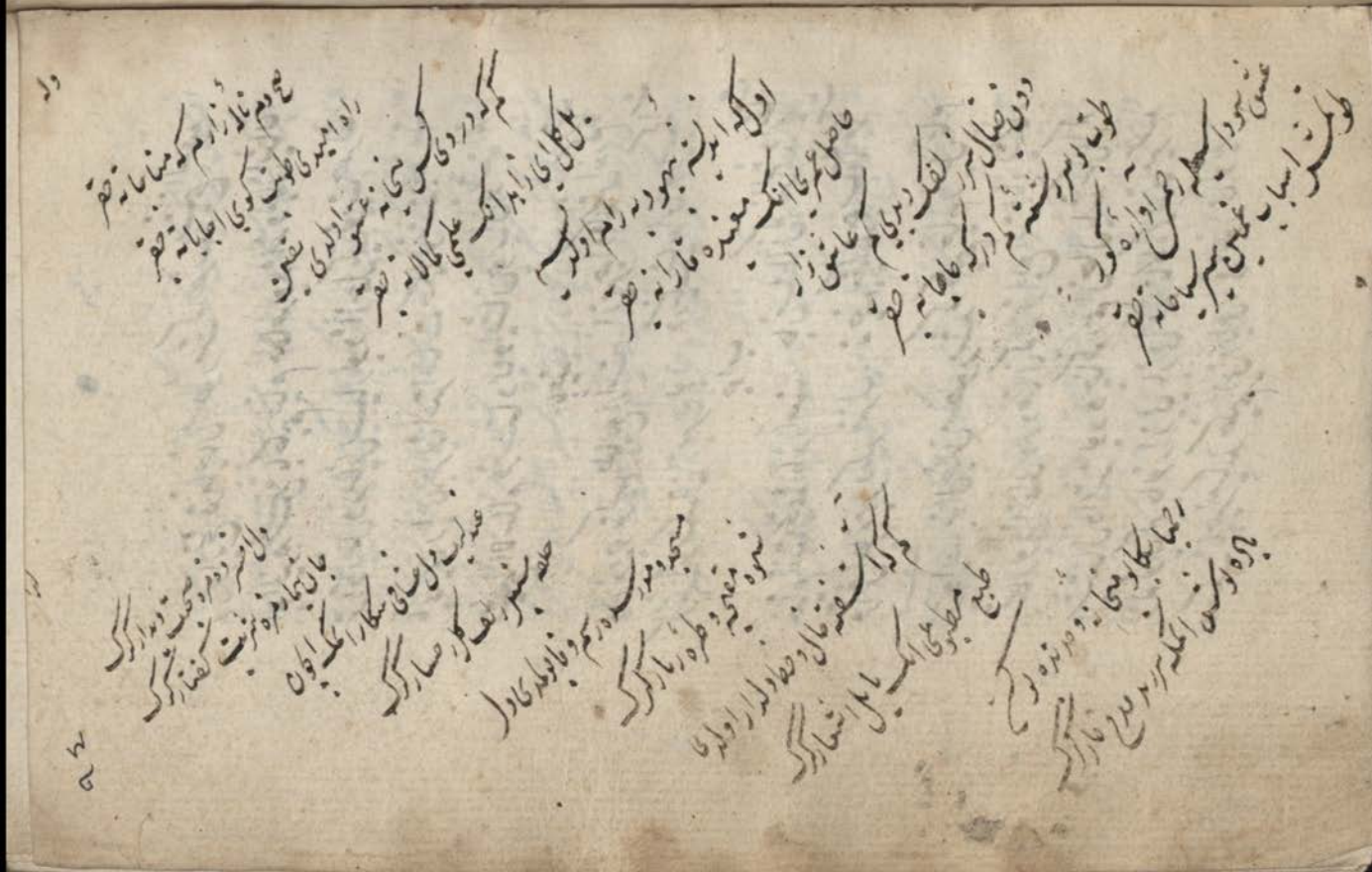
دودانه بمثل فلدی بجانه دسونلر

دیکر دوغه جنانه دکر

عورده طبیبی صوغده آلدی جام شربتی

a<

در تواریخ قدما چنان مسطور است که حضرت شیخ السعید
ابوالخیر قدس سره با حکیم خیام معاصر بوده اند و میان ایشان
تردد رسل و رسائل بسیار بوده از جمله یک نوبت حضرت
مآبی این رباعی بطریق اعتراضات حکما نوشته بحضرت
شیخ الاسلام فرستادی و ایشان جواب آن نوشته اند

رباعیه

دارنده چو ترکیب طبایع آراست از بهر چه اوفکندش اندر کم و کاست
گر نیک آمد شکستن از بهر چه بود ور نیک نیامد این صور عیب کراست

جواب

خیام تنت بخیمهٔ ماند راست جان سلطانی که منزلش دار بقاست
فراش اجل ز بهر دیگر منزل نه خیمه بیفکند چو سلطانی برخاست

نثر و ایضا بتوالی چنان مسطور شد که حکیم خیام را میل تمام
بشکار بوده اتفاق ورود عنانی که از توابع استراباد بشکار
اشتغال داشته بوده و چنانکه رسم ارباب حال باشد سگی را که
نزله گویند که جانور ازپی باز می افتد ناگاه کرازی میرسد
و سگ ناچیز میکند حکیم این رباعی را فی الفور می گوید

افسوس ازین گرچه یک برنگ و تاز کو در رفتن بباز بودی همراز
از بس که دلش باستخوان مایل بود شد عاقبتش نصیب دندان کراز

وایضا بعضی را نموده می شود که مذهب حکمت مابی تناسخ بوده
واز این نظر می گویند که وقتی مدرسهٔ در نشابور بزلزله خراب شده
بود و در تعمیر آن جمعی اشتغال داشتند واز در از گوشی چند که
خشت همی کشیدند یکی چون بپای صفه رسید بالا صلا بالائی رفتی
رفتی و بزجور رضا داده بودی و خیام در آن محل برخاست و این
رباعی در گوش آن خر خواند و خر فجا تاروان شد و بار منزل رساند

رباعیه

ای رفته و باز آمده خر گشته نامت ز میان نامها کم گشته
ناخن همه جمع آمده و سم گشته ریش از پس پشت آمده و دم گشته

نثر و ایضا بعد از استفسار فرموده که روحی که حالی متعلق بدن
مدرسی بوده که درین بقعه اقامت داشتی و چون عروج نکرد در
نزول ماند بدین حال آمده که پیش بعض دوزخ جز این نیست
واز شرمندگی بالای صفه پا نمی نهاد و سخن اشیا سیند بی کش روانه
شد والعهدة علی من استمع عنه وایضا چون محقق شده که

امام اعظم قدوة الایمه محمد بن محمد الغزالی رحمة الله علیه را داعیه
بران مرتب شده بود که در حکمت نسخهٔ بانبساط بر حکیمی گذارند
تا دلایل و براهین حکما را معلوم کرده بر نقیض آن چنین متین
شرع را بیهاً علم رسانیدند و تزیین دادند و دران عصر از خیام
در حکمت اعلم نبوده چون ملاقات فرمودند حکمت بای منع تدریس
کرده جه اوقات بطریقی که معلوم است مضبوط بوده اما بالحاح
قوا بران رفته که در سحر که بخالت مجموری بود ایشانرا کلمهٔ گزراند
مقتضای حال انجه الماکرده و درک الله اعلم دوازده سال
برین نهج اوقات صرف فرموده کتاب حکمتی غیبی را باتمام رسانیده
اما خفیه و بعد از اتمام کتاب رخصت طلبیده و متوجه مشهد معظم
رضویه علی مشرفها الله بانوار القدسیه گشته اند حکیم خیام رباعی در خدمت
اهل حکمت و تنجیم فرموده و فرستاد باد علی که شب بر بام خانهٔ
که اقامت داشته بزنند چون مردم جمع امدند گفتند که امام محمد را
به رویه شاگرد حکیم یافتند اما مقصود ایشان بطلان براهین

حکما بوده رباعی

در چرخ بانواع سخنها گفتند وین گوهر حکمت بطریقی سفتند
معلوم نگشت حال شان از کار او زنخی زدند و او فرو خفتند

نامه و خمسه و تالیف روشنایی نامه کرده بود بطالعهٔ حکیمی ارسال
نموده بود اند ایشان بحجت انزو اعذار تقصیر خواسته و باز
ایشان التماس نسخهٔ یا قصیدهٔ یا غزلی ضبط لا اول نموده که

فسحت بساط رباعی انبساط را تعذری هرچه تمامتر دارد و ایشان رباعی
چند موقوف فرموده اند و فرستاده و عذر خواسته که چون از ازل
بضیبهٔ این صفت کلمات اختیاری نیست و رباعی مذکوره در فصلی
علی حده که بعو قوفات مشهورست مسطور گشته بهر آیینه محتاج تکرار نیست
دیگر چنان مشهور شده که در بلخ حکیم خیام ظرفی پر از مرف نهاده بود دیگی
و محتسب میرسد و آن ظرف را می شکند حکیم در بدیهه این رباعی میگوید
بعد از ساعتی محتسب در کوچهٔ خود بسر جاهی میرسد که سراو پوشیده
بوده اند بقدرت خدای تعالی دران چاه می افتد و جان می سپارد

و رباعی این است

از دیر برون آمده ناپاک تنی وز دود جهنم به تنش پیرهنی
بشکست مرا جیم که عمرش کم باد آنگه چه می لطیف مردی دهنی

دیگر برادایات چنانفا استماع افتاده که یک نوبت حکیم خیام
میل بخارا فرمودند و چون انجا رسیدند بعد از چند روز بمزار
امام العلامه صاحب جمع الصحیحین رفتند جذبهٔ این مزار رسید
دوازده شبانروز در صحرا میگشتی و بغیر ازین رباعی تلفظ بهیچ
نکردی رباعیه

کوکو مرطاعت نفرستم هرگز ور کو دکنه زرخ بر نگرستم هرگز
نومید نیم زبارگاه کرمت زیرا که یکی را دو نگفتم هرگز

نثر تاریخ شریف حکمت مآبی یوم الخمیس ۱۲ محرم ۹۰۰ بمقام
دهک از توابع دهقانی از نواحی فیروزه عند از بلوکات

استراباد مدعمرش ۵۲ شمسی و درس عضد مسالکی تمام علوم حکمت را
کسب کرده بود اول کسب کمال پیش حضرت رئیس الحکما و المحققین
شیخ الاسلام والمسلمین نامر الدین شیخ محمد منصور نوّر الله قبره
که استاد حکیم سنائی اند حکیم در حدیقهٔ بتعریف ایشان میفرماید

در سیاعی بنور راه طلب وین چنین نور از ماه طلب

گفتم ان نور کیست گفت ان نور بو المحامد محمد منصور

نثر و در اوان شبان بیلخ بسر بردی و در اواخر عمر در
نیشابور بودی و بتحقیق چنان معلوم شد که هرگز میل انتقال
نکرده و از و هیچ نتیجه و فرزندی غیر ازین رباعیات و دیگر
تصانیف منشور در حکمت بعربی و فارسی نمانده و دیگر چنان
مشهورست که در حالت نزاع او جماعتی بر بالینش نشسته بودند
والتماس وصیتی کرده اند و بجواب این رباعی فرموده رباعیه

چند از پی حرص و آز تن فرسودن ای دوست ردی کرد جهان گردیدن
رفتند و رویم و دیگر آیند و رود یکدم بمراد خویشتن نابودن

نثر دیگر موضح میدارد که این فقیر در سبزه وار نسخهٔ بخط نظامی
عروض دید و بر ذیل نسخه مکتوب انکه در اثنی عشر و خمس مایه
در بلخ در خدمت حضرت استادی حکمت مآبی رسیدم و در حضرت
کعبهٔ معظمهٔ مکرمه طلبیدم در اثنای سخنان فرمود که بعد
از عود قبر مرا در موضعی یابی که باد شمال بر و گل افشانی کند
بعد از وفات سه سال که مراجعت افتاد و در خاطر خطور میکرد که

مرکز

مرکز از ان منظر سخنان گزاف و مکرر استماع نیفتاد و چون نا استراباد
رسیدم استفسار احوال ایشان رفت چنان معلوم شد که به نیشابور تشریف
اورده اند شیخا علی الرّسم احرام ملازمت بسته نیشابور رانند گفتند که
در عین ولایجوار حق بپیوسته اند بزیارت ایشان عزیمت نموده شد
ملاحظهٔ رفت در کنار دیوار باغی ایشانرا دفن کرده بودند
و درختان میوه دار که از دیوار باغ بر بیرون کرده و چندان شکوفه
باد از دیوار باغ بیرون فشانده که قبر در میان شکوفه ناپیدا شده
بود معلوم شد که آن سخن که حکیم خیام فرموده بود بگزاف نبوده
بعد از رقت و استمداد بمسکن شریفش متوجه گشتم پیرزالی
دیدم نشسته محزون چون مرا دید اشنا یافت استفسار احوال
کرد بعد از وظایف تعزیت و خاطر جوئی اخبار استاد شاکردی
که متعهد بود تاکید یافت و چون تفتیش حالات ماضیه رفت گفت
بعد از وفات نبه روز او را دیده واقعه دیدم که بسیار خوش حال بود
پرسیدم که با وجود ملاهی و مناهی خوش حالی از چیست با وجود
انکه لیلاً و نهاراً دعای من این بود که خدایی بر عمر رحمت کن ازین
سخن که گفتم بسیار منکدر گشت و بهم برامد و خشمگین شد

واین رباعی بگفت

ای سوختهٔ سوختهٔ سوختنی وی آتش دوزخ ز تو افروختنی
تا کی گویی که بر عمر رحمت کن حق را تو که برحمت اموختنی

چون بعد از شصت سال این رباعی طرفی نبست لاجرم این فقیر بعد از چهل سال

در تواریخ قدما مذکور و مسطور است که وفات ملک الحکما آخواجه
عمر خیام به نیشابور در سنه سبع عشر و خمسمائه بوده و او در حکمت یگانه و علم
روزگار خود بوده و خواجه نظامی عروضی سمرقندی که یکی از شاگردان
اوست حکایت میکند که در بلخ با عمر خواجه عمر خیام اتفاق ملاقات
افتاده در اثنای سخن گفت که قبر من در موضعی باشد که هر بهار باد شمال
بر وی گل افشاند مرا از سخن تعجب آمد دانستم که او سخن از گزاف
نگوید بعد از آن بچند گاه به نیشابور بسر قبر او رفتم قبر او فرو
بدیوار باغی فتاده بود و درختان میوه سر از دیوار باغ بیرون
آورده بودند و چندان شکوفه بر قبر او ریخته بود که قبر او نمی نمود
که تعجب کردم و بخانه او رفتم و مادر او را دیدم و او را از این معنی
آگاهی دادم مادر او گفت من از مرگ وی از این عجب تر دیده ام شبی عمر را
در خواب دیدم این رباعی بر من خواند چون از خواب بیدار شدم رباعی در خاطر من بود

ای سوخته سوختنی — وی آتش دوزخ از تو افروختنی
تا کی گویی که بر عمر رحمت کن — حق آنست که رحمت آموختنی

آنرا که حساب می نویسند بخانه
گر ای را نیز حساب بینی دیوانه
زان پیش که پیک مرگ آید بیگانه
کز خانه برون کنند بی خانه و جانه

نوشخوار می کن که بسی کس نخورد
صد کار کنی که هیچ از آن هیچ نبرد
گر نوش دهد ور نهد زهر گزند
خوش باش و مخور غصه که غصه نخورد

آنرا که ز آتش غم او در دل و جانی
در راه غمش خرابه ای کرد روانی
آنجا که غم او ز بهر جانی بودی
در خانه یکی بود و یکی بود آنی

بیچون بعهد نیست کسی را بنیروی
حالی خوش باش و خوش بزی تا بتوانی
می نوش بنور ماه ای ماه که ماه
بسیار بگردد و کس ترا نیابد بجای

یک گوزه می بیار تا نوش کنیم
زان پیش بنفشه پرورد بید اجل ما

از باده لعل لعل شد کوه ما
آب بقا ان زدست ساپاک ما

از پیش که می خورم می بپرستم
مادر پسری شیدم و وی در سر ما

از شبنم ما مست کی آورد تا
وز پرده برین دست کی آورد تا

تو یک کبی کبای تو آتش بود
چون باد می جست کی آورد تا

تا بتوانی ظلمه فرمان پستا
از دست بده تو جیله و دپستا

گر زانکه زغم خویش خوانی آبود
یک ظلمه بده ز دست بر بستا

مردان بود که خلق خارند او را
وز بیم بدی ینک شمارند او را

دنیی که عقود روی در شتی دارد
رندان بهشت دست دارند او را

چون فوت شوم باده بنوشند مرا
تا فخر زنش اب بجام کوشند مرا

خواهید بروز حشر بویند مرا
از خاک در میکده جویند مرا

ای آنکه ز کوی جان ستانی تو مرا
چون شکر ز دل دیده و جانی تو مرا

از جان صنما غیر تو چیزی نبیت
صد بار عزیز تر ز جانی تو مرا

ای خواجه بکن کام روا کن ما را
وز درکش و در کام خدا کن ما را

ما راست رویم یک فتوح کهنی
رو چاره دین کن رها کن ما را

در راه نیاز مردلی را دریاب
در کوی حضور مجتبی را دریاب
صد کعبه آب و گل بیکدل نرسد
کعبه چه روی بر دو دلی را دریاب

حیران نخورم شراب یکمن بودی خراب
آیم ز شراب چون شوم نیم ز تراب
تا بر سر خاک من رسد مخموری
از بوی شراب من شود مست و خراب

مایم دمی و مصطبه و قول و رباب
جان و دل و جام و جامه پر درد شراب
فارغ ز امید رحمت و بیم عذاب
آزاد ز خاک و باد و از آتش و آب

صد بار بگفتمت که ای دوره شناب
ما را در رباب و خویش را هم دریاب
کابام جهان نکرد کس با کس خواب
کز دور رضا نی هم نه بینیم نه خواب

در میکده ذکر باده حل میکنیم
رندی و پرستیدن می فعل منست
من جان و جهانم این چنین در میزان
این صورت کون جمله حاصل منست

ای خال اگر پسته تو نقش نگاشت
بس کو مر قیمتی که در سر نگاشت
ای چرخ فلک خنبی از کرباست
بیداد گری پیشه دیرینه تو است

مایم دمی و مطرب و این کنج خراب
جان و دل و جام و جامه پر درد شراب
فارغ ز امید رحمت و بیم عذاب
آزاد ز خاک و باد و آتش و آب

از منزل کفر تا بدین یکنفس است
وز عالم شک تا بیقین یکنفس است
این یکنفس عزیز را خوش میدار
کز حاصل عمر ما همین یکنفس است

اندیشهٔ این و آن چنان من و تست
آن لعل گران بهای کانی دگرست

افشای عشق را زبانی دگرست
وان دُرّ یکتا نه در دکانی دگرست

امروز که نوبت جوانی منست
جیبش بگشایم اگرچه تخت خوشست

می نوشم از آنکه کامرانی منست
تخت از آنکه زندگانی منست

ای یک دو سه روز نوبت عمر تو چیست
تا من باشم غمت دو روزه نخورم

بگذشت چنانکه بگذرد باید دانست
روزی که نیامدست روزی که گذشت

چون کاخ دو رخم نه در خور تو بهشت
نالایق دو رخم نه در خور تو بهشت

ایزد دانا کل جزا از چه سرشت
ایزد دانا کل جزا از چه سرشت

نه دیو و نه دد نه دام نه مردم زشت
چون بگذرم و بر آید از خاک بنفشه

دوری که در و امکان درنگ نیست
لبریز شو و دمی دریغ مدار

او را نه بدایت نه بدایت پیداست
کاین آمدن از کجا و رفتن بکجاست

تا شاد بزی دمی که در عالم هست
حالیست من و مستی و هشیاری

من بنده آنکه زندگانی انست
چون مست شوم بر خودم نادانست

دانندهٔ ذات تو ز ذرات تو نیست
کز خود روم و در خور اثبات تو نیست

وانندهٔ کس بگو نشاید که تو نیست
وانندهٔ کس بگو نشاید که تو نیست

هر چیز که هست از تو می باید دانست
حق حق حکمی که حکم را شاید نیست

آن نیز که از تو نیز نتوان دانست
حکمی که ز علم حق فزودن باید نیست

دل ہر نجات راکاہی دوانست
اکنون کہ تو با خودی ندانی کہ کیستی
در موت ہم اسیر ز آلی دوانست
ہیچ
زود اکہ خود روی چہ خواہی دوانست

سالی چو زمانہ در شکست من دوست
از آنکہ بدست من و تو جام بود
دنیا نہ سراچہ شست من دوست
میدان بیقین کہ حق بدست من دوست

از ناخن زرد و جامہ پارہ طلب
از زنگی چشم و دیدہ عاصل
بازار چہ نخسب و خوشان دراست
از مرچہ کہ کشتیم دریں دور کہ کشت

لختم بتو دل دہم کہ بیں تو چہ جست
عمری بگل و باده و ریحان مے کشت
فارغ بودن ز کفر و دیں دیں مست
یک کار من از دو جہان ہیچ نگشت

بسیار دویدم بکرد در دوست
از پس نشینم کہ آمد بزیں رہ
امروز ہمہ آفاق بگشتیم بکشت
رای کہ برفت راہ رو باز نگشت

چون نالہ بنور در قفح کہ بریست
می نوشن کہ این چرخ کہن
نا گاہ ترا چو خاک کردانیست
ہر بست کہ صد ہزار نقش دیدست

چون کار نه بر مراد ما خواهد رفت
این بیشه چهد ما کجا خواهد رفت
پیوسته نشسته‌ایم در حسرت آنک
کین جان ز بدن روان کجا خواهد رفت

ای بر کف من نگه دلم در تابست
وین عمر گریز پای چون سیمابست
دریاب که آتش جوانی آبست
زنهار که بیداری دولت خوابست

در ناخوشی زمانه یاری غم ماست
کز خویش مکنت یاری ان قوی ناید راست
یک گفت من از کار جهان بنگ نخاست
بسیار بکشتیم بگرد در و دشت

بیخانه و کعبه خانه شنبد کیست
تا تو پس زدن ترا نه بیند کیست
خراب و کلیسا و تسبیح و صلیب
خفا که نه نشانه بند کیست

ای دل اگر نصیب تو نیمه خون شدست
احوال قهر لحظه دگرگون شدست
چون عاقبت کار تو پیدا نه بود
ای خاطران تو درین نیم چه کار آمده

روزی که بود اذا السماء انفطرت
وآنم که بود اذا الشمس کورت
من دانم تو نکیرم اندر صورت
گویم صنما بای ذنب قتلت

در روضه تو عشق هر کرا نام نوشت
آزاد و ز دوزخ است و فارغ بهشت
هر دل که در و نور محبت سرشت
خواه اهل بجا و خواه اهل گنشت

بر سبزه کنار رکنا رودی راست
کو نی ز لب فرشته خوبی راست
تا بر سر سبزه پا بکاری نهی
کان لاله ز خاک ماه رویی راست

ترا دو جهان در قبح پیشانیست
این نکته که در جان و جهان پنهانیست
خورشید ازل جام می تابانیست
در شیشه نمی اگر تو بینی آنست

چندین غم بیحسرت دنیا چیست
این یکنفسی که در تن غازیست
مرکز نبدی کسی که جاویدیست
با عاریتی عاریتی باید زیست

در هر دشتی که لاله زاری بودست
مرشاخ بنفشه گر زمین بودست
آن لاله ز خون شهریاری بودست
خالیست که بر رخ نگاری بودست

پیش از من و تو لیل و نهاری بودست
رنهار قدم بخاک آهسته نهی
کز دیده نرگس نرگسی بودست
کان مردمک چشم نگاری بودست

خالی که بر زیر پای هر حیوانست
آنکه ز بزرگی و ز دانایی و دانست
زلف خوبان و عارض جانانست
آنکشت وزیری و بر سر سلطانست

چون آمدم نه بسندم و نه برخاست
این آمدن از بهر چه آمد وز بهر چه خاست
وین رفتن بیبندای سوی کجاست
کاندوه دو جهان بیمی و نوخواهم شست

تسلیم و رضا پیشه کن و شاد بزی
چون نیک نگری جهان بمقدار نیست
کاندر دو نکشت بیش و کم کار نیست
در نیست نیست هست هست زار نیست

این کوزه چو من عاشق زاری بودست
وین سبزه که زیر پای اوفتاده ست
دستیست که در گردن یاری بودست
این پسته که در دهان دلداری بودست

این نامه که در جان و جهان پیغام است
تر در دو جهان در قلم پیغام است
در شیشه‌ی اگر پیمی آنست
خورشید ازل جام می تابانست

این یکتنی که در تن غازیست
چنین غم با محرمت دنیا چیست
با عاریتی عاریتی باید زیست
مرکز دیری کی که جاوید بزیست

در هر دشتی که لاله‌زاری بودست
مرغ شاخ بنفشه گر نه نیسان بودست
آن لاله‌رخان شهریاری بودست
غالیست که بر خ نگاری بودست

پیش از من و تو لیل و نهاری بودست
زنهار مرو بخاک آسوده تنی
کز دیده فلک نه نیکوکاری بودست
کان مردمک چشم نگاری بودست

خاکی که بزیر پای هر جیحونیست
آنکشت دیری در پس پرده‌ی تست
زلف خم نسترن و عارض جانانست
انگشت وزیری در پس پرده‌ی تست

چون آدم هم نه بند روز بخشت
از خیر نیاید ای پسر تا نجهی
این آشتن ناداده غنیمت دریاب
کاندر دو جهان نمی دهد خواهش تو

کار تو نکست بند بر تو نیست
تسلیم در رضا پیشه کن و شاد بزی
چون بنگ دهد جهان بیفتد بر تو نیست
کاین کار تو نیست بند بر تو نیست

این بسته که در گردن او می بینی
این کوزه چو من عاشق زاری بودست
دربند پس زلف نگاری بودست
دستست که در گردن یاری بودست

جز درد دل فلک نمی محرم کو نیست
می خور که چنین زمانه‌ها کو نیست

در پرده اسرار کسی را ره نیست
زین شیشه جان هیچ کسی آگه نیست

در پای خرابه غلغلی چون نوش است
وان زاری زار نالهٔ نای چو نوش است

در بربط و نی و در سرمی ناب
طارع ز غم زمانه نی‌ای چو نوش است

چون آب بجویبار و چون باد بدشت
روزی که نیامدست روزی که گذشت

هر کار غمی که دوش ناید فردا
روزی دگر از عمر من و تو بگذشت

بر خیز بگام باد و دفع غم کن
پیش آر پیاله را و رفع غم کن

چون ابر بنوروز رخ لاله بشست
می خور که بسی گل از زمین خواهد رست

کس پی نبرد که روزگار از بهر کیست
فرصت شمر این دمی که دهر از بهر کیست

می خوردن من هست نه از بهر خجالت
می نیست درین دور گنهکار چو من مست

می خوردن من هست نه از بهر ریا
می نیست درین دور گنهکار چو من مست

تا هم کسی چو من قدحی بر نگرفت
می خوردن و مست بودم از من بگذشت

کوبنده اگر دوزخی باشد مست
قولیست خلاف دل درو نتوان بست

کو عاشق و مست دوزخی خواهد بود
فردا بمی بهشت هیچون که دست

یک جرعهٔ می نمانک کاو پیش است
در نکبت فنا و ملک جاویدش است

مرنا که کسی که عاشق نیرزد بجمی
از نالهٔ زار نای مسکین خوشتر است

جام گیتی نمای حکمت می دوشت
تا کاه بپیوسته دور افتاد و بسوخت

مفراض اجل طناب عمرش ببرید
دلال قضا بر آتشگاهش بفروخت

چون نیست در جهان دوم و دانا یکی
اسرار جهان چنانکه در دست ماست
نتوان گفتن هر آنچه در خاطر ماست
گفتن نتوان که آن وبال ما نیست

ای آمده از عالم روحانی تفت
می نوش مرا بانگ چنگ آمد و گفت
چون شد قدح از چهار و شش در گذشت
خوش باش مرا بانگ بگی خواهی گفت

من چنگ مراد خود بدان گم نکنم
قولی دو سه می دهد بر آن کم نکنم
با اهل بجاده گر دهد باده رواست
این جمله بادو تو بادو بهشت

چون نیست جهت یقین اندر دست
یزدان ما نهیم جام می از کف دست
در بیخبری خوشتر و بیغم رستیم
نتوان بامید شک عمر بگم نشست

چون چرخ بکام یک تنی گردش نیست
ای آنکه ترا فلک بمعنت نخرید
چون با یکدم دو یار دیرینه نماند
چه مور خورد بکوه و چه ماریدشت

ما را که نبیذ بهشت با حور خوش است
این نقد بگیر و دست از نسیه بدار
من بیگانم گر تو را با انگور خوش است
با مانک دهل ای برادر دور خوش است

در دم دشت نگ لاله زاری بودست
هر شاخ بنفشه گر زمین بیخ رویید
ان لاله رخان شهر یاری بودست
غالب که بر برگ نگاری بودست

یکدیدی بر نهاد بشر است
یا رخ مکن چو آنکه نمرده عشق
شادی و غمی که در قضا و قدر است
برخیز و مزار ما بر کشته زیاست

شعبان و رجب مه خدایند و رسول
ماه رمضان خویش کما حقه بدان

گویند مخور باده که شعبان تو دست
نیز رجب که آن مناسب حرام است

آباد خرابات زمی خوردن ماست
خون دو جهان ز توبه در گردن ماست

کس نگذرد از بارگه رحمت کس
آن جا بخشش رحمت از کردن ماست

در فصل بهار اگر بت خود رم زشت
پنهان مفروش و پیش ما بر لب کشت

گر چه رم پیش آن صنم خانه زشت
نیکو بود و زشت اگر رم نام بهشت

ای دل چو رمانه میکند غمناک
تا کی بود و زشت روان پاک

بر بیم ز شب بان و خوشت بزی روزی چند
زان پیش که پیر بر دمد از خاک

دارین چو ترنگبین طبایع دانست
بازار چه جهت فکند شش انگشت

ای بنگ بنامیزد این صورت عجب کراست
در بنگ آمد خیال ازین بهتر راست

با مطرب و می حوری سرشتی گر هست
با آب روان و لب کشتی گر هست
بر زین مطلب دوزخ فرسوده متاب
جانا که جز این نیست بهشتی گر هست

هیهات که این جسم مجسم هیچ است
این دایره و سطح مجسم هیچ است
دریاب که در کشاکش موت و حیات
وابسته یکدمیم و آن دم هیچ است

زلب طبایع خو بکام تو دمیست
تو داد کن ای چرخ بر تو مردم همیست
با اهل خرد نشین که اصل تن و تو
گردی و شراری و نسیمی و دمیست

دنیا و هر چه دیدی هیچ است
وان نیز که گفتی و شنیدی هیچ است
سرتاسر آفاق دویدی هیچ است
وان نیز که در خانه خزیدی هیچ است

می خور که به زیر گل بسی خواهی خفت
بی مونس و بی حریف و بی یار و جفت
زنهار مگو بکس که این راز نهفت
هر لاله که پژمرده نخواهد بشکفت

دوران جهان بی می و ساقی خوش نیست
بی زمزمه نای عراقی خوش نیست
هر چند در احوال جهان می نگرم
حاصل همه عشرت است و باقی خوش نیست

در عالم خاک خاک پاشیدم و رفت
صد دشمن و دوست بر زد آن شیدم و رفت
با چون تو بچه ای نه آن کاری بنشست
جز آنکه بر آتشی آب پاشیدم و رفت

می بخورم مخالفان از چپ و راست
گویند مخور باده که این را عداست
چون دانستم که می عدوی دین است
والله بخورم خون عدو را که رواست

ای خورکه ندانی زنکی آمد و رفت
خوش باش که ندانی چکنوای رفت

وریاب که از روح چه انوای رفت
وپرورده اپس ارخدا انوای رفت

بی جکش نیست هر کجائی که هست
بس سوختن قیامت از بهر چه هست

روزان چو کل وجود ما می آراست
دانست رفعل پاچه رخواهد خواست

از ترس اجل بیم فنا پستی تست
ورنه رفناشاخ بقا خواهد رشت

تا از دم عیسوی نشد زنده بجان
مرکب بد از وجود من پسته نشت

بی باده ارغوان نمی باید زیست
با سبزهٔ خاک ما مناشا کی کیست

ابر آمد و دوش بر سمن زار گریست
بر چهرهٔ گل شبنم نوروز خوشست

ارزی که کرشمه چه کوی خوش نشست
در صحن چمن روی دلفروز خوشست

در بقعهٔ رآنچه بایست بداد
غم خوردن و کوشیدن ما بیهوده ست

بر لوح نشان بود و ابها بود دست
پیوسته قلم زنگ و بد اسود ست

حالی دارم که شرح نتوانم داد
رازی دارم که بازنتوانم گفت

با مهر بپرونگ راز نتوانم گفت
گوئی نخورم ورا نتوانم گفت

کاری چکنی که با اجل باشد جفت
می خور که بزیر خاک می باید خفت

در خواب بدیدم مرا خردمندی گفت
کز خواب نگر که اکل شادی نشگفت

اکنون که بهشت عدن را ماند دشت
می خور که بعمر ما می باید خفت

کردی دعوی و دوستان بپاکشت
زد آکه جهان بپاد شادی نگذشت

کی باز بسر آوریم روزی که گذشت

پیری رخ ما بتاب بیرون آمد و گفت
جاروب بسطرب خانه پاک برفت

با ما درم قلب نمی نیک و بدست
می خور که بعمر ما می باید خفت

احوال جهان و اصل این عمر که هست
خوابی و خیالی و فریبی و نیست

شادی بطلب که حاصل عمر دمیست
هر ذره ز خاک کیقبادی و جمیست

این کهنه رباط را که عالم نام است
آرامگه ابلق صبح و شام است

بزمیست که واماندهٔ صد جمشید
کوریست که صد بهرام در وی شکار است

ای من بفدای شیوهٔ ای اهل صلاح
چون هست و لواط و زنا چیزی هست

عاشق خوانند و دوست دارد نیست
من بی که نام تو حاشا ن بین که چیست

زان پیش که چشم مردمان از تو بدوخت
می باید همچو لاله بر دست گرفت

بلبل چو بباغ نالهٔ زار نکرد
کویند فلان بیاله بر دست گرفت

مهتاب بنور دامن شب شسته بود
می خور که دمی خوشتر ازین نتوان یافت

خوش باش دراینش که بهایی ندهی
اندر عوض خاک یکی خم نخرند

اکنون که کمال سعادت بر بایست
می خور که زمانه دشمن عیدانست

دست تو زجام می چرا بی کارست
در یافتن رود چنین خوانست

ای بادصبا دلم چو بوی تو گرفت
اکنون زمن چشته نمی آرد یاد

بگذاشت مرا و جست بوی تو گرفت
بوی تو گرفته بود خوی تو گرفت

پیش از تو بسی مرد و بسی زن بودست
رفتند که آفاق زجمله شان پرتن بودست

خاک تن تو مزار تن تن بودست
زود آکه تن خاک تو گردد دیرا

ای چرخ فلک خرقه تو پر ز دغلست
با هیچکه ابجد وفا در نگرفت

با خلق بگو زود دریا در نگرفت
ما جمله دانیم که در بصر عقل آمد

کودیم و یکیک با قضا در نگرفت
ان قحبه که بهرام در و جام گرفت

روبه بچه گرگ و شیر آرام گرفت
بهرام که گور میگرفتی دایم

امروز نگر که گور بهرام گرفت

ای کوی فضل حق تا سانی نیست
چندین بسر شراب بسیمنیز

در توبه مکوکه بچه تو میدانی نیست
چون توبه توان کرد مسلمانی نیست

جانم تنت بخنده ماند راست
وانش اجل از بهر دیگر نشان

جان سلطانست و نقش دار بقاست
این خیمه بیفکنید چو سلطان خواست

کرنا الهی بگویمت می پس نیست
در بزم دست و عقل دلیل ره گفت

می کی شوم ز آنکه خدا میسر گفت
در ردم و جیب میخته و میسر گفت

یا در طلب رضای رندان کوشید
هر کو رهی ز عقل در دل بگذاشت

یا راحت خود کرد و ساغر بر داشت
یکدره ز غم خویش ضایع نگذاشت

ای صبح خوش دمی که در روی نیست
این دم مرغ شب زنده دل خوش نیست

این دم مرغ شب زنده دل خوش نیست
ای بیخبران که بر سر کار خویش

امشب من خسته و جهودان گشت
با چند زنم بر روی دریا من خشت

می خوابم و معشوق چه دوزخ چه بهشت
نومید نیم چو بت پرستان گشت

من بنده عاصیم رضای تو کجاست
مارا تو بهشت اگر بطاعت بخشی

تا یک دم تو در رضای تو کجاست
این هیچ بود لطف و عطای تو کجاست

من مست و ملامتی و نامم گفتند
جامی دو بطی دو بربطی بر لب گشت

کز اهل بهشت خوب یا دوزخ زشت
کردند اهل بهشت خوب یا دوزخ زشت

ای دل آن کس که در سوزی نیست
روزی که تو فی یاد و بسر خوانی برد

سود از ده و بهره و فروزی نیست
ضایع تر از آن روز نزد روزی نیست

تا کی ز خراب مسجد و دود کنشت
تو بر سر لوح رود کاپسته و ازل

تا کی ز زبان دوزخ و سود بهشت
اینجا نزنید و نیک و بد دلی بود نیست

زمان همه رنگی می‌پرستی آرد
در مجلس دهر سازی نیست
جز محتسب شهر که دایم مست
جز خاطر فارغ که نشاطی دارد
مرد دل که در دو عالم بخشی نیست
بیچاره همه عمر ندیم غم تست
باقی همه مست پیچ پیچ غم تست

نقش بسیک خانه نیی ماند راست
از ما دمی بسی پس ما نی ماند
روبه صفتست دخواب خرگوش دهد
وز صحبت عمر نی وفانی ماند
آشوب پلنگ دارد و گرگ دغاست
از عمر مدام که چه باقی ماند

بیکاره ز اگر وفا نکند خوبش نیست
گر زهر موافقت کند زیبا نیست
در خویش بجا نکند بیگانه بیش نیست
در رونش مخالفت کند خویش نیست

بر مرشاخی طلوع موسی دیدست
اکنون که جهان زابجوی دیدست
هر زنده دلی اسوی هیچ نیست
در هر نفسی خروج عیسی دیدست

بی آنکه مدار پیچ سودای کسی
پروانه ز فرافت چکری نیست کسی
سودای تو در هیچ سری نیست کسی
شیدای تو صاحب نظری نیست کسی

ضایع مکن این دم ار دلت شیدا نیست
امروز ترا دوست رسی فردا نیست
کم یافت عمر را بها پیدا نیست
وانیشه فردات بجز سودا نیست

بروز بیستم خاطرم روز بخشت
پرسش گفت ای معلم ارزای درشت
لوح و قلم و بهشت و دوزخ بایست
لوح و قلم و بهشت و دوزخ بیجست

یا ما فلک از جنگ نیاسود بیجست
قاضی که خریده باده و قفه فروخت
در روی سر پای سنگ بنهاد بیجست
در مدرسه بر پای سنگ بنهاد بیجست

دل گفت ز اعلم لدنی تو بس نیست
گفتم ز الف گفت دگر هیچ مگو
تعلیم کم از کرزادست بس نیست
در خانه اگر کس است یک حرف بس است

پیش از وقتی که باده نوشان بیروح
با یک دو سه اهل بیتی خورم شب
آسوده ز تجهیز و دفاع و زکوح

ای آنکه ز دین زمانه کامی داری
با اهل زمانه صحبت از دور نکوست
چون چشم خود و فاداری نیکوست

ای بس که ز اجتماع تنگ آمده دوست
چون چشم ز خود مباش تنگی و درشت

از آنکه بر نهان بخشش زشت
ترسم که ز دین راه کسی نیست درست
ای بس زده انبوه درشت درشت

از آنکه ز کرک نکو غفران بنود
غفران بزرای که آمد غنم چیست
چنانم ز بهر که زاین عالم چیست

ترسم ز نهمه ناکسان نهان باید داشت
چشم از نهمه مردمان نهان باید داشت
بنگر که بجای مردمانی چیست
بنهان غم خود ز ناکسان باید داشت

مگام گل و باده و یاران همه مست
خوشش باشی دمی که زندگانی اینست

می پوش که عمر جاودانی اینست
خود حاصلت از دور جوانی اینست

گویند بهشت عدن با حور خوشست
من میگویم که آب انگور خوشست

با نقد بسازدست از نسیه بشوی
کاواز دهل شنیدن از دور خوشست

می ده که دل پریشم و هم اوست
سودا زدگان عشق را هم اوست

پیش دل من خالی از یکی جز او نیست
از بوی که کاینات پر عالم اوست

در کام تو گر زمانه پر زینه نهد
زنهار فرو مگیر و هم گرد نیم آنیز نیست

پیش آر پیاله کاین جهان یک دم نیست
این مشت پسین که نیخ دوران ایم نیست

بگذشته مشو بباد و بیاد کسی
فردا که نیامده است فریاد کسی

این جمله غم آنست که غمخوار کسی
کی رفت بروز و کی آمد بهشت

خوش باش و خور و دمی بخرسندی کوش
با خود دیدم نمی کرچه بسی داری هوش

ای دل ز اندیشه ما آمده ریح
تا توانی غم جهان هیچ مسنج

در عشق هیچ هیچ در سایه هیچ
از خلد و سقر بگذر و در کور مپیچ

بیدار شو و غنیمت بیاد و عمر دمی شمر کسی
پس کز نفسی بس ملالی در پیچ

ای بوالهوس چه طرف بستم هیچ
در خاصل ایام چه در دست هیچ

شمع طلبم دلی چو بنشستم هیچ
خود جام جم چو پیش دستم هیچ

کو طرب دمی با یدم داد صبوح
تا بر آید چو خورشید ز کوه صبوح
ما را بجهان سر بجز نی آید بکار
آن به که کنیم باده با دوست صبوح
بر پستی و عاشقی و فریاد صبوح

ای عارض تو تنها دیوان حسن طرح
روی تو نقش بندد در بستان چنین طرح
دی گفتم از تو دارد شبهای طرح
اسب و رخ و فیل و پیدق و فرزین طرح

حال کل و مل باد و پرستاران
نه تنگ دلان و تنگ پرستاران
ارزنجری بخسبری معذوری
ذوقیست درین نشیب و پستان دانند

ای دل خوش کن که بعد از من و تو ماه بسی
جون جانب آمده نشانه بسی
از نیخ بنوشه آید و از غوره بسی

بازی که کار او مژه جان ستان شود
انصاف بده که انتظاری ارزد
وی خوش کان رخ خاری ارزد
گر باده خوری هم بخماری ارزد

ای خورشید تابنده مسیح بر بام افکند
گیتی ز رخ و زیاده در جام افکند
آوازه ابشر و در ایام افکند

وز پیچکن نرد و کوشم نشنود
کاو زدن و بردن من ابهم چه بود
زاور من بود کردن راسود
وز بردن من جاه و حشمش نفزود

بسیار بپیچ و لعل و زلفین چو
وز طبل نیمن و حقه خال نهاد
انکس که زمین و چرخ و افلاک نهاد
بس داغ که او بر دل غمناک نهاد

انهایکه در آمدند و در خوش شدند
خورد و نیامد و مدهوش شدند
آشفته تا رند و طرب کوش شدند
در خاک آمد چو هم آغوش شدند

گیرم که رزق خلق بقسمت دهی بما
سر تا سر دانای فلک میداند
با او چکنی که یک بیک میداند
کو موی بموی و رگ برگ میداند

ابن قافله عمر عجب میگذرد
ساقی غم فردای حریفان چه خوری
دریاب دمی که از طرب میگذرد
پیش آر پیاله را که شب میگذرد

بر چشم تو از چه عالمی آراینند
بر پای نشیب خویش بر مایند
منکر شوی ار ان که عاقلان نگرانند
بسیار چو تو شدند و بسیار آیند

انهایکه امیر فیض عشرت شدند
روباهی آفتاب انگور کرین
در حسرت مست و پخت پاچیم ندند
کان بیخبران بخورده میپوریشدند

ابنک بخطا جمع آداب شدند
در گشت و فقیح شمع اصحاب شدند
گشتند خانه در خواب شدند
این نیز شب تاریک بر فرق روان

پرخاشگری نیست همه پر آیند
تا نامه کشیده مدام نایند
بیدار یکست و دیگران در خوابند
وانان که بشب همچو در خوابند

بر پای پسر رای ان صواب دارد
بام و در و چار رکن و دیوار و جود
گلنار رخم برنگ آبی دارد
ویران شده و روی در خرابی دارد

ای دل طلب وصال معلولی چند
مشغول مشو بجز بمشغولی چند
پیرامن آسمان دروپیشان گرد
باشد که شوی قبول بقبولی چند

از رفته نه بیم هیچ و اکنون نشود
در خوردن غم بجز جگرخون نشود
کو درهمه عمر خویش خوشنا خوری
یکقطره از آنکه مست افزون نشود

ای باب توان یکدم صحبت که دمید
آن رفته که بازآید و دیگر روید
این عمر که در راه سعادت پوید
روزی صد بار خود ترا بس گوید

تا مدرسه و منارهٔ ویران نشود
تا ایمان کفر و کفر ایمان نشود
این کار قلندری بسامان نشود
یک بنده بحقیقت مسلمان نشود

ای آنکه فلک بزرهٔ دهر آراید
آیینه و رونده با پیرون آید
از دامن آسمان بما چیزی نرسید
خلقیست که تا خدا بمردی زاید

اکنون که خوشش دلی بجا نام ماند
یک همدم بخته و جوانی خام ماند
دست طرب از نشاط غرقی بازیکم
او رفت و نگه در دست بیکسر نام ماند

با عشق تو در خاک شد و خواهم کرد
وین راز بهیچ حرف مضمر خواهم کرد
با مهر تو سر ز خاک بیرون آرم
تا جان دارم ترا تکرار خواهم کرد

من در عجبم زمی فروشان کایشان
با آنکه شراب پرده ما بدرند
پیداست که دوشینه چه خوامند خورد
تا جان دارم ترا نخواهم آزارند

چندان کرم و لطف ز اغاز چه بود
وان داشتنم در طرب و ناز چه بود
اکنون که رسید کار من در خم و پیچ
آخر چه گناه کرده ام باز چه بود

در دست بجنبش اب انگور م باد
دارم مویی شان چون خورم باد
گوینده اخر ترا بتو به دهد
او خود بدهد من بکنم دورم باد

چون روزی عمر پیش دم کوتاه کرد
خود را زغم و پیش دغم نتوان کرد
کار من و تو چنانکه رای من و تست
از موم بدست خویش هم نتوان کرد

آن گل بزبان حال با او میگفت
کم زن که دمی بسی گلو خواهی خورد
دیدم بسر خاکی مردی مرد
کو گل بگلبن میزد و خواهش میکرد

بر تخت روم از جام می فرصت کنه
وین چرخ گهر باچو بیاقوت کنه
چون در گذرم همی بیندیشم ازا
در چوب روم تخته یاقوت کنه

عاقل غم و اندیشه فلاطی نخورد
جز جام لب لب پیمانی نخورد
هم خرد دل و باده در صراحی باشد
خاکش بسر کسی که غم خوردی نخورد

روی بست چو شمع و موی از کرست دیده پر
ابر ارخ گلزار بسی شبنم تر کرد
چون زبان بلبل بسخنوری باکل راز
فریاد همی زند که بسیار بباید خورد

شاها فلکت بخردی تحسین کرد
وز بهر صواب پادشاهی زین کرد
تا در حرکت همند زین پیکر تو
بر کل نهند پای زمین پیکر کرد

گردون ز حجاب نسترن می‌پرورد
در جام چو سوسن می گلگون پرورد
گیرد بنفشه گون سمن می‌پرورد

عاشق باید که سال و ماه و شب و روز
آرام و قرار و خورد و خوابش نبود
عشق آنچه بجای می بود آتش بود
چون آتش شد جام مرده تابش نبود

وقتست که از رضا بجای آیند
موی درسان ز شاخ گل بنمایند
عیب نفسان ز خاک پیدا آیند

گل بار کف و زلف دلبری گیرد چنگ
چون بگذرد و غمان روزی چند
گل طبع از جفا و بی‌وفا گیرد سند
وز پنجه و جور ما نه بگسل پیوند

اکنون که دلم ز عشق خرم گشته
کم بود ز اسرار مفهوم گشته
واکنون که می بنوشم از روی خرد
غم هم بگذشت و هیچ معلوم نشد

انصاف مرا بخوش خوش می‌آید
کو دامن خویش را فراهم گیرد
صبح که رودی لاله شبنم گیرد
بالای بنفشه در چمن خم گیرد

وقتی که طلیعه صبح صادق باشد
باید که بکف جام مروق باشد
گویند که حق تیغ بود در افواه
باید بهمه حال که می حق باشد

امشب رمضان اگر کسی توبه کند
یا بی‌زر و زنار تجلی نکند
توبه نکند هم که بتاش نباشد
از باده و کبر چون آب جاش نباشد

می بود و نبیذ ما ریدیوان قفص
ما را چه که قسمت ما این کردند

ان روز که بوی پیرهن فلک زن کردند
وآرایش مشتری پروین کردند

زان پیش که در سفر بشیون آیند
وز مای بنا نامی کلکون آیند

تو زرمه ای فانصل ما دان که ترا
در خاک نهند و باز بیرون آرند

از باده نبی اگر خمارم بودی
می خوردن روز اختیارم بودی

گفتی مکن این چنین بسیار می خوردن بود
در خوردن روز بخت یارم بودی

روزی که چو ذرای عرصه خواهد بود
قدر تو بقدر معرفت خواهد بود

در حسن صفت کوش که در روز جزا
حشر تو بصورت صفت خواهد بود

از دوزخ و از بهشت واز خورد و قصور
فارغ بنشین که آن بآوازه مده

در دهر چو آواز گل تازه و مده
وز مای بنا که می بیازه و مده

پر کن قدح باده و بر و پیش منه
نقدی ز غم زمانه پیش بهتر باشد

کو بیند بهشت و حور و کوثر باشد
وایخانی ناب و شهد و شکر باشد

چون مرده شوم خاک مرا کم سازید
واحوال مرا عبرت مردم سازید

بس خاک که کم بیاده آغشته کنید
وز کالبدم خشت سر خم سازید

کو بیند بهشت و خور عین خواهد بود
وایخانی ناب انگبین خواهد بود

گر مای معشوق پرستیدم روا است
چون عاقبت کار همین خواهد بود

در راه جان رو کمپانت نکنند
با خلق جاری که سلامت نکنند

در مجلد اگر روی جانان روی
در پیش نخواسته و امامت نکنند

واقف چو نگشتند ز راسم افلاک
اول زنگی زدند و آخر خفتند

در برج با نواع تحفه گفتند
ای بیخبران کو مرد انش سفتند

ای پاسبان که کمپانت نکنند
با خلق جاری که سلامت نکنند

در مجلد اگر روی جانان روی
در پیش نخواسته و امامت نکنند

واقف چو نگشتند ز راسم افلاک
اول زنگی زدند و آخر خفتند

در برج با نواع تحفه گفتند
ای بیخبران کو مرد انش سفتند

آن قوم که در مقام تمکین رفتند
وان طایفه کاندر ره تلوین رفتند

با آخر کار جمله در پای حسین رفتند
ما بیکسان پای حسین هم بیکسیم

خواهی که ز آرزو نیفتد کارت
هستی که پس از تو نیز آید بارت

از ترک منی و هم ز رزق خود
کین هر دو دو وقت خوش کند بیچارت

ای پاسبان که کمپانت نکنند
با خلق جاری که سلامت نکنند

در مجلد اگر روی جانان روی
در پیش نخواسته و امامت نکنند

واقف چو نگشتند ز راسم افلاک
اول زنگی زدند و آخر خفتند

در برج با نواع تحفه گفتند
ای بیخبران کو مرد انش سفتند

خواهی که ز آرزو نیفتد کارت
هستی که پس از تو نیز آید بارت

از ترک منی و هم ز رزق خود
کین هر دو دو وقت خوش کند بیچارت

آن قوم که در مقام تمکین رفتند
وان طایفه کاندر ره تلوین رفتند

با آخر کار جمله در پای حسین رفتند
ما بیکسان پای حسین هم بیکسیم

ای پاسبان که کمپانت نکنند
با خلق جاری که سلامت نکنند

در مجلد اگر روی جانان روی
در پیش نخواسته و امامت نکنند

واقف چو نگشتند ز راسم افلاک
اول زنگی زدند و آخر خفتند

در برج با نواع تحفه گفتند
ای بیخبران کو مرد انش سفتند

ای پاسبان که کمپانت نکنند
با خلق جاری که سلامت نکنند

در مجلد اگر روی جانان روی
در پیش نخواسته و امامت نکنند

واقف چو نگشتند ز راسم افلاک
اول زنگی زدند و آخر خفتند

در برج با نواع تحفه گفتند
ای بیخبران کو مرد انش سفتند

خواهی که ز آرزو نیفتد کارت
هستی که پس از تو نیز آید بارت

از ترک منی و هم ز رزق خود
کین هر دو دو وقت خوش کند بیچارت

آن قوم که در مقام تمکین رفتند
وان طایفه کاندر ره تلوین رفتند

با آخر کار جمله در پای حسین رفتند
ما بیکسان پای حسین هم بیکسیم

دانش ز ترا زین کن و اب روان
پر زان که ز شوی تو خاک و باد و بیر د

فانوش که با غم از نهاد و بیر د
شغل دو جهان جمله ز یاد و بیر د

چون شاه بروح خانه پرداز نشود
بیرون سا ز و جود و چار ارکان طبع

هر چیز باصل خویش باز نشود
از تخمه رو ز نگار پی باز نشود

دانش ز ترا زین کن و اب روان
پر زان که ز شوی تو خاک و باد و بیر د

فانوش که با غم از نهاد و بیر د
شغل دو جهان جمله ز یاد و بیر د

خواهی که کف و پای ترا می بوسند
خوش نام نیزی که بنده نامبوسند

این خلق همه خراباتیان افسوس اند
بر شعله و میان تهی چون کوبند

ای خوز که ز تو علت کثرت بیر د
وانديشه منفعت و دولت بیر د

بر میز مکن ز یکمیای ارزد
یک جرعه خوری هزار علت بیر د

بکن شرط بشنو چون تو نکو
محمد و علی بطف ازان کند در گرو

امین شرع چو برادر گرد
از آتش پیشه آبم از نر گرد

درین کهنه رباطی چند بی وفا توان کرد
دران نامد رشت و دلکو توان کرد

خوش باش که این پرده پر نیرنگ ما
بسیار بود خون شهدا رنگ ما

بسی بگذرد موم و دانا گرد

می گیرد خراست ولی ناگوار خورد
وانگاه چه مقدار کی دیا گوار خورد

ز رزق نهم چو پس کی پس ازین
کز بیچو خود سم اژدر شرق نهند

اینها گه آیا پس کار رزق نهند
آینده و میان جان و تن رزق نهند

بامی و معشوق زآنیم و میتیم
تا بود که رخ کهان جنان انگیزند

گویند مران کسان که پارسا نیزند
زان پیشان که

بجام حسرت زهر بین ارزد
بجز غمی بملکت چین ارزد

در روی زمین چیست زیاده ز شش
قطعی که مزار جان شیرین ارزد

بگذار که خصمه در حصارت گیرد
وانده وه محال در کارت گیرد

بگذار ز آب جوی و لب کشت
زان پیش که خاک در کنارت گیرد

اول سه طلاق عقل و دین خواهم کرد
پس دختر رز ز ارزنی خواهم کرد

من باده و جام بکنی خواهم کرد
خود را ز جام می بیشی خواهم کرد

ای ساقی تو نوش لقا تو نوش نوش ما
آبی در ده که خاکی می باید شد

در دفتر عمر پاک کسی باید شد
در دست اجل مثال خاکی باید شد

سالی که بکبار آب جویت ندهند
روزی صد بار آب رویت ببرند

سوی درویش قوم چه کردی که خجل
دانش چه بری که از تو دانش بخجل

ماه رمضان باده بخور دوم و کوش
باری شب عید از مه شوال بود

سودا زده را باده و پیمانه بال بود
می بر سر خاتون حسن دوحال بود

کس مشکل اسرار ازل را نگشاد
کس یک بکشودم از نهاد دیگر دل ننهاد

من می نگرم زیبنده ای نایسنا
بی عزت بهشت مرگ از نادرزاد

طبعم بنماز و روزه چون مایل شد
گفتم که مراد دیگرم حاصل شد

افسوس کان وقتی بیادی بگذشت
وان روز که بیم جمله باطل شد

گر بنگ آیم مرا از ایشان شمرند
ور بیدل باشم و بیدلیشان نخرند

وز آنکه بیعیب بنگ بخشان نخرند
قسمی بمن بنده پریشان نخرند

مرجوعه که پاکی تجاکی افشاند
پیشش نه که تا بخاک اندر ماند

سبحان الله تو با دو می پیمایی
آبی که صد در دولت برماند

در دیده کشی آتش دل بنشاند
آبی که صد در دولت برماند

ارباده مرا تو به چه می فرمایی
ناقص بود آنکه باده را ناقص کند

رویست که او تربیت شخص کند
باده بکند در رخ رقص کند

ای جاودان بجهان در جهان خوش باشم
می خواهم خورد تا که جاوید باشم
من کی دانم که این جهان نیز نباشم
گر نیز دو جهان خوش بزیم باشم

در آنکه خصمی کنند از کل ما
انگه گهنبار عمر من کنه شود
حالی که پر از باد دو کشنده زنده شود
و اجزام زیکدگر پراکنده شود

باران چو وفای نوبهار آرد رست
بودند نشاط باده در مجلس هست
در پای اجل یکان یکان لبت شدند
یکجرعه زیاپشتر که مست شدند

پر کن قدح می بکف من نه زود
غم خوردن بیهوده بکار آید سود
تا نوش کنم که بوده ایم نبوده
کین چرخ فلک چو ما کشت و دود

فردا که بجای باده پرستند حور
وین زنده طرب فزا که در پرده زند
اسلام فسرده و زکار فتد
آن قوم که جای باده پرستند حور

فردا که بجای باده پرستند حور
وین زنده طرب فزا که در پرده زند
اسلام فسرده و زکار فتد
آن قوم که جای باده پرستند حور

تا کی گویی که جنت باز دهند
فردا که بجای باده پرستند حور
تا حشر ز قیل و قال خود باز رهند
آن قوم که جای باده پرستند حور

افسوس که سرمایه زکف بیرون شد
در دست اجل بسی جگرها خون شد
کس نامد ازان جهان که پرسیم از او
کاحوال مسافران عالم چون شد

چون بود ازل بود و ما را نشناخت
بر من نخست در پس عشق انداخت
واکنون که فتاده ایم در معرکه ای
مفتاح خزاین در معنی بگداخت

زنهار که سرمایهٔ این ملک جهان
عمریست چنان کشت که زانی نکند

که نکشت زندگانی نکند
مگذار که جز بشت درمانی نکند

توبه مکن ار نه اگرت می باشد
کل جامه دران و پیلهان نفسه زنان

صد نایب طاعات در پی باشد
در وقت چنین توبه روا کی باشد

ماهور کسی را که جز ابا پیوند
با دولت چون خودی چرا پیوند

بنیان پدر و مرد اگر شود حاصل
در کوزه شکسته دعوی آب سرد

ای پس که نباشیم و دهان خوان بود
فی نام ما و ان نشان خواهد بود

زین پیش نبودیم و نبودند هیچ خلل
زین پس چو نباشیم همان خواهد بود

در وقت اجل چو کارم آباد نکنند
هم پستر خاکیم زنی شاد نکنند

در خاک چکد چو خشت خواهند نهاد
زنهار که آب و گلش ابا ده نکنند

دادم بامید روزگاری بر باد
نابوده و رفته روزگار خود و روزی شاد

زان می ترسم که روزگارم ندهد
چندانکه روزگار با کس ننهاد

کس پاس پرده قضا را نشناخت
وز سر قدر هیچکس آگاه نشد

مفتاد و دو سال فکر کردم شب و روز
معلوم نگشت وقف کو تا باشد

طبعم همه بار دی چو گل پیوندد
وز سیم تنم بار سا غم بر خیزد

از زخم جنین دی نیفتد خود و دام
زان پیش که جوز دیم بدل پیوندد

گویند که ماه رمضان کشته شود
من نعره بکردم و باده نتوان کرد بود
در آتش شبان بگذرم چندان
کاندر رمضان مست بخفتم تا عید

اکنون نی شوم که ایشان نم کرد
ایشان که جهان بزیر قدم خویش کرده بود
زین حال اجل نکایت اگر کرده بود

نی خوردن من حلال یزدان است
نی خوردن من بزرگ او سهل بود
نی خوردن من بنزد او سهل بود

پری نشود کاندر پس آرد سودا
شب نیست که عقل در بحر نشود
مر کاسه که سر نگون بود بر نشود

علم ارزانی عامت عصیان کردن
نزد عقلا رغبت جهل بود
انکس که ز روی علم و دین نادان بود

مجنی که بعذرت سر و روی سازد
بیهوده بسی حیله و نیرنگ سازد
گفتی که ز بهر تو کسی مسلمان شود
از تو چکنی که او کدو می پسازد

جون در کدرم خاک مرا خشت زنند
گویند ز من آیه برنگ طامات کنند
در خشت دیوار خرابات کنند

تا خاک مرا بقالب انگبخته اند
من بهتر ازین سبق نوآیم نبود
گیتی نبود مرا چنین بار دگر

در کسوت خاص آمد و در غایتی چند
بر نام کسنده نکو نامی چند

عمرم بگذشت و یکدمم شاد نبود
تا عاقبتم ز اجل کی خواهد بود

نابرده صبح در طلبش پی چند
تنها و دو بروون ز خویشش کانی چند

یکتن من کدر غریبی خسته بود
آواره ز خاکدان نپندارد بود

در دل نتوان درخت امید نشاند
همواره کتاب خسته‌ای باید خواند

می باید خورد و کام دل باید راند
بیداست که چند در جهان خواهی ماند

گه گه دل من درین قفس تنگ آید
از بحر می آب و گلش ننگ آید

گفتم که بگو بشکنم این بند از پا
پایم ز رکاب شرع بر سنگ آید

اندر دو جهان هیچ نیرزد غم تو
جز چیره غم از حیات چیزی نفزود

افتیم باکراه و ندانیم چه بود
زین آمدن و بودن و رفتن مقصود

اینها که بخاک تیره معنی نفتند
در ذات خدا و مذهبها گفتند

هم پیش رفتی زدند و آخر خفتند
هم رشته این کارنه دانست یکی

ارزی طرب و نشاط و دردی نخرد
در طبع کرشت خشکی و سردی نخرد

گر باده خوری و پیش رو نوشی بود
کز خوردن لبر دی زردی نخرد

اینها که خلاصه شرف انسانند
بر اوج برین فلک فشرده رانند

در معرفت ذات تو مانند فلک
سر گشته و سرنگون و دم کرده اند

بیچاره دلم در امتحانم دارد
تا خوردن می قصد بجانم دارد

این طرفه نگر که هر دمم در پیش است
چون باده خورم هوس زیانم دارد

ماه رمضان چنانکه امسال آمد
بر پای خاست و بندگان حال آمد

ای بارخدای خلق تا خلق بپاست
تا بنده زید که ماه شوال آمد

بیچاره دلم بگه جهان می ارزد
خشتی هم خشتم هم ز جان می ارزد

آن کاسه که اب از وی پاک کنند
حاکم ز اطیبان بسی ارزد

می خواره اگر یکی بود صد گردد
ور صد گردد هزار نابود گردد

در حقه لعل از آن زر آید بیرون
تا دیده نبینی که چسان خون گردد

فردا که ز کارخانه عشق زنند
صافان ره صفا بیکدیگر بینند

معلوم شود چه پرده پیش دارند
کاین کوی نبود و این دو رو در افتند

بیچاره ازین خراب پرخش می کش
تا خلق خدایش نوبکسان بیند

موقوف حقیقتی بجز ان نبود
با مرغ فهمی این سخن آسان نبود

معشوقه موافقست و ایام بکام
اکنون نکنم نشاط کی خواهم کرد

وز اعلم عاشقان جای خواهم کرد
با طالع سعد قصد می خواهم کرد

دردم کی بگاهداری پرسید
درمان نکرد که با صد شاخ بزید
دیوش بسر زلف نگاری پرسید

خوش باش که ماه عید تو خواهد شد
این سیاه طرب جاودانه تو خواهد شد
کوبی که در این رنج فسرده خواهد شد

بگذر ز فلک کار مرا باز نداد
هرگز سوی من دلی خویش آواز نداد
یکدم نفسی از غصه دلی نشاد
گفتم که ز نیست صد غم باز نداد

چندان زدوان رود که دودی برخیزد
گر هست دودی ز رود دودی برخیزد
تو داد نشوی دل اگر جهد گیتی
جایی برسی تو که دودی برخیزد

چون بیست درین زمانه سودی نکند
جز خشم و از زمانه نوری نخورد
پیش آواز آنکه او خشم و راه برد
تا بود که زمانه سوی ما به نگرد

خوش باش که غصه بر کران خواهد شد
بر چرخ روان اختران خواهد شد
بنیاد پی ای دیگران خواهد شد

می خور بر لب جوی و کوزه اندوه مخور
کین کون تن پاک کیست کو خاک نشد
تا خاک تو را بیخت کند خاک نشد

روز است بیمه شاب انگور دریاد
در سر مو پس نشان چون چوگان دریاد
گویند مرا صلاح او تو دریاد
او خود نه به من نگفت دور دریاد

انصاف مرا بعد ازین پیمانه خوشی می‌آید
کو دامن خویش را فراهم کرد

صبح که روی لاله شبنم گیرد
بالای بنفشه در چمن خم گیرد

می خور که چنین بهر دمی دست دهد
آن به که بخواب و یا پرستی گذرد

تا کی غم نیستی و هستی خوردن
باد است غم نیستی و هستی خوردن

چون نیست دمی که مدت عالم خاک
باد است که زود بگذرد باده بیار

آن لعل در اکثیر نسازد بیار
آن موی پریشان نخرد هم نیرزد بیار

عیبم مکنید اگر کنم بیخودی
کز باده عشق مست پیمانه دگر

مرغوبه که گردیم شکیبیم دگر
بر خود در ننگ و نام بندیم دگر

ای قصر تو مأوای ملک بر لب بام
ای بر در تو ساخته دربان را کام

بشنو سخنی که آن ز من یاد کنند
وز گریه من پیل بدریا افتد

گفتی که بتو باده حرام است چرا
شاید که غم تو خورم پس فردا

جشمت بگرشمه دل زنار و دین برد
سودای بهشت از سر ما رفت برد

نقاش چگل تو خطی از ریحان
بنوشت گرد آب روی یاقوت برد

ای آنکه ز ما و من بیگانه شدی
وز ما و من از هر دو جهان یگانه شدی

ما آمده‌ایم بهر تو دیوانه شدن
تا خود که ترا خرد چه افسانه شدن

ای آنکه ز ما و من بیگانه شدی
وز ما و من از هر دو جهان یگانه شدی

ما آمده‌ایم بهر تو دیوانه شدن
تا خود که ترا خرد چه افسانه شدن

ای آنکه ز ما و من بیگانه شدی
وز ما و من از هر دو جهان یگانه شدی

ما آمده‌ایم بهر تو دیوانه شدن
تا خود که ترا خرد چه افسانه شدن

از کردش روزگار بهری یابیم
یک نکته بما و یم

از ظلمت و معصیت خدا پرستیش
بار ی تو مرا خود ز عالم برگیر

در میپسم گل باده گلرنگ بخور
با نالهٔ نی و نغمهٔ چنگ بخور

من می خورم و عیش کنم تو غم من باد
کر تو نخوری من چکنم غم تو مباد

از بودن نای دوست چه داری بیار
وز رفتن او بهوده دل و جان افگار

جز غم تو بری جهان بشادی نگزان
تا پیر نباتو گرده امید اول کار

آن می که حیات جاودانیست بخور
سرمایهٔ لذت جوانیست بخور

سوزنده چو آتش است بسیار غم را
سازنده چو آب زندگانیست بخور

با نغمه و نشئه قوی دل عقل و وقار
بیهوده مخور زیاده کز پیچ آرد بار

بی پرسش و مشورت دو پوشش در پیش
در سر عقد رخواهش روز خمار

ای بحری ز سینه غمخواری
از نالهٔ پر سپید و اندیم خوشتر

خشت سر خم رنگ بجم خوشتر
بر می قدح ارغوانی بهرم خوشتر

چون نیست زاجز انکه آید در کار
چندین پی آن مرو دل بیهوده مدار

بان تا نهی بر دل خود چندین بار
بگذاشتن و گذشتنست اخر کار

چون عالم دون وفا نخواهد کردن
در عالم دون مست و خراب اولیتر

با یار خوشم جام شراب اولیتر
وز دست خوشش در پر آب اولیتر

در خون پیش و مال کسی قصد مکن
سنت مکن و فسر بضعفا مکن نگاه
در عهدهٔ آن جهان منم بادو بیار
وان لقمه که داری ز زبان ان ستان

گر باده خوری تو با حریفان خور
با یار صنمی تازه رخ خندان خور
بسیار مخور فاش مکن در دو جهان
اندک خور و کم خور و پنهان خور

ای دل همه اسباب جهان ساخته گیر
عیش و طرب لب پر و آراسته گیر
دردی فتاد که نه جای من و تست
روزی دو به بنشسته و برخاسته گیر

با توبه خرابات همی گویم راز
تا زانکه کنم می تو بخواب غاز
ای اول و ای آخر خلقان همه تو
خواهی تو مرا بسوز و خواهی بنواز

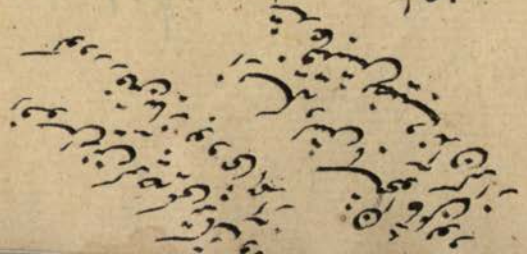
دردا که ز پیش ما بشد اعزاز
جایست که جمله را جهان شد بدو باز

تو نیست چو بود و تو نیست او ممکن
می نوش بخوان شاد که دوریست دراز

جانا می صاف ما منوش مخور
بر یاد بتان نغز دلکش مخور
می خون رزست و رز ز تاک پدید
خون پر تو حلال کرد و ام خوش مخور

دنیا همه پر بلبل رنا خایسته گیر
صحن چمن پر ز رز و گهر آراسته گیر
بی پیران کج خود در صحرا رفت
روزی دو به بنشسته و برخاسته گیر

بر بر افلاک جهان خاک انداز
می میخور و کرد خوب رویان می تاز
چون جای عتاب آمد و چون جای ناز
کز جمله روندگان یکی نامد باز

روی گل از ابر نقاب است هنوز
در خواب رود چه جای خواب است هنوز
جا تا می ده که آفتاب است هنوز

ماه عاشق و اشفته در پی است امروز
از پی خوبشتن بگلی است
در کوی مغان باده پرستیم امروز
بپوشیده بخواب اندر پرستیم امروز

گاهی که بجا پیشه شبانه روز
وقت سحر است خیز تا مایه نماز
وانها که شدند پیش از ایشان باز
رنگ رمک باده و بوی و چنگ و ناز

گر کوی طاعت نه منم نه مرکب
تو بنده نیم زیار گاه کرمت
ور خاک بهشت بهل رفتم هرگز
بیزار گیی را دو نگفتم هرگز

ای آنکه ز نیش بیم و ز نوش امید
وقت است که بر خیزم و کاری بکنم
این جمله جان بود و کیخ دار و دیوار
بنشین و مخور افسوس و بخسپ و بخرام

گر کوه بود بر سر ما باید رفت
هر جا که بیابانی است ما را منزل
گر دون چو صراحی سوی او کرده دراز
گر دیو دهد بانگ بر او باید تاخت

ای آنکه ز خود بیخبر و بیگانه
وان کودک خاک برز آگه چه نه
وانگاه بکوشش که بغفلت می باز
تو نیز کجا و چشم و پروا کجا

حکمی که ازو محال باشد بریدن
فرمود و دوا مرکرده کز وی بگریز
انگاه بیان امر و نهیش عاجز
ماند ز بیان کیخ دار و دیوار

در بادیهٔ عشق می‌رفتم بیتاب
دیدم دو هزار رهنمایان خونریز
از یک نم چشم رهائی گفتند
جانا بهشت نشیمنگ داردویراز

رفتند ز رهنمایان بسیاری نامد باز
تا با تو بگویم سخن اندوه گداز
کارت ز تنا بنیک شد بدینسان غماز
بازیچه‌ئی بود نمازی صدق نیاز

از خون دو هزار رهنما بی‌سببی
بر خاک بریزد چو عرق بر رخ کاری
آب رخ عاشقان خود پاک مریز
جز خون دل ناب عنان را مگریز

با بیچه‌ئی کنیم در نطع وجود
رفتیم بصندوق عدم یک یک باز
از روی جهت تا ز روی مجاز
ما بعکنایم و فلک لعبت باز

اگاه ز عالم اسرار دوران عالم افروز
وانی که چه وقت می‌بود روح افروز
بگشوده دو دیده در بگشوده بصار
بگشوده دو گوش و بگشوده دو راز

با من ز زبان حال بیکلفت این راز
عمری چو تو بوده‌ام و دنیا من پیر
بنگر لب کوزه بر دم اغیاث باز
تا ز و طلسم بیضهٔ عمر دراز

ما هم در بن کنده دریغا بس
جوینده ز رخنه بچو موری در طاس
اگاه ز اوضاع نزل امید دوم پس
بر گشته دو چشم بسته چو کان دو خواس

هشتست بپرده اندر دریای
وانگاه شده بقعر آن دریا باز
فی پاپس بیدی که چیست این نقش مجاز
گر بر گویم هشت اش مست دراز

از خاطره رفتگان آینده پرسم
این یکدم نقد را غنیمت بشمار
از رفته نمی‌اندیشم و از آینده نمی‌پرسم

با ساقی نوشین‌لب گلرخ درکش
با دوست دل از هر دو جهانی درکش
بی‌سیم بگیر و پشت پا زن بر کش

تا چند نکوهش خرد و دانایی
بگرفت دل من از همه دانایی
دانا تو بمان مرا بحال خود هم گذار
دانی چه کند با تنگ‌چشمان دانایی

بر لوح ز دنیای دنی هیچ مخوان
زان پیش که دم بر کشد از دم بدمان

ای واقف اسرار ضمیر همه کس
در حالت عجز و پشیمانی من
یارب تو مرا توبه ده و عفو بپرس
ای توبه ده و عفو پذیر از همه کس

جام اگر بادهٔ پرستی ندهد ما را
با لاله رخی و سروبستی ننشاند ما را
چون عاقبت کار نه خود بود
انگار که هستی ز نبودن بودن

بگذار دلا و سوسهٔ عقل معاش
از مستی خویش پرسش از هستی خویش
در ریز قلندران میخانه نشین
آزاده و خوشدل و خراباتی باش

جایست که عقل آنجا هیچ نبیند
صد بوعلی سینا دستور نویسد
این کوزه‌گران کز مگس انگبین خورند
لب تشنه‌تر از دجله و پرزورتر از نیل

جای کریم جرامست عدالتش می‌نوش
با نغمهٔ بلبل کرمست دست در بر
بخفتم و در ما همه شب نالهٔ نوش می‌نوش

ابا بام شب رفت و جز ان نوش
بخفتم و بیچاره من کرمست بیهوش
ز کرده دلم از نصیحتگران خموش

در کار کرکوزه گری رفتم دوش
دیدم دو هزار کوزه گویا و خموش

ناگاه یکی کوزه برآورده خروش
کو کوزه گرو کوزه خرو کوزه فروش

ای کوزه گر از کوزه چو بگذشت سری
زنهار بخاک سر من کوزه گری
ناوک بغمان نباید در چشم زدی کوزه گری

ای بیخبر از عاقبت و بی‌خبر از خویش
زنهار دمی غافل از این کار مباش
بیهوده مشو بیهده مفروش مباش

بگذشت بسی گردش ایام و بسی
ما خاک شدیم و خاک ما نیز کسی
می‌خور که بسی خاک بود خاک بسی

بر لوح دلم خطِ غمی می‌نگرم
کاین نقش امید است و بر آن نقش دمی
القصه چنان بود که چون بنگرم نمی

کاشکی هستی زبان سودی داشتی
بلکه خاموشی از آن بهبودی داشتی
ور نه کوشش کی بدین آسودی داشتی

ما را بدریغ خاک بر سر باید کرد
وز بهر دو آش کمر بر باید کرد
بل یک یک مو را صد خاک بر باید کرد

بمن صبح دمید و امن شب شد چاک
برخیز و صبوح کن چرا نی غمناک
می نوش جلال کی صبح بپیماید
اورد وی عاکر دد و ما رد وی بخاک

ای صبح بنام زفلک چند آنک
ورنام نکو نباشدم ننگ آنک
جام می لعل ارغوان رنگ آنک
انگبین کمی خورد سر دپسنگ آنک

ای چرخ فلک مدان شناسای نمک
پوشیده مرا بهمه ناسازی چو سمک
ای چرخ زنی دو شخص پوشیده شود
ای چرخ زنی ازتو ای چرخ فلک

بگذار دلا و سوپ فکر محال
درکش قدح باده و بکذر زوبال
ازآمده شود مجمد و با دبرت
تا فرد شوی زی پس و حد کمال

بجند از غم و غصه جهان فا فا فال
برخیز و بشادی کذران حالا حال
ازنیز چو شد روی جهان نیلا نیل
درکش می لعل ارقدح مالا مال

با سبزه و نوی تازه تر از خط من کل
از دست مده و جام می و داس من کل
زان پیش که ناکه شود از باد اجل
پیراهن عمر ما چو پیراهن کل

از حرم چنین خاک تا اوج زحل
کردم همه مشکلات گردون را حل

پیرون جستم ز بند مرگ و جهل
مرغ بندگی شوده شد مگس بند اجل

از زهد چو خواست ایزدم خواهد شد
گفتا که درست ایزدم خواهد شد

گفتم صوابست که او خواهد شد
پس چیست خطابت ایزدم خواهد شد

ای خورده ز کف شراب ناب ربانیت مل
ترسم که شراب ناب ربانیت خجل

تا کی زاید عیش و تا کی ز ازل
بگذشت زاندازه من علم و عمل

تا کی ز خطای هم کسی تنگ کشیم
وین ناشی روزگار ریم ننگ کشیم

ای جرم و غم جهان تو زکردی
عمدست بیان زکل کی کانگ کشیم

در دایره مهر چو پرگار بیا
در چشم خرد چو مردمک زار بیا

این دایره مهر چو پرگار بیا
بی حیچ شکی نقش چو پرگار بیا

ای حیچ ز کردش تو چه پرسیدیم
از باد کنم که لایق بشنیدیم

گر میل تو با می خرد و دانا است
من نیز چنان اهل خرد و بینیم

در مای اجل چون پس افگنده شویم
در دست اجل چو برگ بر گنده شویم

زنهار کلم بگرفت ای مگسینه
تا شاد کسی نمی دهی زنده شویم

ما سر خط بندگیم و می می نوشیم
زان پیش که سبز شود روید از خاکیم

ما سر خط بندگیم و می می نوشیم
زان پیش که سبز شود روید از خاکیم

هنگام گلست اختیاری بکنم
وانگه بخلاف شرع کاری بکنم

با پیر خمان نالهٔ روزی چند
بر سبزه بر جبهه و ناله زاری کنم

کر لطف تو ام بیفته رو انگارد
خاکه ز نمائی سیه بنشیم

با رحمت تو من از کنه بدیم
با توشهٔ تو ز ره بنه بدیم

ای کاش که جای آب می باده بدی
تا بی می و باده جان نشاید دادن

بی باده بیاش نا توانی بکنم
کر باده شود عقل و دل و دین بخلم

ای کاش که جای آب می باده بدی
تا بی می و باده جان نشاید دادن

کر دی دو هزار بجه پیش آدم
تا چند ملامت کنی ای زاهد خام

مارند و خرابات و پیمانه و مدام
یا توبه درست کن یا برخیز و برو

تو در غم تسبیح و من اندر غم جام
ما بادهٔ و مطربیم و معشوقه بکام

من ظاهر پستی و هستی دانم
من باطن هر فرازو پستی دانم

بیان همه از دانش خود نرخ نهاد
کو مرتبه ورای پستی دانم

پایان سخن نگر که ما را چه رسید
چون آب در آمدیم و چون باد بشد

بگذشت بگو دگر چه پاینده بشد
بگذشت بپستادی خود شاد بشد

ماخوذ ز نهد در پس چو کردیم
وز خاک خرابات بنیم کردیم

باشد در آن میکده ها در بیابیم
آن عشق که در صد رهها گم کردیم

گنج زده فرصتی ز ویران بکنیم
وز دولت وحشتش طلسمی بریم

در دیر بشی ز ایجان و دل بخریم
در در دیر بشی تو انگبین بها دیدم

درویش بود جامه فقیرانه پاره کن
تا در نمدی بجامه فقیرانه تن

دو کلمه بگلیم خویش بنمودش و گفت
در زیر گلیم کوس سلطانی زن

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
وین حرف معما نه تو خوانی و نه من

هست از پس پرده گفت و گوی من و تو
چون پرده برافتد نه تو مانی و نه من

بر تربت لب بیا ده ارزد دو سه مو
می بر لب گیر و خوش بنوش و بخروش

چون باده رخ چو بایدت پیوسته بوس
یا شکر غم چو بایدت کوشیدن

بنشین که کرده اند بر اوفتادگان
در رفتن دوستان جهان خاکی بین

تا نتوانی بکفشی خود دریاش
فردا مشکن دلی طلب حالی بین

ای کهن کسن روی زمین کز تو پلیدتر
عفو تو امید هست کی گبر و دو ستم

گفتم گنهی بزرگ دیدست بگو
عاجز تر ازین مخواه کاکنون منم

در خانه من نگاه بسیار مکن
کانجا نه دلی چنانکه هیچستم هست

گوینده که مرا کجا پرستم هست
گوینده مرا عارف و پرستم هست

ای دل چو ترا بسی طرب ساخته ام
در منزل محنت آشیان ساخته ام

صفحه چه کنم که تا بشسته ام
با عیش و طرب دلی بپرداخته ام

از کردش روزگار بهری یابیم
بر بخت طرب نشین بکف ساغر و نیم
یا از طاعت و معصیت خدا پیشه خویش
باری تو مراد خود ز عالم بر گیر

در موسم گل باده گلرنگ بخور
با نالهٔ نای و نغمهٔ چنگ بخور
من می خورم و هیچ کم تو نشئم باد
گر تو نخوری من چکنم شرمت باد

چون نیست زاجز آنکه اوداد قرار
چندین پی آن مدار دل را بخمار
یک نفس خوش بزی و خرم بزی
کز رفتن ما جهان نیفزاید و نکاست

یا بار خوشم جام شراب اولیتر
وز دست خوشش دیده پر آب اولیتر
چون عاقبت کار جهان نیست بجز
در عالم دون مست و خراب اولیتر

از بودنی ای دوست چه داری تیمار
وز رفتنی چه مهموده دل و جان افگار
چون می گذرد بشادی کن زان
تدبیر بنا تو کرده اند از اول کار

آن می که حیات جاودانیست بخور
سرمایهٔ لذت جوانیست بخور
سوزنده چو آتش است پرهیز کن از
سازنده چو آب زندگانیست بخور

با نعمل و نبیذ قوی دل عشق و وقار
بر پیشی و شور و عربده پیش قرار
زنهار مخور باده که پخ آرد بار
در سر عقل خواهش روزگار

خشت سر خم رنگ بچم خوشتر
پر می قدح از غمذای بیرم خوشتر
آه سحری ز پیشه خماری
از نالهٔ پر سحر و آدیم خوشتر

سنت مکن دست بهیچ فتی بگذار
در خون پسر و مال کسی قصد مکن
وان لقمه که داری ز پی نان بمنوار
در عهدهٔ آن جهان نیم بار و بیار

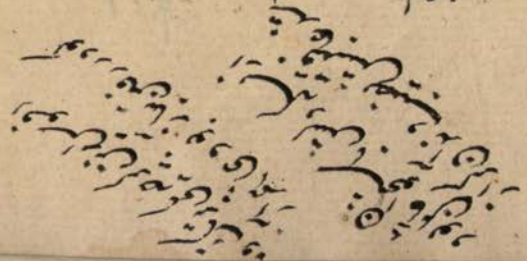
گر باده خوری تو با حریفان خور
بسیار مخور فاش مکن ور دانی
با یار صنمی تازه بخندان خور
اندک خور و گه گه خور و پنهان خور

ای دل همه اسباب جهان ساخته گیر
در دل غافل که نه جای من و تست
عیش و طرب پسر و نگار انداخته گیر
روزی دو سه بنشسته بر این خانه گیر

با تو بگویم ز بات همی گویم راز
ای اول و ای آخر خلقان همه تو
نه ز انکه کنم می تو بخواب غاز
خواهی تو مرا بسوز و خواهی بنواز

دنیا همه پر ز نا خلایق بینم
بی یار پسر ز روزگار آزارم
صد گنج بزر و گهر از آن پر بینم
روزی دو سه بنشسته بر این خانه گیر

روبر سر افلاک جهان کاندازم
چه جای عتاب آمد و چه جای نیاز
می میخورم و کرد خوب رویان تازم
کز جمله روندگان یکی نه بازم

در خواب دوش چشم جهانبین تو دیده بود
جانا همی دهد که تو خوابت نمیبرد

از روی گل نقاب بر افکن که بلبلان
در طبع دلم میل خرابست منور

ماه عشق و آشفته و پیشم تو آمدی
در کوی مغان یاد و پرستیم تو آمدی

از پستی خویشتن بگلی آسمه
بپوسته بخواب ایستیم تو آمدی

ای خوش دل پیر عشق و کرشمه ایم
وی خاک در میکده و خرقه پشمینه ایم

وقت سحر است خیز تا ما بنماز
زنگ ز رنگ باده دو خورده بچنگ دو آواز

گاهی که بجا چنده نشاید دوزانو
وانجا که شدند پیش پای تو بیا

گر کوه مراعت نشیمن نکند
ور خاک بهت مبل رفتن نکند

تو نیستی نیم زیارگاه کرمت
بزدا که یکی را دو نگفتن نکند

هر جا که بیاد ایست ما را بنشین
گر دون چو حرامی سوی او کرده زمین

گر دیده دوکون شیفته روی تو آمد
تکمیله سیمی زنیم بیخ نماند

ای دل خرد مند بگه بر زمین
وان کودک خاک بر زگوهر چنین

وانگاه بکوشش که نفقت می نیز
تو نیز کجیها و چشم و پرویز

این جمله جهان بود کج و دارد و مرز
وانگاه میان او مرو نیش عاجز

ماند میان کج دارد و مرز

از خاطره ز نان آینده بپرسم
وز هر چه رسید و خواهد آمد بپرسم
این یک دم نقد را غنیمت بشمار
از رفته نیندیش و از آینده بپرسم

یا رب تو مرا توبه ده و عفو بپذیر
ای توبه ده و عفو پذیر همه کس
ای واقف اسرار ضمیر همه کس
در حالت بیچارگی پیشم رس

یا روی نکو شراب روشن در کش
یا دوست دل از خطای دشمن در کش
با ما دو سه دمی نشین و یکدم خوش کن
پیمان من بگرد و پیمانه ز من در کش

چون عاقبت کار نه خواهد بود
از کار گذشتگان نباشی دلشاد
آگاه نه ای و هستی خویش نباش
با لاله رخی اگر نشستی خوش باش

یا چند نکوهی ای خوانی خویش
بگذشت دل من از پشیمانی خویش
زنار خطا بتو مسلمان خواهم بست
دل پخته ز ننگ پارسایی خویش

ای کوزه گر از بهر چه چونین جامی
بر دار ز دوستان دلی پر خامی
زنهار مزن بر سر این کوزه لگد
شاید که دماغ باز بینی خامی

ای کوزه گر از بهر چه چونین جامی
بر دار ز دوستان دلی پر خامی
زنهار مزن بر سر این کوزه لگد
شاید که دماغ باز بینی خامی

یا رب تو مرا توبه ده و عفو بپذیر
ای توبه ده و عفو پذیر همه کس
ای واقف اسرار ضمیر همه کس
در حالت بیچارگی پیشم رس

یا روی نکو شراب روشن در کش
یا دوست دل از خطای دشمن در کش
با ما دو سه دمی نشین و یکدم خوش کن
پیمان من بگرد و پیمانه ز من در کش

چون عاقبت کار نه خواهد بود
از کار گذشتگان نباشی دلشاد
آگاه نه ای و هستی خویش نباش
با لاله رخی اگر نشستی خوش باش

یا چند نکوهی ای خوانی خویش
بگذشت دل من از پشیمانی خویش
زنار خطا بتو مسلمان خواهم بست
دل پخته ز ننگ پارسایی خویش

ای کوزه گر از بهر چه چونین جامی
بر دار ز دوستان دلی پر خامی
زنهار مزن بر سر این کوزه لگد
شاید که دماغ باز بینی خامی

ای کوزه گر از بهر چه چونین جامی
بر دار ز دوستان دلی پر خامی
زنهار مزن بر سر این کوزه لگد
شاید که دماغ باز بینی خامی

می کریم جوانست بدامش می نوش
با نغمهٔ چنگ است و صبوح و دمامش می نوش

جامی می نی لعل کسی گفت دست دهید
بیخطره و باکی من نامش می نوش

ابابا بشتاب رفت و جنبان جنبش
خفتست بچشمهٔ بر سر کنبش جایان
رحمی کرده ام از بعضا خوشی ای گنبش

در کار گر کوزه گری رفتم دوش
دیدم دو هزار کوزهٔ گویا و خموش

ناگاه یکی کوزه برآورده خروش
کو کوزه گر و کوزه خر و کوزه فروش

گفتم که ز خواب ما چه جویی آخر
گفتا که سبو خریده ام بهر نبیذ

گفتم که نبیذ را چه سازی گفتا
بفروشم و خاک در دهان خلق کنم

گفتم که ز خواب ما چه جویی آخر
گفتا که سبو خریده ام بهر نبیذ

گفتم که نبیذ را چه سازی گفتا
بفروشم و خاک در دهان خلق کنم

ای کوزه گر از کوزه چه داری گفتا
ما را بسر خاک رسول الله بنشین

ای کوزه گر از کوزه چه داری گفتا
ما را بسر خاک رسول الله بنشین

بیا ساقی صبح دمید و امشب شد چاک
برخیز و صبوح کن چرا ای غمناک
می نوش چو لاله صبح بیدار دمد
او رفت و تو ماندی و روی غمناک

صبح بیام زفلک چنگ آنگ
ورنام نکو بنا شدم ننگ آنگ
جام می لعل ارغوان رنگ آنگ
آنپیش که می خورد سر و پسنگ آنگ

بیخیز و بیا و روی بخت ما بین
در کش قدحی لعل ارقتح مالامال
چندان غم و غصه جهان فالاقال
برخیز و بدست دوی کز ران حالاحال

ساقی صبح دمید و وقت طرب است
از آتش لاله و سپر گل چو گلاب
زان پیش که لاله و گل آرند شتاب
پر آتش عشق ما چو پر آتش گل

ای چرخ فلک مدان شناسی ننگ
بیهوده مرا همه سازی چو سمک
ای چرخ زنی دو شخص پوشیده شود
ای چرخ زنی ازتو ای چرخ فلک

ازآده شود مجسم و دیو پرست
تا فرد شوی رسی بپیوند کمال
بگذار دلا و سوی فکر محال
در کش قدح باده و بگذر ز وبال

ای چرخ فلک مدان شناسی ننگ
بیهوده مرا همه سازی چو سمک
ای چرخ زنی دو شخص پوشیده شود
ای چرخ زنی ازتو ای چرخ فلک

ازآده شود مجسم و دیو پرست
تا فرد شوی رسی بپیوند کمال
بگذار دلا و سوی فکر محال
در کش قدح باده و بگذر ز وبال

از جوم جنبش خاک تا اوج زحل
کردم همه مشکلات گردون را حل
پروین جستم ربنده مرکوب جیل
مریخ نکشود شده مرکوب اجل

از زهره چو خواست آنچه من خواسته ام
کاگاه دو راست آنچه من خواسته ام
کیمیا صوابست که او خواسته است
پس جمله خطابات آنچه من خواسته ام

ای خور که شراب ناب را بست حمل
از شکل ثور شراب کردانید حمل
تا کی زاید عیش و تا کی زاید غم
بگذشت زاندازه من غم و غل

تا کی ز خطای هم کسی تنگ کشیم
وین ناش روزگار ریم ننگ کشیم
ریحانه و غم جهان چو زکر دوی
عمدست بیان زکل کی کانگ کشیم

ای خواجه زکردش تو چه پیچیدیم
از داد کم که لایق بندیم
کیمیل تو با بی خرد و نااهل است
من بنده چنان اهل خردمندیم

ابن دایره چه چون نکشد انگشت
بی حیچ شکی نقش نکش نقش ماییم
مقصود زخلقت آفرینش ماییم
در چشم خرد چو هیچ بینش ماییم

ای چرخ زکردش تو چه پیچیدیم
از داد کم که لایق بندیم
کیمیل تو با بی خرد و نااهل است
من بنده چنان اهل خردمندیم

از نهاد کام بخش خلقی مکنید
باشد که بوی می دلی زنده شوم
در رهای اجل چون پسر آگنده شوم
وز دست اجل چو چرخ پیر کوفته شوم

از سر خطا نیز دمی می نوشم
زان پیش که نیز دمی می نوشم
زنهار که بخورم زر سر بنود و بلکم
از بهر غم جهان دمی زر بلکم

هنگام گلست اختیاری بکنیم
وانگه بخلاف شرع کاری بکنیم

با پیر خطان نالهٔ زخ روزی چند
بر برزن و بر جبه و لاله زاری بکنیم

با رحمت تو نمی ارزد که سجده بریم
با توشهٔ تو ره بخرابه نبریم

کو لطف تو تا سینه ره انگارد
خاکه رنمائیم سینه بنه بشریم

من ظاهر پرستی و هستی دانم
من باطن هر فرازه پستی دانم

بیان عمه رواداشن خود شرم باد
کو ره بتو و رای پستی دانم

پایان سخن نگر که ما را چه رسید
چون آب در آمدیم و چون باد بشد

ابلیس اگر باده بجوز نیز بکرم
گر باده شود عقل و دل و دین بخرم

ای بی باده بپاش نا توانی بکنم
گر دی دو هزار بچه پیش آدم

تا چند ملامت کنی ای زاهد خام
مانند و خرابانی و پیوسته دوام

بوذر غم نیست در ما و تو نپیوس
ما بادی و مطربیم و معشوقه بکام

ما خرقه رهن درد پرستی کردیم
وز خاک خرابات نیستی کردیم

با شد در آن میکده ها دریابیم
آن شب که در مدرسه مقامی کردیم

کج ده فرصی ز جهان بگزیدم
وز دولت و خشش طمع بریدم

در دویشی را بجان و دل بگزیدم
در دویشی تو انگری بها دیدم

دو کلمه بگلیم خویش بردوش تا کی
در زیر گلیم کوپس سلطانی زن

درویش بود جامه فقر است پرکن
تا در نه ی بجامه فقرت شن

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
وین حرف معما نه تو خوانی و نه من

هست از پس پرده گفت و گوی من و تو
چون پرده برافتد نه تو مانی و نه من

بر نست لب بادهٔ ارغوانی
می بر لب بگیر و خوش بنوش و بشین

بتوان بادهٔ رنج چو بایدت کوشیدن
باشکر غم چو بایدت کوشیدن

تا بتوانی بکفشی خود دریاش
فردا مشکر دی مطلب حالی باش

بتن کنه کرده بنده به اوصاف ای بین
در رفتش دوستان جهان خالی بین

ای کرده گناهان و در امید بسته
کم نیست ز دی زمین کرده پشتم

عفو تو امیدست گیرم دو سه گام
عاجز تر ازین مخواه کاکنون هستم

گفتم که بروز رنج تو پشت بکرم
گویند که مرد اگهی پرستم هستم

در ظلم من نگاه بسیار مکن
کامنه باطن چنانکه هستم هستم

ای کرده گناهان و در امید بسته
کم نیست ز دی زمین کرده پشتم

عفو تو امیدست گیرم دو سه گام
عاجز تر ازین مخواه کاکنون هستم

گفتم که بروز رنج تو پشت بکرم
گویند که مرد اگهی پرستم هستم

در ظلم من نگاه بسیار مکن
کامنه باطن چنانکه هستم هستم

ارخالق کردگار و رب رحیم
نومید مشو بحکم عصیان عظیم

گرمست و خراب مرده باشی امروز
فردا بحساب پاک خواهی برخیم

در راه تو ما اسب طرب تاخته ام
در منزل محنت آشیان ساخته ام

دفعه چه کنم که تا بشناخته ام
با عشق و طرب دمی بپرداخته ام

باطن بینی که از ظاهر ما آگاه است
ما درون و برون چو حقیقت است از آن ما نگریم
چون یکی بنده پسندیم از آن لای زنیم

انگور حلال خویش در رح نکردم
کو تیغ تمکن مذاقی تا من نخورم

من باده بقدح فریبنده خورم
با اینده رضای روزی آینده خورم

بیهوده گردی دیده بر ره نزنیم
تا پای نگشاید طریق سر ره نزنیم
لیکن صبح بسی دمد که ما دم نزنیم

چون عالم سر و لطف ذات تو بینیم
تو فیقم ده تا بما جات نشینیم

ما طفل بنای کعبه من چون تو بودم
با این ره خونخواره چگونه بغنودم

چون بود حقیقت من ارذی بود
من خود که بدم کی بدم پسکه بودم

ای باده بیاور دمی ما بنشینیم
امشب شب قدر است دمی بیش نبینیم

آن روز که بنست در سر آب نامم
تا روز نگردن صراحی بدهیم

بر خود در کار آزرده و در بسته
در بست مرا کس دگر دسته

من دانم و توبت نگه چشم مست

گفتم نکند دگر باده نگلگون بخورم
می خون رزانست دگر خون نخورم

گفتم که مزاج بشکنم چون نخورم

در بیکده عشق پناهی دارم
با شمع رخش سوز و گدازی دارم
انگیزهٔ عشق جاودانه کرده
با روی بتم خویش نازی دارم

این چرخ فلک مادر و ما جمله ایتم
فانوس خیال از و شانی دایتم
خورشید چراغ دان و عالم فانوس
ما چون صوریم کاندر و گردایتم

بیچاره و محزون غم کهکشان کیست
خوانش بیش دمی و شادمانی نگران
در طبع جهان اگر وفایی بودی
نوبت بتو خود نیامدی از دگران

در عهده کدام دانه که خواهد بود
می باید و معشوق بکام آسودن
نتوان دل شاد در این غمزه نمود
وقت خوشی با تنگ بخت سودن

بیکسم چو غم ایام مدارم خویشم
کو بجاشت و گر شام ندارم خویشم
جون بخته عالمی رسد از نطع عشق
از پس طمع خام مدارم خویشم

دیگر غم این کردش گردون چخورم
جز باده و ناب لعل گلگون نخورم
ملی خون جگر است و جهانیان خونی
تا خون دل خون خوردن خون نخورم

حق جان جهانست و جهانیان جانش
و اضاف ملایکه حوادث آنش
افلاک و عناصر و مواليد اعضا
توحید همینست دگر ها همه فنش

تشنه بنام پنک مشهور شدن
عارت بجو و رنج بگور شدن
حمد بر بوی آب انگور شدن
بهتر از آنکه بر زهد خویش مغرور شدن

کریم فلکم دست بری چون یزدان
ای روزگشتی تن این فلک از زیان

از خود فلکی دگر چنان پست خنی
کآزاده بکام دل پسیری آسان

بگرم که سر آید این چهل گه تو بشد
جز آنکه ریا کنی چه خواهی کردن

عشرت باید از این بساط کردن
زین تنگ او امر و نواهی کردن

ای روشن از تو روح دار صفای ما
وی بر بسیدگان روح غذای ما

جانی من ار دگر پستان و پوشش
نگذشم نخورم گفت برای دل من

چون حاصل امید ما زین عشرتیان
جز غم خوردن نبود گار دل و جان

خرم دل آن کو ز این جهان زود برفت
واسوده کسی که خود نزاید بجهان

ای دایه تن بزیر من رحمت کن
بر جان و دل اسیر من رحمت کن

ای رهنمای خرابات رو من بخشای
بر دست بیار دگیر من رحمت کن

بشنو ز من ای زبده یاران کهن
امید نکن از فلک لئیم پست تن

بر گوشه خرقه قناعت بنشین
با پیچ چو خرج را معاش مکن

خوانی بنهد پیش تو گردون گردان
کاری نبود بهتر از خوردن و خوردن

پیچون بنشست اعتقاد باید کردن
می خوردن و خرم بودن و جهان نا خوردن

ای آنکه تویی خلاصه کون و امکان
بگذار دمی و سوی سود و زیان

یک جام می از نیستانی بستان
تا باز رهی تو از غم هر دو جهان

جانها همه آب گشت و دلها همه خون
تا چیست حقیقت از پس پرده درون

ای ناطق خسته دور دور گردون در چون
از قعر دو جهان برون آر سر دو نون

تا شیشه رنگ و بیمه ایم
پستم کن و از رنگ و بیم بازرهان

یارب ز تو سؤال و از دون بازرهان
مشغول خودم کن ز خودم بازرهان

ای آنکه ز آب و گل برون آوردی
وانگه ز برای خدمت اندر خوردی

امروز چو نیستم بدین فردا بین
آنچه از کرم بستدن آن بسپردی

ای آنکه ز آب و گل برون آوردی
وانگه ز برای خدمت اندر خوردی

امروز چو نیستم بدین فردا بین
آنچه از کرم بستدن آن بسپردی

دارم ز بخار فلک آبگون
وز گردش دور نگارخی پرورون

از دین ره سیمچو یاد پر اشک
وز پیشه دل همچو رخ لعلی پرورون

تا توانی حدیث یاران بسگن
بنیاد وفا و مهر و پیمان بسگن

بشنو سخن از عمر خیامی
می بخور و در میزن و احسان بسگن

در دامن این چرخ تو انگار کمن
با یار دو سه رنگ گریبان پر کن

دریاب که زنده را نیامد مردن
گویند کمن ای دل که در آرزو تن

مخفی دیدم که گشته پرشنگ زمین
یکفرقه ز اسلام و همه دنیا دین

من نیز بتحقیق نه شریعت بیقین
امروز دو جهان گرا بود فردا این

روزی که ز تو گذشته بنیاد مکن
فردا که نیامدست فریاد مکن
از آمده و گذشته خود یاد مکن
حالی خوش باش و عمر برباد مکن

برخیز و بیا که گل بشادی بنیست
بر چیز دیگر که گل بشادی بنیست
روزی دو سه داد خود ز بستان بستان
کین چرخ نبیی فرزند ان مهرو
صد یار بیا که گرد و صد یار بیو

ای آب حیات مضمر امد ز لب تو
مکذار که گرد سد لب تو غرب تو
کوثر ز سر ای نخورد زوم دیم
او خود که بود دل نهد بر لب تو

آن نقد که یار چرخ می زد بیو
بر درد که او شهان نهادندی رو
دیدم که بر لب کاسه اش فاخته
بنشسته همی گفت که کو کو کو

ای آمدن و رفتن ما سودی کو
وز تا را امید در جهان بودی کو
در جیز چرخ چاچنین ماکان
میسوزد و خاک میشود دودی کو

یا رب تو بر لعن و خشمانی کو
وان راحت روح و راح ریحانی کو
گویند حرام در بهشتی نشد
توئی خور و غم مخور ز بیمانی کو

آنم که بدیده کشتم از قدرت تو
صد پیک دل از بهشت کرده است تو
با جرم صنعت پیش تا رحمت تو

ای مانده بتر در بیابان ضلالت
در بیهده در زنده در زنده بگورت
کی پیش من آید دمی یاد تو ای دل
کفتی که پس از مرگ کجا خواهی رفت

ای دانش تو بجهان نفاذ بجهان
از تنگ شکر و انگبین تلخ بجهان
او دانا و دانا دارد و دانا داد
کانکس که ترا نخلقه و انداد بجهان

وانکه ز برای خشت خاک دگران
در کالبد خشت خاک من دوزد
چون زنده بدان زنده بدان پاک بدان
چون زنده بدان زنده بدان پاک بدان

ناکرده گناه در جهان کیست بگو
بی جرم و گناه چون تو ان زیست بگو
بس نافرجام و زشت کاران بینی
من بی گنهم دوزخ من جای تو نیست بگو

دل جز غم تو هیچ ز عالم نبرد
بی باده ز بیاشش دمی غم نبرد
من در غم تو سر ز گریبان نبرد
مارا ز غم تو روز کار نبرد و مرد

گر باد جوی نافه ز صحرا بشنود
در پای طبع خار مغیلان نبود
چون آتش تیز با تو بیاید بود
چون خاک بجهد با تو بیاید بود

ای رفته و باز آمده و خم گشته
هست زمیان نامها کم گشته
ناخن همه جمع آمده و سم گشته
ریش از پس و پشت آمده و دم گشته

بنگر که بجای دو مان جای تو نیست
بیشم از غم دو مان جهان جای تو نیست
سر بر زغم تاک بسان کران داری
راز از غم دو مان جهان جان داری

تا خندد لب جمله روزگار روزه
در بنگله تا ستم نیوزد در بوزه
خیم ملعل کی افتاک تو آ
کیم جام گند کرب بوزه کوزه

مهمات دگر رفت ز بیهوده
هم عشق بیاد و هم خوش آمده
فرصت نگذرد بیهوده ریم کرد
نشنیاد ذکرهای ناخوشوده

ای بنگ نگردد هیچ وبرما کرده
واکنگاه بلطف حق تولا کرده
رعفو مکن نیک کمر کرنبوذ
ناکرده چوکرده کرده چون ناکرده

در مجلس عشاق بنشسیتم همه
از محنت ایام برپسیتم همه
از بادهٔ نوشش مستی و نیستم
آزاده و آسوده و پسیتم همه

ایجا که عنایت تو باشد باشد
با یم بلطف حق تولا کرده
ز طاعت و معصیت بتر اکرده
ناکرده چوکرده کرده چون ناکرده

ما عاشق و رندیم و دی پرسیتم همه
در کوی خرابات بنشسیتم همه
بگذشت ز دو هم حس دارو هم و خیال
از ما مطلب هوش که پسیتم همه

روزی که مینی غم او نست افتاده
در خلقهٔ زلف بت پرست افتاده
دریسار ز نرگس چو مست افتاده
دریای تو تم نهاده مست افتاده

از نامزد غم پیشتر از شصت منه
هر جا که قدم نهی نگاه درست منه
وان پیش که گلاه سرت کوزه کند
رو کوزه ز دوش و کاسه از دست منه

ای من در میخانه بسی بسیم نهفته
تنگ بدو پنگه هر دو عالم گفته
گوهر دو جهان باب در جوی داد
بر من بگرفی چو مست باشم خفته

همه روز در بند آنم که امشب
از آنجا بهم بامدادان بتابم
در ره بیم کس نی نه امید یاری
بجز ایزد پاک و تیغ و طنابم

اکنون که رسیدم فلک بام بلندت
ای بخت بلند از تو چه خواهم بجز این
بنیاد بیداد ز دست و دلم انداز
بنگر بسپهر دگر و دولت دیگر

همچون بجهان هیچ ندیدم ز جهانیان
فرمان جهان بپذیر و در آرامش باز
بنیاد بیداد ز دست و دلم انداز
ای بخت بلند از تو چه خواهم بجز این

جانا ز کدام دست پرهیز کنم
در خلعت خویش ماه را بگریزم
فرمان جهان بپذیر و در آرامش باز
فرمان جهان بپذیر و در آرامش باز

در روی چو ماه چیست بیرنگی و بوی
لب بر لب دریا منه و خون انداز
ای ماه بچیست بیرنگی و بوی
در روی چو ماه چیست بیرنگی و بوی

لب بر لب دریا منه و خون انداز
در روی چو ماه چیست بیرنگی و بوی
ای ماه بچیست بیرنگی و بوی
در روی چو ماه چیست بیرنگی و بوی

کان از لب لعل تو بیاموخت نگار
در ابر بهاری بکنون زر بارنده
لب بر لب دریا منه و خون انداز
لب بر لب دریا منه و خون انداز

لعلی که ز کان لب تو آرد بیرون
ما خود ز کف سخا نداریم دریغ
کان از لب لعل تو بیاموخت نگار
کان از لب لعل تو بیاموخت نگار

صد سال دگر بجام دل جان خسپم
دنیا بهمه در آنده کس آنجا نیست
لعلی که ز کان لب تو آرد بیرون
لعلی که ز کان لب تو آرد بیرون

دنیا بهمه در آنده کس آنجا نیست
صد سال دگر بجام دل جان خسپم
دنیا بهمه در آنده کس آنجا نیست
دنیا بهمه در آنده کس آنجا نیست

چندان بی حرص و آزش فرسوده
ای دوست روی کرد جهان بیهوده
رفتند و روم هر که آیند و روند
یکدم بمراد خویش ناپوده

در زیر لب از لعل تو دارم سخنی
سیمین دو خواب در خزان بادا دی
آوازه بجام خمر ناب اندوده
سیمین دو خواب در خزان بادا دی

سیمین دو خواب در خزان بادا دی
سیمین دو خواب در خزان بادا دی
آوازه بجام خمر ناب اندوده
سیمین دو خواب در خزان بادا دی

کو بیدل خویش بهمه دلتنگی
در زیر لب از لعل تو دارم سخنی
بیخبر ز می ناخورده صد سنگی
در زیر لب از لعل تو دارم سخنی

بس ایمنی که یکدمه دور من دو تو
تا بیخبر از خبر دو جهان پاک شده

تا نیست در بن راه خطرناک شده
تن از بر زمین زنگ دو بیباک شده

ای ساقی

ابنها پیش رفت انوری ای ساقی
در خواب غفلت از من بیشتر ای ساقی

روباده خور و جیفت از من بشنو
بادت مدار آنچه نگفته انوری ای ساقی

ای ساقی

یک گوزه می بده آنان پیش کز دهر
خاک من و تو کنند پس سبوی پسازی

درده می لعل گون و بوی بشوی ای ساقی
تا باز رهم ز تفت و گوی بپای ای ساقی

ای ساقی

درده قدحی ز لعل ناب ای ساقی
بر یکسه ز آتشم باب ای ساقی

تا خلق گریبان دلم خواهد داشت
دست من و دامن شراب ای ساقی

ای ساقی

چون می ندهد اجل امان ای ساقی
درده قدح شراب تابان ای ساقی

غم خوردن بیهوده نه کار دل ماست
با این دو سه روز زندگانی ای ساقی

ای ساقی

خاکی بر این دل پر آتش را
بر باد ده و بیار آب ای ساقی

تلخ است و شراب ده بهاب ای ساقی
تا باد شراب هم خراب ای ساقی

ای ساقی

چون جای صلاحت خموشی ای ساقی
بگذر ز نصیحت ز پند نوشی ای

بشکفت شکوفه می بنوشی ای ساقی
ما وی و تو کوی می فروشی ای ساقی

ای ساقی

زان کوزه‌ئی که بیست دروی عزیزی
زان پیشتر‌ای صنم که دروره گذری
پرکن قدحی بخور بمن ده دگری
خاکم شود و کوزه کند کوزه گری

وانکه سر دو تشنه دروپرآبی
کودست دهد بزنو نکند هرگز نانی
عیشی بود آن نه خفته هر پسطانی
ورزی که دوی زنو شفای دانی

ای دل چو بیزم آن صنم بنشینی
ای دم بکف دعای خود معتبر نی
از خویش بپرهیز و بدو پیوستی
در خانقه خور و پستم معتکفی

از جام فنا جو چرعه دون نشیدی
نخست بجان دوی و رخت بکن
از بود و نبود کون کلی رستی
بین مرد و پرون نشست چون نی باشی

ای آنکه بپنجه شصت و سه رفتی
بر کوزه گری سر بر کودم کوزی
وز هفت و چهار و ایم اندر نفتی
از خاک همی غنود مردم مهری

ای کوزه گران بخون ما کوزه تنی
من دیدم اگر بنید مهری بکفت
تا چند کنی بکار دم کوزه گری
خاک پدرم بر کف هر کوزه گری

آهسته نه بر دون و کف بگشود
بر لوح فنا چه نقش می بندد کی

یعنی اگر تو در آینه صبح
در غم شبی گذشت و تو بیخبری

ای دل غم جهان مخور کز پی یک شبی
تو روح بخردی و نه افلاک شوی

ای ز خوم ذات تو پیش اگونی
در معیشت و طاعت ما پیشقی

ای کوچه بوم صاحب این بنده تو بی
پس پاره کن چو آن نیندیشد

ساز نده کار بنده و مرده تو بی
دار نده این چرخ چرا کنده تو بی

بیدار باش ای برهمن از زرق دای
تا از کف بتپرستان زنار باده نوری

ای از باده جهان مست تو دارد ما
کز تو جهان مست نباشد دردی

بر گیر حباب خود اگر باجی
کاول تو پیاله آوردی و آخر بری

کز تو نخورم باده گر می باید رد
می باید و اگر خوری در نخوری

تو بی خبری بیخبری کار تو نیست
مر بیخبری را نرسد بیخبری

جامی بمن آر تو هوش عقلت ببرد
این یکدم نقد را که فردا باید

صبحی که خوشی دولت جم ای ساقی
در شیشه کن آن شراب انجم باقی

هنگام صبح ای صنم فرخ پی
برخیز و زنار و دیر پیش آوری

کافکند بانگ صد هزاران چرخ
این آتش تیز سه در رفتن دی

دنیا که بر اهل خود وفا نیست چو هیچ
گر تو نکنی زبان کمی نیست سود و زری

از خلق جهان تو نیز دود و زری
با خنده خان بود و با بود و خوری

گفتا می خور که چون من بسیاری
رفتند و چنین بسی بازنیایند بیاری

پیری که دیدم بخانه خماری
گفتم بکنم ز رفتگان اخباری

بر سنگ زدم دوش سبوی کاشی
سرمست بدم که کردم او باشی

با این زمان حالی نیکفت بسو
من چون تو بدم تو نیز چون باشی

ای دل تو بسر آمدنی
در نکته زرکان دانا نرسی

ایجا زنی و جام بهشتی بر پیاز
کایجا که بهشت رسی با نرسی

کافکند بانگ چنین زرد و نافت داد
از نیستی چون نیستی در شی و پیشتی

ای کاش که چیزی ز دو نافت دادی
یا نیست چو ما بی دو نشان دادی

فارغ منشین ز خوردن باده دو
با آنکه غمی خورد و مادم بادی

ای کاش که پیش عشق محکم بادی
یک چند بعالم دل پیغم بادی

ای باده نوش شربت من لالایی چندان بگشتم تا من شیدایی
گردون مرا مگر که به بیند کوید
ای خواجه شراب از کجا می آیی

عید آمد و کارها نکو خواهد کرد ساقی می لعل در سبو خواهد کرد
چون روی عروس چون چشم خروس
افتاد نماز و نوز بند روزه عید از پس این خمار مان فرو خواهد کرد
یکبار کرد افسوس افسوس

تم

محرره

جبین ایدر یا قشرک صحاکه عجب و نازدن
ز عشقی عاشقه اول وقف اورا جمازدن